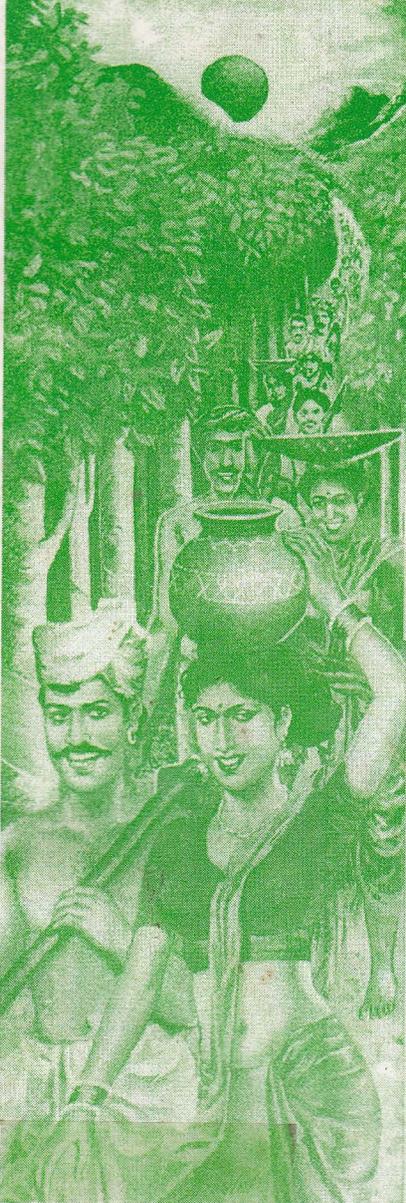

மருதம்

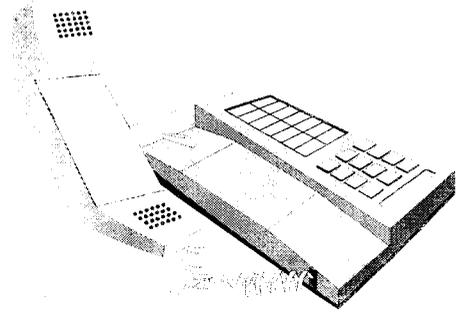
கலாசார விழா
சிறப்பு மலர்

301.206
மருத
SL-PR

1998

கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம் - போரதீவுப் பற்று
வெல்லாவெளி

With Best Compliments From

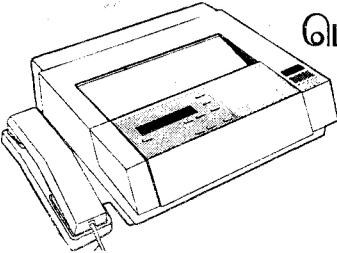

St. Mary's Communication

சென் மேரிஸ் கொயினிகேஷன்

Local & IDD Telephone Calls, FAX

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு தொலைத்தொடர்பு,
பெக்ஸ் வசதிகள்....

நீங்கள் நாடவேண்டிய இடம்...

St. Mary's Communication
Main Street,
Kaluthavalai - 01
Kaluwanchikudy (E.P.)

சென் மேரிஸ்
தொலைத்தொடர்பு சேவை நிலையம்
களுநாவலை - 01
களுவாஞ்சிகுடி. (கீ.மா.)

Tele & Fax No : 067 - 29768

Prop. A. ALBONSE

மருதம்

கலாசார விழா சிறப்பு மலர்

1998

'தமிழர் தம் கலைகள் யாவும்
தரணியில் மிளிரச் செய்வோம்'

வெளியீடு:

கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம் - போரதீவுப் பற்று,
வெல்லாவெளி.

போர்தீவுப்பற்று பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை - 1998

தலைவர்

திரு. சீ. பாஸ்கரன் (பிரதேச செயலாளர்)

உபதலைவர்கள்

திரு. எஸ். நவரெட்ணராசா (நிருவாக உத்தியோகத்தர்)

திரு. இ. கார்த்திகேஸ் (கணக்காளர்)

செயலாளர்

திரு. வே. முருகமுர்த்தி (சனசமூக அபிவிருத்தி அலுவலர்)

வீடய எழுதுனர்

திரு. சா. பகீரதன்

பொருளாளர்

திரு. எஸ். சீவலிங்கம் (திட்ட அலுவலர்)

இணைப்பாளர்

திரு. பூ. குணரெட்ணம் (திட்ட அலுவலர்)

பேரவை உறுப்பினர்கள்

திரு. ஏ. கணேசமுர்த்தி (கி.அ. அலுவலர்)

கவிஞர். க. தணிகாசலம்

திரு. கே. மீ. கோகுலராஜ் (சமூகசேவை அலுவலர்)

திரு. க. ஆறுமுகம் (ஓய்வூதிய அலுவலர்)

திரு. க. மாணிக்கவாசகம் (கி.உ)

திரு. பூ. பாலச்சந்திரன் (அதிபர்)

திரு. எம். பி. சிவபாதம் (காணி அலுவலர்)

திரு. ஞா. பொன்னுத்துரை (கி.உ)

திரு. அ. பேரின்பநாயகம் (பிரதம எழுதுனர்)

பண்டிதர் க. நல்லரெத்தினம்

திரு. சா. தில்லைநாதன் (பிரதிக்கல்விப்பணிப்பாளர்)

திரு. சோ. ஞானதேசிகன் (அதிபர்)

திரு. வி. வரதராஜன் (சமுர்த்தி முகாமையாளர்)

திரு. த. தவபாலரெத்தினம் (கூட்டுறவு அலுவலர்)

திரு. பூ. சிவராசா (கி.உ)

மலர்க்குழு

திரு. வே. முருகமுர்த்தி

திரு. எஸ். நவரெட்ணராசா

பண்டிதர் க. நல்லரெத்தினம்

திரு. பூ. குணரெட்ணம்

நிதிக்குழு

திரு. எஸ். சீவலிங்கம்

திரு. ஞா. பொன்னுத்துரை

திரு. ஏ. கணேசமுர்த்தி

திரு. பூ. பாலச்சந்திரன்

திரு. வி. வரதராஜன்

திரு. சா. பகீரதன்

வீழாக்குழு

திரு. கி. ஆறுமுகம்

கவிஞர். க. தணிகாசலம்

திரு. க. விஸ்வலிங்கம்

திரு. அ. பேரின்பநாயகம்

திரு. சீ. ஆனந்தராசா

திரு. திரு. இ. கந்தசாமி

திரு. க. மாணிக்கவாசகம்

திரு. மு. விக்கினேஸ்வரராசா

திருப்பமுகாமம் பாஞ்சாலி கலைக்கழகம்

கல்லடி உப்போடைஸ் இராமகிருஷ்ணமீஷன் தலைவர்
சுவாமி ஜீவனானந்தஜீ மகராஜ் அவர்கள்

மருதம் சிறக்க வாழ்த்துக்கள்

“நம் நாட்டின் முன்னேற்றப் பாதையில் இரண்டு தடைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று பழங்கால வைதீகம். மற்றொன்று தற்கால ஐரோப்பிய நாகரிகம். இந்த இரண்டில் பழங்கால வைதீகத்தையே நான் விரும்புகின்றேன். ஐரோப்பிய மயமாகும் நிலையை நான் விரும்பவில்லை. பழைய வைதீக மனிதன் அறியாமை நிறைந்தவனாக இருக்கலாம். கரடுமுரடாக இருக்கலாம். ஆனால், அவன் மனிதன். அவனிடம் நம்பிக்கை இருக்கிறது. வலிமை இருக்கிறது. தன்னுடைய சொந்தக் கால்களில் நிற்கிறான்”

- சுவாமி விவேகானந்தர் -

நகரமயமாகலிலிருந்து தன்னைப் புறம்பாக்கிக்கொண்ட கிராமங்கள் எப்போதும் தன்னுடைய சொந்தக் காலிலேயே நின்று வந்துள்ளன. எனினும் இன்றைய நெருக்கடிகளும், இடப்பெயர்வுகளும் அதற்கொரு சவாலாகிவிட்டன.

ஆயினும் காலம் இவைகளை வெற்றிகொள்ளும் ஆற்றலை அவர்களுக்கு வழங்கும். அவ்வேளையில் வெறுமையிலிருந்து தொடங்காதிருக்க இத்தகைய பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் மிகவும் அவசியமாகின்றன.

போரதீவுப்பற்று இரண்டாவது தடவையாக ஒரு கலாசார விழாவையும் அதன் ஆவணப் பதிவாக “மருதம்” மலரையும் வெளியிடுகின்றது. இதனை நான் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன். இத்தகைய நல்நிகழ்வினில் ஈடுபட்டுழைக்கும் பிரதேச செயலாளர், கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்கள், உத்தியோகத்தர்கள் முதலிய தொடர்புடைய அனைவரையும் பாராட்டுகின்றேன்.

இவ்விழா சிறப்புற்று மருதம் சிறக்க மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகின்றேன். இறைவன் திருவருள் நிறைவதாக.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணமீஷன்,
இலங்கைக் கிளை,
இராமகிருஷ்ண புரம்,
மட்டக்களப்பு.

இறைபணியில்,
சுவாமி ஜீவனானந்த.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண பிரதம செயலாளர்

ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி

போரதீவுப்பற்று பிரதேச கலாசாரப் பேரவை நடாத்தும் காலாசார விழாவை முன்னிட்டு வேளியீடு செய்கின்ற மருதம் சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதில் பெருமகிழ்வு கொள்கின்றேன்.

ஓரினத்தின் தனித்துவம் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமாயின் அவ்வினத்தின் மொழியும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். பேணி வளர்க்கப்பட வேண்டும். அன்றேல் தனது அடையாளத்தை இழந்து அழிந்துவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

போரதீவுப்பற்று பிரதேசம் எங்கும் பச்சைக் கம்பளம் விரித்தாற்போல் தோன்றும் பசுமையான மருத நிலப்பரப்பைக் கொண்ட வளம்பல மலிந்த பிரதேசம். பிரதேசத்தை பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் சிறப்பு மலருக்கு மருதம் எனும் பெயர் சாலப் பொருத்தமானதே.

போரதீவுப்பற்றுப் பிரதேசத்துக்கென தனித்துவமான கலாசார பாரம்பரியம் உண்டு பாரம்பரிய கலைகளின் விளை நிலமாகவும், அவற்றைப் பாதுகாக்கும் இடமாகவும் இது திகழ்கின்றது.

பலவிதமான நெருக்கடிகள், துன்பங்களுக்கு முகம் கொடுத்து நிற்கின்ற இப்பிரதேச சூழ்நிலையிலும்; போரதீவுப்பற்று கலாசாரப் பேரவை நடத்துகின்ற இவ்விழா பிரதேச கலாசார பாரம்பரியங்களுக்கு உரமுட்டுவதாகவும், உயிருட்டுவதாகவும் அமையும் என நான் திடமாக நம்புகின்றேன்.

இப்பணியில் முன்னின்று உழைக்கும் பிரதேச செயலாளர், கலாசாரப் பேரவையினர், அலுவலக உத்தியோகத்தர்களையும் பாராட்டுகின்றேன்.

கலாசார விழா சிறப்புடன் இனிது நிறைவுபெற எனது இதயபூர்வமான நல்வாழ்த்துக்கள்.

ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
பிரதம செயலாளர்,
வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

கௌரவ பொ. செல்வராசா அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி

அண்மைக்காலமாக; கிராமப்புற கலை, இலக்கிய முயற்சிகளை ஊக்குவிப்பதில், தேசியமட்டத்தில் ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. அரசாங்கமும் இதற்குப் பக்கபலமாக இருந்து பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள் ரீதியாக நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்து வருகிறது. இதை உள்ளார்ந்து நோக்கினால் ஒரு முக்கியமான உண்மை புலப்படும். அதாவது பிரதேச கலை இலக்கிய வளர்ச்சி இல்லாமல் தேசிய கலை இலக்கிய வளர்ச்சி ஏற்பட முடியாது.

பிரதேச கலை இலக்கிய வளர்ச்சி, சிற்றாறுகளாக ஊற்றெடுத்து, தேசிய கலை இலக்கிய வளர்ச்சி என்னும் நீரோட்டத்தில் சேரும்போதுதான் அது உண்மையான - முழுமையான - தேசிய கலை இலக்கிய வளர்ச்சி ஆகிறது.

அதுமட்டுமல்ல - பிரதேச கலை, இலக்கிய வளர்ச்சி என்னும் போது, அது அவ்வப்பிரதேசத்தின் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அவ்வப்பிரதேச கலை இலக்கியத்தின் ஜீவனை வெளிப்படுத்துகிறது. இது முக்கியமான ஒரு விடயம்.

மானிடவியல் ஆய்வில் அவ்வப்பிரதேசத்துக்குரிய தனித்துவமான கலைகளே பெரிதும் உதவுகின்றன. இவ்வாறு அறிந்து கொள்ளவும் - வெவ்வேறு பிரதேசங்களிடையே ஊடுருவிச் செல்லும், ஒற்றுமை இழைகளை இனங்காணவும் இம்முயற்சி பெரிதும் உதவுகிறது.

ஆகவே, பிரதேச கலை, இலக்கிய விழாக்களில் அவ்வப்பிரதேசத்துக்குரிய கலை, கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற வேண்டியது அதி முக்கியமாகிறது.

கடந்த காலங்களில் இத்தகைய ஒரு பிரக்ஞை இல்லாத காரணத்தால், நமக்கு அந்நியமான கலைகளை கொப்பியடித்து, போலியான பெருமைகளைத் தேடிக் கொள்வதில், பெருமை கொள்கிறோம். உதாரணமாக நம்மவர்கள் சினிமாவைப் பார்த்துத் தமது பிள்ளைகளுக்கு 'பிரேக் டான்ஸ்' கற்றுக் கொடுத்து ஆடச் செய்கிறார்கள். நமது இளைஞர்கள் 'பைலா டான்ஸ்' - 'பைலா பாட்டு' முதலியவற்றை அரைகுறையாகக் கற்றுக் கொண்டு அவற்றைப் பாடி ஆடுவது ஏதோ பெருமை என்று நினைக்கிறார்கள்.

நம்மிடம் காவடி ஆட்டம் உண்டு. காவடிச் சிந்தும் உண்டு. ஆனாலும் நம் இளைஞர்கள் காவடி ஆட்டத்தின் போது பைலா ஆட்டம் ஆடுகிறார்கள்.

நகர்ப்புறங்களில் நிலைமை இன்னும் மோசமாக இருக்கிறது. பெரும் பொருட் செலவில், கொழும்பிலிருந்தும், வெளியூர்களிலிருந்தும் கலைகளைத் தருவித்து டப்பா நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துகிறார்கள். நமது கலைஞர்களைக் கொண்டு, நமது கலைகளை அரங்கேற்றினால் அதற்குப் பணம் கொடுத்து டிக்கட் எடுக்க விரும்பாதவர்கள் மேற்படி டப்பா நிகழ்ச்சிக்கு ரூ. 1000/=, ரூ. 500/= என்று கட்டணம் விதித்தாலும் தயங்காமல் அதைப் பார்க்கச் செல்கிறார்கள்.

இந்த நிலை மாறவேண்டும். அதற்கு ஒரே வழி இவ்வாறு பிரதேச கலை இலக்கிய விழாக்களை நடாத்தி, அக்கலைகளை ஊக்குவிப்பதுடன், அவற்றின் முக்கியத்துவம் பற்றி நம் இளைஞர்கள் மத்தியில் ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதுந்தான். இன்றைய இளைய தலை முறையினருக்கு இது ஒரு முக்கியமான கடமை ஆகிறது.

இவ்விழா சிறக்க உழைத்த அனைவரையும் பாராட்டுவதுடன் என் ஆசியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொ. செல்வராசா,
மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணக் கல்வி, கலாசார
அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் செயலாளர்
திரு. சுந்தரம் டிவகலாலா அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டக்களப்பின் வயலும் வயல் சார்ந்த பிரதேசமுமான போரதீவுப் பற்றின் கலாசாரப்பேரவை கலாசார விழா நடாத்தி “மருதம்” சிறப்பு மலரையும் மக்கள் மத்தியில் மலரவைத்து நுகரவைக்க எடுத்திருக்கும் முயற்சிக்கு எனது வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதில் மன மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எமது பாரம்பரியக் கலைகள், கலாசார நிகழ்ச்சிகள், மரபுகள் மங்கி மறைந்து புதைந்து கொண்டிருப்பதைத் தடுத்து நிறுத்தி அதனைக் காத்து வளர்ப்பதில் எமது வடக்கு-கிழக்கு மாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் அதற்கு அனுசரணையாக இச்சமுதாயம் பெருமை கொள்வது போல நாளைய சமூகம் நன்றியோடு நவிலும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எமது கலாசார பொக்கிசங்கள், விழுமியங்கள் கடல் கொண்டதாக வரலாறு கூறும் வேளையில் எம்மவரின் அசட்டை, அதிகாரப் போக்கு, அடாவடித்தனம் என்பவற்றால் அழிந்தவை அநேகம். முனைந்தவர் மனம் முறிந்தவராகப் போய்க்கொண்டிருக்கும் இக்கால கட்டத்தில் முனைப்புடன் விழாக்காண முயற்சிக்கும் போரதீவு கலாசார பேரவை தொடர்ந்தும் பெருவிழாக்களைக் கண்டு சிறப்பு மலர்களையும் வெளியிட வேண்டுமென வாழ்த்துவதில் வாஞ்சையுடனும், பெருமையுடனும் பங்குகொள்கின்றேன்.

சுந்தரம் டிவகலாலா

செயலாளர்.

கல்வி, கலாசார அலுவல்கள்,

விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு,

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம், திருகோணமலை.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட அரசு அதிபர்

திரு. அ. கி. பத்மநாதன் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி

வெல்லாவெளிப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை நீண்ட நாட்களாகக் கலை இலக்கியத் துறையில் தனது காத்திரமான முத்திரையைப் பதித்து வந்துள்ளது. ஆண்டுதோறும் மலர் வெளியிட்டு பிரதேச ஆக்க இலக்கியத்திற்கு ஆர்வமூட்டி, எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தும் வருகின்றது. கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை என்று அதன் பரப்பெல்லை நீண்டுகொண்டு செல்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இலக்கியம் ஒரு இரசம் பூசப்பட்ட கண்ணாடிக்குச் சமனானதாகும். சமுதாயத்தன் பாரம்பரியக்கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டுக் கோலங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் வல்லமை இலக்கியத்திற்கு உண்டு. அந்த வகையில் வெல்லாவெளிப் பிரதேச மக்களின் சமகால வாழ்க்கை முறையும், தாக்கமும், வளர்ச்சியும் இம்மருதம் மலரில் வெளிவரும் என எதிர்பாக்கின்றேன்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் கலைக்குப் பெயர்பெற்ற இடமாகும். இங்கு நாட்டுக் கூத்து, காவடி, கோலாட்டம், கொம்புமுறி, கரகம் என்று கலை வடிவங்களின் எண்ணிக்கை நீண்டு கொண்டே செல்கின்றது. காலத்திற்குக் காலம் இவை கோயில் திருவிழாக் காலங்களிலும், புத்தாண்டு காலத்திலும் மக்கள் மனதைக் கவரும் வகையில் நெறிப்படுத்தப்பட்டு மக்களின் பார்வைக்கு வருகின்றன. வயலும் வயல் சார்ந்த பிரதேசமுமாக விளங்கும் வெல்லாவெளி பிரதேசத்திற்குரிய கலாசார பேரவை அம்மண்ணுக்குப் பொருத்தமாக “மருதம்” என்னும் மலரை வெளியிடுவது மிகப் பொருத்தமானதாகும்.

வெல்லாவெளிப் பிரதேசத்தில் உள்ள பழகாமம், மண்டுர் போரதீவு, கோவில் போரதீவு, வெல்லாவெளி போன்ற கிராமங்கள் நாட்டுக் கூத்து, காவடி, கும்மி, கரகம், போன்றவற்றிற்கும் பெயர் பெற்றுத் திகழ்ந்துள்ளன. திகழ்ந்தும் வருகின்றன. நமது கலை வடிவங்கள் அருகிக் காய்ந்து போகாமல், அவை வளர்ந்து மலர்ந்து மணம் வீச பிரதேச கலாசார பேரவை எடுக்கும் முயற்சிகள் பாராட்டப்பட வேண்டியவை. “மருதம்” இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதோடு, எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு அது காலத்தால் அழியாத ஒரு வரலாற்றுப் பெட்டகமாகவும் அமையும் என்பதில் இரு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது.

“மருதம்” வெளியீட்டு மலர் வெளி வருவதற்கு பக்க பலமாக இருந்து செயற்படும் பிரதேச செயலாளருக்கும், பிரதேச கலாசார பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும், அதனோடு தொடர்பு கொண்டு செயலாற்றும் அனைத்து உத்தியோகத்தர்களுக்கும், ஆர்வலர்களுக்கும், பங்கு பற்றுனர்களுக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மனம் மகிழ்கின்றேன்.

வெல்லாவெளிப் பிரதேச கலாசார பேரவையின் முயற்சி வெற்றிபெற எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

அ. கி. பத்மநாதன்,

அரசாங்க அதிபர், மாவட்டச் செயலாளர், மட்டக்களப்பு.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபர்
திரு. சி. சண்முகம் அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி

ஓர் இனத்தின் வரலாற்றையும், பெருமைகளையும் எடுத்துக் காட்டும் காலக் கண்ணாடியாக விளங்குவது அவ்வினத்தின் மொழி, கலாசாரப் பண்பாடுகள், மற்றும் கலை, இலக்கிய ஆக்கங்கள் என்பனவாகும். இலங்கையில் தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களின் பெருமையும், சிறப்புக்களும் அந்தந்தப் பிரதேச மக்களின் பண்பாட்டு, அம்சங்களினாலும், இலக்கிய ஆக்கங்களினாலும், அழகியல் உணர்வுகளினாலும், பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன. காதலுக்கும், வீரத்திற்கும் இலக்கியம் படைத்தவர்கள் தமிழர்கள். அவர்கள் கலைகளிலும் முத்திரை பதித்தவர்கள். இலங்கையில்; கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தமிழர் கலை, கலாசார, இலக்கிய விழுமியங்களை நாம் காணமுடியும்.

இத்தகைய பெருமை 6-ஆம் மட்டக்களப்பு பகுதியின் தென்மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள போரதீவுப் பற்று பிரதேசமும் சிறந்த கலை, கலாசார பாரம்பரியங்களுக்கும், அழகியல் கலைகளுக்கும், இலக்கியப் படைப்புக்களுக்கும் பெருமைப்படக்கூடிய ஒரு பிரதேசம் மட்டுமல்ல, அவற்றைக் காத்து வருவதிலும் இப்பிரதேசம் முன்னின்று உழைத்து வருகின்றது.

'புல்வர்மணி' எனப் பெருமையோடு அழைக்கப்படும் இலக்கிய கலாநிதி திரு. ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளையை உருவாக்கியது இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மண்டுர் பகுதியாகும். இவ்வாறே இப்பிரதேசத்தில் கவிஞர்கள், கல்விமான்கள் கலையார்வமிக்கவர்கள் பலரும் இருக்கிறார்கள். இவர்களின் பணிகளை ஊக்குவிக்குமுகமாகவும், பாரம்பரிய கலாசார விழுமியங்களைப் பேணிக்காக்கு முகமாகவும் போரதீவுப் பற்று கலாசாரப் பேரவை இவ்வாண்டும் கலாசார விழாவை நடாத்த முன்வந்திருப்பது பாராட்டக்கூடிய அம்சமாகும். இதற்கு முன்னரும் இத்தகைய கலாசார விழாக்கள் நடந்தேறியுள்ளன.

இக்கலாசார விழா சகல அம்சங்களிலும் சிறந்தவையாக அமைய வேண்டுமென மனதார வாழ்த்துகிறேன். இந்த விழா வெற்றிகரமாக நடைபெற ஒத்துழைப்பு நல்கும் சகலருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களும் நன்றிகளும் உரித்தாவதாக.

சி. சண்முகம்
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்,
கச்சேரி, மட்டக்களப்பு.

போரதீவுப்பற்றுப் பிரதேச செயலாளரும்,
கலாசார பேரவைத் தலைவருமான

திரு. சி. பாஸ்கரன் அவர்களின் வாழ்த்து

போரதீவுப் பற்று கலாசாரப்பேரவையின் கலாசார விழாவும், மருதம் சிறப்பு மலர் வெளியீடும் இடம்பெறுவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

கலாசாரமும் பண்பாடும் ஒரு சமூகத்தின் சிறப்பையும், தொன்மையையும் வெளிப்படுத்துவன. அத்துடன் அதன் செயற்பாட்டுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் துணையிருப்பவை. கலைகளால் நாம் எமது துன்பங்களை மறந்து, மன அமைதியையும், ஆறுதலையும், மகிழ்ச்சியையும், உயர்சிந்தனைகளையும் அடைகின்றோம். எனவே வாழ்கின்ற, வளர்கின்ற ஒரு சமூகம் தனது கலாசார விழுமீ ஒளிக் கருத்துடன் போற்றிப் பாதுகாத்து வளர்த்து வருதல் இன்றி அத்தாகிறது.

போரதீவுப் பற்று பிரதேசத்திற்கு வளமான கலாசாரப் பாரம்பரியம் உண்டு. தற்கால சமூக, அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுத்து; எம் மண்ணில் அது விழுதோடி நிற்பதைக் கண்டு நாம் பெருமையடைகின்றோம். அது அழிந்து விடாது பேணிப்பாதுகாத்து வளர்த்து வருதல் இன்றைய தலைமுறையின் பாரிய பொறுப்பாகும்.

இவ்வகையில் போரதீவுப்பற்று கலாசாரப் பேரவை விழா எடுப்பதும், சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதும் மிகப் பொருத்தமானதே. இவ்விழாவானது இப்பிரதேச கலையார்வலர்களுக்கு உந்து சக்தியையும், புத்தெழுச்சியையும் ஏற்படுத்தியுள் ளது எனில் மிகையாகாது. மேலும் சமூகத்தை ஒற்றுமைப்படுத்தவும், வளப்படுத்தவும் தகுந்த வாய்ப்புக்களாய் உள்ளது. எனவே இவை தொடரத்தான் வேண்டும்.

இத்தருணத்திலே விழா சிறக்க, மலர் வெளியீட்டுக்கு நிதி வழங்கியோர், வாழ்த்துரை வழங்கியோர், ஆக்கங்களை வழங்கியோர், பல்வேறு வழிகளில் ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் நல்கியோர், போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்ட பாடசாலைகள், கழகங்கள் ஆகிய நிறுவனங்களுக்கும் எமது இதய பூர்வமான நன்றிகள்.

விழா சிறப்புற, மலர் சிறக்க உழைக்கும் கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்களைப் பாராட்டுகின்றேன்.

சி. பாஸ்கரன்,

பிரதேச செயலாளரும், கலாசார பேரவைத் தலைவரும்,
போரதீவுப்பற்று.

போரதீவுப்பற்றுப் பிரதேச கோட்டக்கல்வி அதிகாரி
திரு. தெ. சுப்பிரமணியம் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

போரதீவுப்பற்றுப் பிரதேச கலாசார விழாவிற்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்

ஒரு சமுதாயத்தின் அதியுயர் மேன்மையினைக் காட்டும் உண்மையான அடையாளம் அச்சமுதாயத்தின் கலாசார வளர்ச்சியேயாகும். உயிர்த்துடிப்புள்ள ஒரு சமுதாயத்தின் சிறந்த விழுமியங்கள், கருத்துக்கள், நம்பிக்கைகள், சிந்தனைகளின் அடிப்படையிலேயே அதன் கலாசாரத்தின் அடித்தளமும், வளர்ச்சியும் தங்கியிருக்கும். கல்வி, அரசியல், சமய, பொருளாதாரத் துறைகளில் நாகரிகமான வளர்ச்சியின் கூட்டுமொத்தமான ஓர் உயர் நிலையே கலாசார மேன்மையாகும்.

உயர்வான ஒரு கலாசார நிலையினை இலகுவில் உருவாக்கிவிட முடியாது. ஒவ்வொரு துறையிலும் ஈடுபட்டவர்களினது அயராத உழைப்பினாலும், அர்ப்பணிப்பு, தியாகங்களினாலுமே அது அடையப்பட முடியும். கல்வி, விஞ்ஞானம் போன்ற துறைகளில் உலகம் இன்று அடைந்துள்ள சாதனைகளின் பலாபலனை பல்வேறு சூழற் தாக்கங்களுக்குட்பட்டுள்ள நமது சமூகம் அனுபவிக்க முடியாத நிலை ஓர் துர்அதிஸ்டமாகும். இந்நிலையில் இனம், மதம், மொழி பற்றி உயர்வான சிந்தனையுடன் குழுச் சமுதாயத்திற்கும் பணியாற்ற வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு நம் அனைவரையும் சார்ந்ததாய் உள்ளது.

பிரதேச மட்டத்தில் உணர்வுபூர்வமாக அதற்காக உழைக்கும் பிரதேச செயலாளர், சனசமூக அபிவிருத்தி அலுவலர், சம்பந்தப்பட்டவர்களினதும் செயற்பாடுகள் சமூகத்துக்குச் சிறந்த பலனை வழங்க இறையருள் பாலிக்க வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

தெ. சுப்பிரமணியம்,
கோட்டக்கல்வி அதிகாரி
போரதீவுப்பற்று.

வேள்ட்விஷன் லங்கா
கிழக்குப் பிராந்திய இணைப்பதிகாரி
தீரு. எஸ். சி. சுதர்சன் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

போர்தீவுப்பற்று பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையினால் கலாசார விழாவை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் "மருதம்" சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியினை எடுத்துக் காட்டுவதில் கலைகளுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. மனிதனின் சிந்தனைகளையும், உணர்வுகளையும் மேன்மைப்படுத்துவதிலும், அமானிட இயல்புகளை வெளிக் கொணர்வதிலும் கலைகள் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகின்றன. கலையுள்ளம் படைத்தவர்கள் பிறர் துன்பங்களில் பங்குகொண்டு நல்வாழ்வுகளை வழிகாட்டியாகத் திகழ்கின்றனர்.

இப்பிரதேசம் வாழ் மக்கள் கலையுள்ளம் கொண்டவர்கள். அவர்கள் வாம்வின் ஓவ்வொரு கட்ட நிகழ்விலும், சமய அநுட்டானங்களிலும், ஆலய விழாக்களிலும், புரண்பரியங்கள், கலை, கலாசார விழுமியங்கள் புரையோடி மிளிர்வதை நாம் காணலாம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே முதற் கட்டமாக இப்பிரதேச செயலகப் பிரிவில் எமது நிறுவனத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட "வேள்ட்விஷன் லங்கா பிரதேச அபிவிருத்தித் திட்டம்" பிரதேச செயலாளரின் கரிசனைமிகு வழிகாட்டலிலும் செயலக அலுவலர்கள், பிரதேசத்து மக்கள் ஆகியோரின் பங்குபற்றலிலும், பங்களிப்பிலும் வெற்றிகரமாகச் செயற்படுவதும் இத்தருணத்திலே குறிப்பிடத்தக்கவோர் அம்சமாகும்.

இக்கலாசார விழாவிலே

- (அ) முதிய கலைஞர்கள் பாராட்டப்படுகின்றனர்.
- (ஆ) இளம் கலைஞர்கள் களம் கண்டு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர்.
- (இ) பிரதேசத்து கலை, கலாசார அம்சங்கள் ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றன.

நெருக்கடிகள் நிறைந்த இப்பிரதேசத்து சூழ்நிலையிலும், வேலைப்பளுக்கள் மத்தியிலும், கலை வளர்ச்சியிலும் கவனம் செலுத்தி கலாசார விழாவும், சிறப்பு மலர் வெளியிடவும் முனைப்புடன் செயற்படும் பிரதேச செயலாளர் அவர்கள், அவருடன் பக்கபலமாகச் செயற்படும் கலாசார பேரவை உறுப்பினர்கள், அலுவலக உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எனது இதயம் நிறைந்த பாராட்டுக்கள்.

பயனுள்ள ஆக்கங்கள் பலவற்றைத் தாங்கி வெளிவரும் இச்சிறப்பு மலருக்கு என் நல்வாழ்த்துக்கள்.

எஸ்.சி. சுதர்சன்,
கிழக்குப் பிராந்திய இணைப்பதிகாரி,
வேள்ட்விஷன் லங்கா.

சரீரம் ஸ்ரீலங்கா தேசிய மன்றத் தலைவர்
ஆ. லோகேஸ்பரன் (J.P.) அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் போரதீவுப்பற்றுப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினர் “மருதம்” என்ற பெயர் தாங்கிய மலர் ஒன்றை இரண்டாம் தடவையாக வெளியிடவிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய செயலாகும்.

இந்தப் பிரதேசம் செஞ்சாலி விளையும் பிரதேசமாகும். மண்வளமிக்க இவ்வயல் பிரதேசத்தை அண்டி வாழும் மக்கள் மனவளமும், மனிதப்பண்பாடும் மிக்கவர்களாவர். விருந்தோம்பும் பண்பாடு மட்டக்களப்பின் தனிப்பெரும் சொத்தாகும். அந்தச் சொத்துக்கு இப்பிரதேச மக்கள் பங்களிகளாவர்.

தற்காலச் சூழ்நிலை காரணமாக இங்கு வாழும் மக்கள் பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிப் பொருளாதார ரீதியாக பலம் இழந்துள்ளனர். இருந்த போதிலும் இப்பொழுதும் கலை ஆர்வமிக்கவர்களாகவும், பாரம்பரிய கலாசாரத்தை ஊக்குவிப்பவர்களாகவும், கடவு் கொள்கைக்கு உடன்பட்டு வாழ்பவர்களாகவும் திகழ்கின்றார்கள்.

இவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கட்டியெழுப்பும் பணியில் மனிதநேயம் கொண்ட சில நிறுவனங்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் செயற்படுகின்றன. அந்தப் பரோபகாரிகள் வரிசையில் எமது சரீரம் ஸ்ரீலங்கா தேசிய மன்றமும் இணைந்து கொண்டுள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் உள்ள வறிய மக்களை இனங்காணவும், அவர்களை “உழைத்து உண்” என்ற கோட்பாட்டுக்கு உட்படுத்திச் சுயதொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடச் செய்யவும் எமது நிறுவனம் முன்னிற்கின்றது. இந்தப் பணியைப் பிரதேச செயலாளர் அவர்களினதும், கிராம சேவை உத்தியோகத்தினர்களினதும் பூரண ஒத்துழைப்புடனும், வழிகாட்டலுடனும் நடைமுறைப் படுத்துவதே எமது முழு நோக்கமாகும்.

பிரதேச கலாசாரப் பேரவை நல்ல சிந்தனையோடு மேற்கொள்கின்ற மலர் வெளியீடாகிய இந்த நல்ல செயலுக்கு நமது நிறுவனமும் சில நல்ல வார்த்தைகளை ஒன்று கட்டி அதனை ஆசியாக்கி வழங்குவதில் பெருமைப்படுகிறது.

வாழ்க அவர்கள் பணி ! வளர்க எமது சேவை !

ஆ. லோகேஸ்பரன் (J.P.)

தலைவர்,

தலைமையகம்,

சரீரம் ஸ்ரீலங்கா தேசிய மன்றம்,

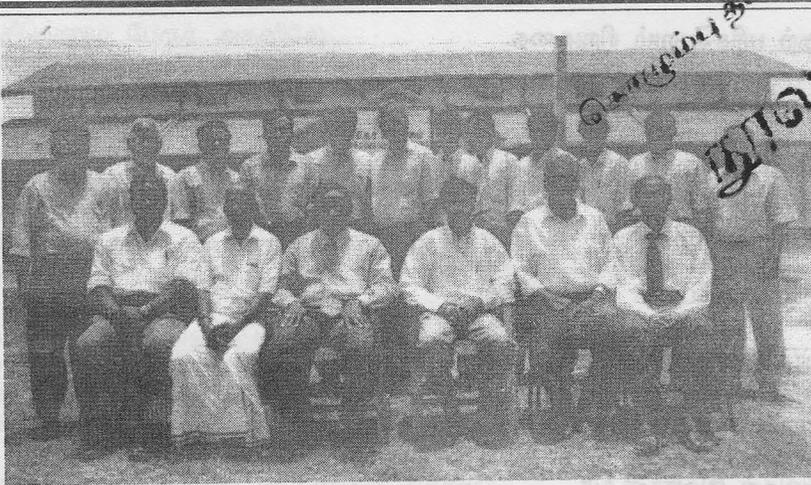
தாளங்குடா.

சுழி்மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே.
வான மளந்த தனைத்து மளந்திடு
வண்மொழி வாழியவே.

ஏழ்கடல் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி
யிசை கொண்டு வாழியவே.
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே.
சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி யோங்கத்
துலங்குக வையகமே.

தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க் தமிழ்நாடே.
வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ் மொழியே.
வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே.

போரதீவுப்பற்று கலாசாரப் பேரவை - 1998

அமர்ந்திருப்போர் (இடமிருந்து வலம்)

திரு. வே. முருகமூர்த்தி, பண்டிதர். க. நல்லரைட்ணம், திரு. சி. பாஸ்கரன் (பிரதேச செயலாளர்)
திரு. ஆர். கார்த்திகேஸ் (கணக்காளர்), திரு. க. ஆறுமுகம், திரு. எஸ். நவரைட்ணராசா
(நிருவாக உத்தியோகத்தர்)

நிற்போர் (இடமிருந்து வலம்)

திரு. எஸ். சிவலிங்கம், திரு. க. மாணிக்கவாசகம், திரு. ஞா பொன்னுத்துரை, திரு. ஏ. கணேசமூர்த்தி,
திரு. ஏ. பேரீன்பநாயகம், கவிஞர். க. தணிகாசலம், திரு. சா. பகீரதன், திரு. பூ. பாலச்சந்திரன்,
திரு. பூ. குணரைட்ணம், திரு. பூ. சிவராசா, திரு. வி. வரதராஜன், திரு. எம். பி. சிவபாதம்

உள்ளே.....

- போரதீவுப்பற்று கலாசார கீதம்
- வெல்லாவெளி பற்றிய அறிமுகம்.
- போரதீவுப்பற்று வள ஆய்வு.
- முதற் பரிசுபெறும் கவிதை.
- போரதீவுப்பற்று பிரதேச குடிமரபும். முறைமையும். சமூகமும்.
- ஏக்கம் நிறைந்த மக்கள் மத்தியில் எமது நிறுவனம்.
- எம் மண்ணின் மைந்தன் புகழ்பூத்த புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை.
- போரதீவுப்பற்றுப் பிரதேசத்தில் நகரமயமாக்கத்தின் அவசியம்.
- முதற் பரிசுபெறும் சிறுகதை.
- வெற்றிலையும் நாமும்.
- போரதீவுப்பற்றுப் பிரதேசத்தில் நாட்டுக்கூத்துக் கலை.
- நீங்காத நினைவில்.....
- பாராட்டுப் பெறும் கலைஞர்கள்.
- கலாசார விழா போட்டி முடிவுகள்.
- கலாசார விழா நிகழ்ச்சி நிரல்.
- நன்றிகள் இவர்களுக்கு.....

ஆக்கங்களுக்குப் படைப்பாளிகளே பொறுப்பாளர்கள் ஆவர்.

போரதீவுப் பற்று கலாசார கீதம்

ஆக்கியவர்: பண்டிதர், சைவப்புவவர், திரு. க. நல்லிரத்தினம் (பி. ஏ)

பல்லவி

ஆடுவோமே கவி பாடுவோமே
ஆனந்தம் கொண்டோமென்று கூடுவோமே
தேடுவோமே செல்வம் அனைத்துமே பெற்று
சீரான வாழ்வினை நாடுவோமே.

சரணங்கள்

போரதீவுப் பற்றென்னும் பொன்னான நாட்டினை
போற்றி நிற்போம் என்றும் நாமே
சீரான தெய்வத் தலங்கள் நிறைந்ததெம்
செல்வத் திருநாடே என்போமே.

நீர்வளம் நிலவளம் நிறைந்த பிரிவிது
நெல்வயல் நீர்க்குளம் மலிந்ததன்றோ!
சீர் பெறும் கல்விமாண்களும் கவிஞர்
பெருமக்கள் செல்வம் உடையதன்றோ!

எங்கும் நிறைந்த மருத நிலத்தினில்
இடையிடையே மக்கள் வாழ்விடமாம்
பங்கமிலாப் புகழ் பழகாமம் தன்னிலே
பாங்குடன் அமர்ந்துள்ளாள் துரௌபதைத்தாய்.

போரதீவெனும் பேரூர் அதனிலே
பிரியமாய் அமர்ந்துள்ளாள் காளியம்பாள்
அரிய புகழ் முனைத் தீவதன் பக்கலில்
அமர்ந்து விநாயகர் அருள் பெறுமே.

பண்டைப் புகழ்பெறு பைந்தமிழ்க் காவலன்
பார்புகழ் முருகேசன் வாழ்விடமாம்
மண்டூர் எனுந்தலம் மண்ணுள்ளோர் யாவரும்
வந்து தரிசனம் செய்திடுவர்.

கோவில் போரதீவு எனும் பதியிலே
கோவில் கொண்டிருப்பவன் முருகன்
தாவில் வெல்லாவெளித் தலத்தினில் மாரித்தாய்
அருள் பாலிக்கின்றாள் அறிந்திடுவீர்.

திக்கோடை தும்பங்கேணி கிராமங்கள் தோறும்
தெய்வத் திருவருள் பெற்று
மிக்கதோர் கிராமியக் கலைகளும் அங்கே
மேம்பட்டு நிற்பதை மதிப்போமே.

எங்கள் கிராமங்கள் அனைத்திலும் தமிழர் தம்
இன் தமிழ்ச் செல்வங்கள் நிறைந்து
மங்கலமான நல் நாட்டுக் கூத்துடன்
நாடகம் சும்மி கோலாட்டம்

கரகம் எனும் ஆட்டம் கொம்பு முறித்தல்
குரவை ஒலியுடன் பெண்களின் கூட்டம்
பரமனருள் பெற்ற போரதீவுப் பற்று
பாரினில் வாழிய வாழியவே!

வாழியவே வாழியவே வாழியவே
வாழிய வாழிய வாழிய வாழியவே.

வெல்லாவெளி பற்றிய அறிமுகம்

சு. சீவரெத்தினம்

விரிவுரையாளர்,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

மட்டக்களப்புப் பற்றிய தொல்லியல் ஆய்வுகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படாத சூழ்நிலையில்; இருக்கின்ற வரலாற்றுப் பதிவுகள் அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அல்லது அழிந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் இவ்விடங்கள் பற்றி எழுத்து ரீதியான தகவல்களையாவது வைத்துக் கொள்ளல் பயனுள்ளதாக அமையலாம். இந்த நிலையில் வெல்லாவெளிக் கிராமம் பற்றிய தகவல்களும் முக்கியமாகின்றது. இதனை மட்டக்களப்புப் பற்றி இதுவரை வெளிவந்த நூல்கள் மூலம் அறியலாம். இதற்கும் மேலாக வெல்லாவெளியை அறிய வேண்டுமெனில் அங்குள்ள முத்துமாரியம்மன் கோயில் பற்றியும், தளவாய் மலைப்பகுதியில் காணப்படும் பண்ணைய வாழ்வியல் எச்சங்கள் பற்றியும் அறிதல் வேண்டும்.

மட்டக்களப்புப் பற்றி வெளிவந்த வரலாற்று நூல்களில் வெல்லாவெளி பற்றிய தகவல்களை நோக்குவோமாயின்,

“மட்டக்களப்பு ஆண்ட முத்திரைகள் எனும் அரசன் சித்திரவேல் ஆலயத்திற்கு ஆயிர அவுணுகள் களனிகள் திருத்தி செந்நெல் குறைவின்றி விளையும்படி மேட்டு நீரைத் தகைய ஒரு அணையைக் கட்டினான். அவண்ணக்கு தன் மகன் நாதன் பெயரால் ‘நாதனணை’ என்றும், கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்ட வயலவெளிக்கு ‘வேலாயுதர் வெளி’ என்றும் நாமம் சூட்டினான்.

இன்று வேலாயுதர்வெளி ‘வெல்லாவெளி’ என்றும், நாதனணை ‘நாதனாவெளி’ என்றும், போர்முடை நாடு, போராமுனையென்றும் திரிபுபெற்றுக் காணப்படுகின்றன.”

(திருமதி தனபாக்கியம். குணபாலசிங்கம், 1993, பக். 109)

வெல்லாவெளி கிராம சேவையாளர் பிரிவு ஓட்டடி முன்மாரி, பிலாலி வேம்பு, வெல்லாவெளி, ஆணைக்காரன் வெளி, ஏத்தாலை, பத்தடிமேடு, பீலியாறு எனும் சிறு பகுதிகளை உள்ளடக்கிய ஒன்றாகும். இதில் நாதனணைக் கண்டமே நாதனை, நாதனாவெளி என அழைக்கப்படுவதாகும்.

மட்டக்களப்பில் காலத்திற்குக் காலம் குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதை மட்டக்களப்பு மான்மியம், மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்பன காட்டுகின்றன.

“ஆரம்பத்தில் சேனன், கூத்திகள் காலத்தில் சேரநாட்டு தமிழ் குடியேற்றமும், எல்லாளன் தலைமையில் வந்த படையெழுச்சியைத் தொடர்ந்து வந்த தமிழ் குடியேற்றமும், வாலகம் பாகு ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பாண்டியநாட்டுக் குடியேற்றமும், கயபாகுவின் தமிழ்க் குடியேற்றமும், தென்னிந்தியச் சோழர் ஆட்சிக் காலத்துடன் இரண்டாம் பாண்டிய வம்ச ஆட்சிக் காலத்துடனும் இடம் பெற்ற குடியேற்றங்கள்.” (கந்தையா. வீ.சீ. 1964. பக். 95-96)

என்பனவற்றை முக்கியமான குடியேற்றங்களாகக் குறிப்பிடலாம். இக்குடியேறியவர்களின் வாழ்விடங்கள் பற்றி வி.சீ. கந்தையா குறிப்பிடும் போது,

“இந்தியாவிலிருந்து இலங்கையின் வடக்கு வாயில்களால் அனுராதபுரியை அடைந்த வெளிநாட்டாருக்கு மலைப்பிரதேசங்களுக்கூடாக தெற்கு நோக்கிச் செல்வதிலும் பார்க்க சமவெளிகளின் வழியாக பரந்த சமவெளிகளாகக் கிடந்த கிழக்குப் பகுதிகளுக்குச் செல்லுதல் இலகுவானதாய் இருந்தது. அப்படி ஈழத்தின் கிழக்கு தென்கிழக்கு பாகங்களிலுள்ள நதிக்கரைகளில் குடிபுகுந்து மக்கள் அங்கு பல கிராமங்களை அமைத்து வயல் நிலங்களை வகுத்து ஒழுங்குற வாழத்தலைப்பட்டனர் எனலாம்.”

(கந்தையா. வீ.சீ.1964.பக்.395)

வெல்லாவெளி புவியியல் அமைப்பானது நதியையும், வயல்வெளிகளையும், காடுகளையும், மேட்டுநிலத்தையும் கொண்டமைந்த வளம் பொருந்திய உழைப்புச் சாதனமாக இப்பிரதேசம் விளங்கியமையால், புராதனகுடிகளும் அல்லது குடியேறியவர்களும் தமது வாழ்மனைகளை அமைத்துக் கொள்வதற்கு பொருத்தமான ஓர் இடமாக இது அமைந்திருக்கலாம்.

வதனமார் ஊர் சுற்றுக் காவியம்;

“வதனமாரும் கன்னிமாரும் மதுரையிலிருந்து கும்பகோணம், இராமேஸ்வரம், திருகோணமலை, கந்தளாய், கொட்டியாரநகர், கிளிவெட்டி, தஞ்சைக்கடவை தம்பலகாமம், கந்தைமலை, பாணமை, நாவலூர், நாகமுனை, அறுகாடு என்பதினாடாக வந்து; சிறிதுபேர் வதனவெளி எனும் இடத்தில் இருக்க. அங்கும் சிறிது பேர் தளவைக்குடா, காரைநகர், கல்முனை, இங்கருந்து தளவையில் இருக்கின்ற நாச்சிமார் கல்லடியில் வந்து தங்கியிருந்ததாகக் கூறலானது. சோழராட்சி தென்னிந்தியாவில் வலுவடைந்திருந்த காலத்திலும், முதலாம் இரண்டாம் பாண்டிய வம்ச ஆட்சிக் காலத்திலும் சிங்கள அரசர்களுக்கும் இந்திய தமிழ் மன்னர்களுக்கும் நட்பும் பகையும் காலத்திற்குக் காலம் வளர்ந்திருக்கின்றன. போரும் வியாபாரமுமாகிய தொடர்புகளினால் தமிழகமும் ஈழநாடும் மேலும் அதிகம் நெருக்கம் உற்றன. கடல்வாணிகமும், கடற் போர்களும் ஈழத்து கடல் துறைகளுக்கு முதன்மை கொடுத்தன. இவை காரணமாக கப்பல் போக்குவரத்து மிகுந்த வசதியாய் இருந்த கிழக்கிலங்கைத் துறைகள் மிகுந்த செல்வாக்கடையலாயின. அதனால் திருகோணமலை, இலாம்பித் துறை எனப்படும் ஈழத்துறை, கல்குடா, மட்டக்களப்பு, கண்டபாணந்துறை, கோமாரி எனும் துறைமுகங்களை அடுத்து மக்கள் குடியேற்றமும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தது.”

(கந்தையா வீ.சீ.1964 பக்.398)

ஆகவே வதனமார் ஊர் சுற்றுக்காவியத்தில் வரும் வதனமார் வரவும், இவ்வடிப்படையில் சோழராட்சிக்காலத்தில் துறைமுகங்களின் பயன்பாட்டுடன் நிகழ்ந்த ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். அதனாலேயே இராமேஸ்வரமும் திருகோணமலையும் இங்கு தொடர்பு படுத்தப்படுகின்றது. அத்துடன்,

“கந்தளாய்ப் பகுதியில் தமிழர் குடியேற்றம் சிறப்புற்றிருந்தமைக்குச் சான்றாகப் பல தொல்லியல் தடயங்கள் உள்ளன. கந்தளாய் கல்வெட்டு, பழமோட்டை கல்வெட்டு போன்றவை இத்தொடர்பில் குறிப்பிடத்தக்கன.”

(மேற்கோள் தங்கேஸ்வரி. க.1993.பக்.21)

ஆகவே இதே சமகாலத்துடன் தொடர்புபட்ட ஒன்றாகவே நாதனையில் வதனமார் வரவையும் கருத வேண்டும்.

நாடுகாட்டுப் பரவணிக்கல்வெட்டில்,

“இராசகுலதெய்வம் நாதனையில் வில்லையச் சயங்கில் நின்று அறிந்து வில்லைச் சடங்கு முடிந்து இணைவடிவாக வந்து பேராதனையப்புவைக் கொன்றதாகக் குறிப்பிடுகின்றது.”

(பத்மநாதன். எஸ்.1976.பக்.89)

இவ்வாறு மேற்கூறப்பட்ட வரலாற்றுத் தகவல்களை விட இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட கருங்கல்லில் பொறியப்பட்ட தவநிலையில் இருக்கின்ற யோகியின் உருவம், இக்கிராம மலைப்பகுதிகளில் மலையுடன் சேர்த்துப் பொழியப்பட்டிருக்கும் கல்லூரல், படிக்கட்டுக்கள், ஒரு குகையில் காணப்படும் இதுவரை வாசிக்கப்படாத கல்வெட்டு ஒன்று, பல சங்கேதக் குறிகள், மலையடிவாரத்தில் காணப்படும் புராதன செங்கல்துண்டுகள் என்பன பற்றி போதிய ஆய்வு செய்யப்படும் போது வெல்லாவெளி பற்றி மட்டுமல்ல மட்டக்களப்பினைப் பற்றியும் தொல்லியல் ரீதியாக அறியக்கூடியதாக இருக்கும்.

இவ்வாறு மட்டக்களப்பு வரலாற்றில் முக்கியமாக விளங்கிய இக்கிராம கோயில் பற்றியும், அக்கோயில் சடங்கு பற்றியும் அறிந்து கொள்ளும் போது; இக்கிராம மக்களின் சமூக, வரலாற்றுப் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும், மதிப்பீடுகளையும், கருத்துக்களையும் அறியக் கூடியதாக இருக்கும்.

இக்கோயில் வரலாறு பற்றியறிய கல்வெட்டுக்களோ, ஏனைய தொல்லியல் சான்றுகளோ இதுவரை கிடைக்காத நிலையில் வாய்மொழி ரீதியாக வழங்கி வருகின்ற ஐதீகம் கலந்த வரலாற்றைத்தான் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கின்றது.

“கோயில் வளவு எனத் தற்போது அழைக்கப்பட்டு வரும் இடத்தில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்துக்கு முன் ஒரு அம்மன் முகக்களையும், சேவல் ஒன்றும், வெள்ளைச் சாரைப்பாம்பு ஒன்றும் இருக்கக் கண்டு வழிபட்டு வரும்போது வேலும், வெள்ளைச் சாரைப் பாம்பும் காணமற் போயுள்ளன. இதன் பின் அம்மன் முகக்களையை வைத்து வணங்கி வரும்போது ஒல்லாந்தர் இலங்கையைக் கைப்பற்றி சைவ ஆலயங்களை அழித்து வருவதை அறிந்து அம்மன் முகக்களை உட்பட அனைத்துத் தளபாடங்களையும் பெரியகிடாரத்தில் இட்டு ‘துவக்குப் போட்ட பள்ளம்’ என அழைக்கப்படும் ஒரு இடத்தில் (நாதனைக் கண்டத்தில் ஒரு இடம்) நீருக்குள் போட்டு மறைத்து வைத்தனர். ஒல்லாந்தரின் கோயில் அழிப்பு வேலை முடிவுற்றதும் நீருக்குள் போட்ட கிடாரத்தை தேடிய போது அது காணாமல் போயுள்ளது. 1976ம் ஆண்டு வெல்லாவெளியைச் சேர்ந்த ஒருவர் மீன் பிடிக்க அவ்விடத்தில் வீசும் போது கிடாரம் ஒன்று வலைக்குள் அகப்பட அதை நீரின் மேல் தூக்கும் போது மின்னல் தாக்கியது போன்று ஒரு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டு கையை விட கிடாரம் மறைந்து விட்டது”

(தகவல். தவலிங்கசிவம்.சி)

இவ்வாறு புராதன கோயிலின் வரலாறு பற்றி அங்கு ஒரு கதை நிலவுகிறது. தற்போது மாரியம்மன் இருக்கும் இடத்தில் (1816ம் ஆண்டு) ஆவணி 16ம் திகதி அம்மனின் மூலஸ்தானத்துக்கு அருகாமையில் இருக்கும் வேப்பமரத்தடியில் பந்தலிட்டு அம்மனை வழிபட்டு வந்ததாகவும், 1889ம் ஆண்டு கற்கோயில் அமைத்து; தங்கம், பொன், செம்பு சேர்த்து அம்மனின் விக்கிரகம் செய்து அம்மனை வழிபட்டு வந்ததாகவும் இதன் பின் 1965ம் ஆண்டு மீண்டும் திருத்தி பெரிது படுத்தி வழிபாடு இடம்பெறுவதாகவும் கூறப்படுகிறது.

“சுவாதியம்மனின் அம்சமாக வெல்லாவெளி மாரியம்மனை நினைத்து வழிபடுகின்றனர். காரணம் அம்மனின் விக்கிரகம் செய்வதற்கு பல குறைபாடுகள் காணப்பட சுவாதியம்மனை நினைத்து அவரின் ஆணைப்படி செய்ய அது நிறைவுற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. தற்போது மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் அம்மன் இதுவாகும்.”

(தகவல். தவலிங்கசிவம்.சி.)

இக்கோயில் சடங்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் தமிழ்க்கணக்கின்படி ஆனி மாதம் வரும் மகம், பூரம், உத்திரம் ஆகிய ஏதாவது ஒரு நட்சத்திரத்தில் ஆரம்பமாகி, ஒன்பதுநாள் சடங்கு நடைபெற்று பூரணை கூடிய மூல நட்சத்திரத்தில் தீர்த்த உற்சவத்துடன் நிறைவுறும்.

மக்களின் வாழ்க்கை முறையில் இச்சடங்குகளின் நிகழ்த்துகை மிக முக்கியமான பங்கை வகிக்கின்றன.

அத்துடன் வதனமாரை மையப்படுத்தி நடக்கும் 7ம் நாள் சடங்கும் காத்தவராயனை மையப்படுத்தி நடக்கும் 8ம் நாள் சடங்கும் மட்டக்களப்புச் சமூக வரலாற்றை அறிய விரும்புவோருக்கு மிக முக்கியமானதாகும்.

இச்சடங்குகள் பற்றி நாடக நிலைப்பட்ட எனது கலைமாணிப்பட்ட ஆய்வின் போது காத்தவராயன் நாடகம் பற்றிய சில முக்கிய உண்மைகளை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. இச்சடங்குகள் மானிடவியல், சமூகவியல் நோக்கில் நின்று ஆய்வு செய்யப்படுமாயின் மேலும் பல முக்கிய உண்மைகள் வெளிவரலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள் :-

- ✎ தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம், மட்டக்களப்பு மான்மியம் (ஓர் ஆராய்ச்சி) மட்டக்களப்பு, 1993
- ✎ கந்தையா வீ.சி. மட்டக்களப்புத் தமிழகம், யாழ்ப்பாணம், 1964.
- ✎ தங்கேஸ்வரி.க. குளக்கோட்டன் தரிசனம், மட்டக்களப்பு, 1993.
- ✎ பத்மநாதன். சி. முக்குவரின் சாதி வளமை, மட்டக்களப்பு மாநாடு, 1976

நோக்காணல் :-

தவலிங்கசிவம்.சி.சரவணையூற்று, தும்பங்கேணி, 06.07.1995.

போரத்ஷப்பற்று பிரதேசத்தின் வள ஆய்வு

பு.குணரெட்ணம், B.A(HONS) திட்ட உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம், போரத்ஷப்பற்று.

எஸ்.சீவலிங்கம் (B.A) திட்ட உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம், போரத்ஷப்பற்று.

மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டுமா நகரின் தென்மேற்கே போரத்ஷப்பற்று பிரதேச செயலாளர் பிரிவு அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசம் வயலும் வயல்சார்ந்த மருதநிலத்தினால் சூழப்பட்டு நெல்பொலியும் ஒரு பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது, அழகுடன் அணிஅணியாய் நெளிந்து வளைந்துவரும் வாவிவளம் இப்பிரதேசத்தை வளமாக்கிக் கொண்டிருப்பதுடன் பழவர்க்கங்களும், தானிய வர்க்கங்களும், மலிந்து காணப்படும் இப்பிரதேசத்தில் வாழும்மக்கள் தங்களின் வாழ்க்கை அமைப்பை இப்பிரதேச இயற்கை வளங்களுக்கு ஏதுவாக தம் பாரம்பரிய தொழில் அமைப்புக்களை கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர், மேலும் இப்பிரதேசத்தை சிறப்புற அமைப்பது மட்டக்களப்பு வாவிடும் அதனைச் சூழவுள்ள காடுகளும் மலைகளும்மாகும்.

போரத்ஷப்பற்று பிரதேச செயலாளர் பிரிவானது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் தென்மேற்கே அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசத்தின் மொத்தப்பரப்பளவு (180.3 ச.கி.மீற்றர்) 19810 ஹெக்டயர். இதில் 1690 ஹெக்டயர் நீர்ப்பரப்பாகும். இதன் வட எல்லையாக மண்முனை தென்மேற்கு பட்டிப்பளை பிரதேசமும், கிழக்கே மட்டக்களப்பு வாவிடும், தெற்கும், மேற்கும் அம்பாரை மாவட்டத்தையும் எல்லையாகக் கொண்டுள்ளதுடன் 123 சிறு கிராமங்களையும் 43 கிராம சேவை உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளையும் கொண்டு காணப்படுகிறது. (மறுபக்கத்தில் படம்-1, பிரதேசத்தின் எல்லையையும், கிராமசேவை உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளும்)

இப்பிரதேச செயலாளர் பிரிவின் பெளதிகத்தோற்றத்தை எடுத்து நோக்கும்போது நிலத்தோற்றம் சமதரையாகவும், கடல்மட்டத்திலிருந்து 10 மீற்றர் உயரத்திற்கு உட்பட்டதாகவும், அலைவரிசையான வண்டல் சமதரையாகவும் அமைவதோடு பல ஆறுகளையும் சிற்றாறுகளையும் கொண்டு காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசம் இலங்கையின் வரட்சி வலயத்திற்குள் அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசத்தின் வருடாந்த மழைவீழ்ச்சி 864 மி.மீ - 2897 மி.மீ வரை (30 வருடங்கள்) வேறுபடுகின்றது. அதிக மழைவீழ்ச்சி புரட்டாதி மாதம் தொடக்கம் தைமாதம் வரையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பிரதேசத்திற்கு வடகிழக்கு பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்றினாலேயே பெரும்பகுதி கிடைக்கின்றது. இப்பிரதேசத்தின் கூடிய வருடாந்த வெப்பநிலை 27.7° செ.சி தொடக்கம் 33.9° செ.கி.கி வரையும், குறைந்த வெப்பநிலையாக 23.3° செ.கி.கி 25.7° செ.கி.கி வரையிலான வீழ்ச்சியினுள்ளும் அமைந்து காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் மண்வளத்தை நோக்கும்போது வடிகாலமைப்பை அண்டிய பகுதிகளில் இழையமைப்பைக் கொண்ட வண்டல் மண்வகையும், ஏனைய இடங்களில் சிவந்த நிறத்தரையாலான காவி நிறமண்னையும் கொண்டுள்ளது. இம்மண்வகைகள் சுண்ணம் அற்ற தன்மை உள்ளதாகவும் காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் நிலப்பயன்பாடு பற்றி நோக்கும் போது இப்பிரதேசத்திலுள்ள உள்ளூர் நீர்ப்பகுதிகள் உட்பட முழு நிலப்பரப்பும் 19810 ஹெக்டயராகும். இந்நிலத்தில் 14,267 ஹெக்டயர் விவசாய நிலமாக உள்ளது. இங்கு சராசரி நெற்சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலப்பரப்பு 23781 ஏக்கராகும். இதில் 14580 ஏக்கர் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழும், 783 ஏக்கர் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழும், 8463 ஏக்கர் மழையை நம்பியும் பயிர் செய்யப்படுகின்றன.

இப்பிரதேசத்தின் சனத்தொகை பற்றி நோக்கும்போது 1981ம் ஆண்டுத் தரவுகளின்படி மொத்தச் சனத்தொகை 30260 ஆகும். இது மாவட்ட சனத்தொகையில் 9.1% ஆக இருந்தது. இதில் ஆண்கள் 15373 ஆகவும், பெண்கள் 14887 ஆகவும் காணப்பட்டது. 1994ம் ஆண்டுத் தரவுகளின்படி இப்பிரதேசத்தில் 9997 குடும்பங்களைக் கொண்ட 42042 மக்கள் வாழ்ந்தனர். இதுவும் மாவட்ட சனத்தொகையில் 9.1% ஆகும். 1995ம் ஆண்டுத் தரவுகளின் படி 10172 குடும்பங்களைக் கொண்ட 44936 மக்களாக அதிகரித்துள்ளது. இவர்களில் 22445 பேர் ஆண்கள், 22491 பேர் பெண்களாகவும் காணப்பட்டனர். இவர்களை இன அடிப்படையில் நோக்கும் போது இலங்கைத் தமிழர்கள் 44479, சிங்களவர் 457 ஆகவும் காணப்பட்டது. இவர்களை மத ரீதியில் நோக்கும்போது 44211 பேர் இந்துக்களாகவும் 268 பேர் கிறிஸ்தவர்களாகவும் 457பேர் பௌத்த மதத்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். 1997ம் ஆண்டு தரவுகளின்படி இப்பிரதேசத்தில் 108-1 குடும்பங்களைக் கொண்ட 45490 மக்கள் வாழ்கின்றனர், இவர்களில் 22614 ஆண்களும், 22876 பெண்களுமாகும். இவர்களை இன அடிப்படையில் நோக்கும் போது இலங்கைத் தமிழர்கள் 44648, சிங்களவர் 842 ஆகும். இவர்களை மத ரீதியில் நோக்கும் போது இந்துக்கள் 44409 பேர் கிறிஸ்தவர்கள் 214, பௌத்த மதத்தவர்கள் 867 ஆகும். இவர்கள் தத்தம் சமயப்பண்புகளுடன் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. மேலும் இப்பிரதேச சனத்தொகையானது வருடாவருடம் அதிகரித்துக் கொண்டு செல்வதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இப்பிரதேச மக்களின் சமூக பொருளாதார நிலை பற்றி நோக்கும் போது; இங்கு வாழும் மக்களின் பிரதான தொழில்களாக விவசாயமும் உள்ளூர் மீன்பிடித்தொழிலும் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேசம் “கிழக்கின் தானிய உற்பத்திக் களஞ்சியம்” எனச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுவதோடு ஆரம்பகாலம் முதல் வருடாவருடம் இப்பிரதேச தேவைக்கும் அதிகமான நெல்லை உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாக உள்ளது. இப்பிரதேசத்தின் மொத்த சனத்தொகையில் 46% விவசாயத்திலும் 4% மீன்பிடித்தொழிலிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். பொருளாதாரரீதியாக இயங்கும் தொழிலாளர் தொகுதியில் விவசாயத்துறையைச் சார்ந்த தொழில் செய்பவர்களே முக்கிய அங்கமானவர்கள். கடந்த 6-9 வருடங்களாக இலங்கையில் நிலவும் சாதகமற்ற நிலைமை காரணமாக விவசாய உற்பத்தியும், மீன்பிடித்தொழிலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பிரதேசத்தின் வருமானத்தையும், தொழில் வாய்ப்பையும் எடுத்து நோக்கும் போது 1997ம் ஆண்டு இப்பிரதேச மொத்த சனத்தொகையில் 8228 குடும்பங்கள் சமுர்த்தி உணவு முத்திரை பெறுபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இது இப்பிரதேசத்தின் மொத்த சனத்தொகையில் கிட்டத்தட்ட 82% வீதமானவர்கள் வறுமைக்கோட்டிற்குக்கீழ் உள்ளனர் என்பதைக்காட்டுகின்றது. இவற்றைத்தவிர 2188 குடும்பங்கள் பொதுசன மாதாந்த உதவிப்பணம் பெறுபவர்களாகவும், 16 குடும்பங்கள் புற்றுநோய்க்கான உதவிப்பணத்தையும், 04 குடும்பங்கள் தொழுநோய் உதவிப்பணத்தையும், 04 குடும்பங்கள் காசநோய் உதவிப்பணத்தையும் பெற்று வருகின்றனர். இவற்றைத்தவிர 757 குடும்பங்கள் அரசு, அரசுசார்பற்ற, கூட்டுத்தாபன ஊழியர்களாகவும் உள்ளனர்.

விவசாயமும் மீன்பிடியும் பருவகாலத் தொழில்களாக இருப்பதனால் இப்பிரதேசத்தில் தொழில் வாய்ப்புக்கள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. 1996ம் ஆண்டுத் தரவுகளின்படி இப்பிரதேச மக்களில் 4971 குடும்பங்கள் விவசாயத்திலும் 486 குடும்பங்கள் மீன்பிடியில் 4587 குடும்பங்கள் ஏனைய தொழில்களிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இப்பிரதேசத்தில் நிலவும் அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக மக்கள் மீன்பிடி, விவசாயம் போன்ற தொழில்களில் சிரமமாக ஈடுபட முடியாது இருப்பதனால் வேலையின்மையும், அதனால் வறுமை நிலையும் மேலும் மோசமடைந்து கொண்டு செல்வதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் அண்மையில் ஏற்பட்ட பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளினால் இப்பிரதேசம் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. அக்காலப்பகுதியில் இப்பிரதேச மக்கள் அனைவரும் இடம்பெயர்ந்தனர். தற்போது பாலையடிவெட்டை, கண்ணபுரம், கண்ணபுரம் கிழக்கு, 39ம் கிராமம், றாணமடு, 38ம் கிராமம் போன்ற கிராமங்களை விட ஏனைய கிராமங்களில் மக்கள் மீளக்குடியமர்த்தப்பட்டு அவர்களுக்குரிய கொடுப்பனவுகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது மீளக்குடியமர்த்தப்படாத 9084 குடும்பங்களுக்கு உலர் உணவு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. மேலும் இப்பயங்கரவாதத்தினால் இது வரை 324 போர் இறந்தும் 401 பேர் காயப்பட்டும் 83 பேர் காணாமல் போயும் உள்ளனர். இப்பிரதேசத்தின் பாதிப்புத்தன்மையை உணர்ந்து அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் பல உதவிகளை பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அளித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இப்பிரதேசத்தின் வளங்களில் மிகமுக்கியமானது மண்வளமாகும். இப்பிரதேச தரைத்தோற்ற அமைப்பானது விவசாயத்திற்கு ஏற்ற மண்வளத்தை கொண்டு காணப்படுகின்றது. விவசாயத்தை எடுத்து நோக்கும் போது இங்கு பிரதான விவசாய உற்பத்திப்பயிர் நெல்லாகும். நாட்டில் அதிக நெல்விளையும் மாவட்டங்களுள் எமது மாவட்டமும் ஒன்றாகும். நெற்செய்கை பெரும்போகம், சிறுபோகம் என இரு காலங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. தற்போது இப்பிரதேசத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் நெற காணிகள் பற்றி நோக்கும் போது 1994/95ம் ஆண்டில் பெரும் போகத்தில் 18352 ஏக்கரில் நெல் பயிரிடப்பட்டு 15908 ஏக்கர் அறுவடை செய்யப்பட்டுள்ளது. அதே காலப்பகுதியில் சிறுபோகத்தின் மூலம் 11031 ஏக்கர் விதைக்கப்பட்டு 10927 ஏக்கர் அறுவடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் ஏக்கருக்குரிய சராசரி உற்பத்தி 60-70 புசல்களாகும். இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் நெல் இப்பிரதேச மக்களின் சுயதேவையை பூர்த்தி செய்து எஞ்சிய பெரும் பகுதி ஏனைய பிரதேசங்களுக்கு கொண்டு சென்று விற்பனை செய்யப்படுகின்றது.

இவற்றை விட ஏனைய பிரதான மேட்டு நிலப்பயிர்களான சோளம், உளுந்து, குரக்கன், பாசிப்பயறு, கௌபீ, இறுங்கு போன்ற தானியப்பயிர்களும், வெண்டி, கத்தரி, பாகல், புடோல், தக்காளி, வெள்ளரி போன்ற மரக்கறிப்பயிர்களுமாக 1994 ஆம் ஆண்டு சிறுபோகத்தில் 762 ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றோடு அதே ஆண்டில் 269 ஏக்கரில் நிரந்தரப் பயிர்களான பாக்கு, மரமுந்திரிகை, தோடை, எலுமிச்சை, மா, பலா, வாழை போன்ற பயிர்களும் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. இவ் உற்பத்திகள் மூலம் இப்பிரதேச மக்களின் பொருளாதாரத்தை பெருக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

பண்டைய காலந்தொட்டு இப்பிரதேசத்தின் கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் பிரிக் முடியாத அம்சமாக கால்நடை வளர்ப்புத் தொழில் இருந்து வருகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் உள்ள 20 ஏக்கர் புற்றறைகளும், 127 ஏக்கர் புதர் நிலங்களும் கால் நடைவளர்ப்புத் தொழிலுக்கு உகந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் இப்பிரதேசம் பூராகவுமுள்ள நெல்அரிதாள் (வைக்கோல்) கால்நடை வளர்ப்புத் தொழிலுக்குரிய வளமாகவுள்ளது, எனினும் கால்நடை வளர்ப்புத் தொழில் தற்பொழுதும் மரபுரீதியான முறைப்படியே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. 1995ம் ஆண்டு கணிப்பீட்டின்படி 18878 எருது மாடுகளும் 11080 எருமை மாடுகளும் 4961 ஆடுகளும் 21323 கோழிகளும் வளர்க்கப்படுகின்றன. இதன் மூலம் மாதாந்தம் சராசரி 220,680 லீட்டர் பசுப்பாலையும், 264,870 எருமைப்பாலையும், 150,800 முட்டைகளையும் உற்பத்தி செய்யக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இத்தொகை 1990ம் ஆண்டை விட குறைந்த அளவில் காணப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள சாதகமற்ற சூழ்நிலையேயாகும்.

இப்பிரதேசத்தில் இத்தகைய கால்நடைகளின் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களான பால் தற்காலிகமாக கோவில்போரத்வில் அமைந்துள்ள “மில்கோ” நிறுவன களஞ்சிய சபையின் மூலம் கூடிய விலையில் கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றது. இதனால் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பாலை இப்பிரதேச உற்பத்தியாளர்களால் கூடிய விலைக்கு விற்கக் கூடியதாக உள்ளது. அதுமட்டுமல்லாமல் இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் இறைச்சிகளுக்கு ஏனைய பிரதேசங்களில் நல்ல சந்தைவாய்ப்பு கிடைப்பதனால் உற்பத்தியாளர்கள் கூடிய இலாபத்தை பெறக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் காட்டு வளம் பற்றி நோக்கும் போது மொத்த நிலப்பரப்பில் சுமார் 70 ஹெக்டேயர் காட்டுவளமாகும். இங்கு காணப்படும் காடுகளில் மிக முக்கியமான மரங்களாக, முதிரை, கருங்காலி, தேக்கு, பலா, வேம்பு போன்றவை பிரதானமானவை. தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினை காரணமாக காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1978ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட சூறாவளியின் காரணமாக காடுகள் சேதமடைந்துள்ளன. இதனால் சுற்றாடல் பாதிப்புக்கள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கின்றது.

காட்டுவளத்தில் இப்பிரதேசத்தில் இருக்கும் மட்டக்களப்பு வாவி ஓரங்களில் காணப்படும் கண்ணாப்பறறைகளும் மிக முக்கியமானவை. இங்குள்ள கண்டல், தில்லை போன்ற மரங்கள் மீன்கள் கூடுதலாக இனப்பெருக்கம் செய்வதற்கும், வளர்ச்சியடைவதற்கும் ஏற்ற சூழ்நிலையைக் கொண்டு காணப்படுகின்றன. ஆனால் இன்று தோன்றியுள்ள பயங்கரவாத சூழ்நிலையினாலும் ஏனைய தேவைகளுக்குமாக இக்காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. இது ஆற்றுவளத்தின் சுற்றாடல் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்துகின்றது. எனவே இப்பிரதேசத்தின் சுற்றாடலைப் பாதுகாப்பதற்கும், காட்டு வளத்தை மீள உருவாக்கவும் பல திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அரசாங்கத்தினால் கொண்டு வரப்படும் மரம் நடுகைத்திட்டம் இங்கு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் அரசாங்கத்தின் நிறுவனமான “மனறு” இப்பிரதேசத்தின் சுற்றாடலை விருத்தி செய்வதற்கும், மரம் நடுகைத்திட்டத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும் பலவழிகளிலும் முயற்சி செய்கின்றமை பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

இப்பிரதேசத்தின் இரண்டாவது பெரிய தொழிலாக மீன்பிடி காணப்படுகின்றது. 1996/97ம் ஆண்டு கணிப்பீட்டின்படி மரபுரீதியான நுட்பங்களைக் கொண்டு 847 குடும்பங்கள் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்கின்றன. இப்பிரதேசத்தின் கிழக்கே மட்டக்களப்பு வாவி உள்ளதனால் வாவிடிலும், இங்கு காணப்படும் ஏரிகளிலும் மீன் பிடிக்கின்றார்கள். இங்கு இறால், நண்டு, செப்பலி, திலாப்பியா, பிலாப்பியா என பலவகை மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன.

1978ம் ஆண்டு குறாவளியின் பின் மின்பிடி தொழில் மிகவும் பின்னடைந்துள்ளது. அதனை அடுத்து தொடர் இனக்கலவர நிலைமை மேலும் மோசமடையச் செய்துள்ளது. இப்பிரதேசத்திலே 7மீனவக் கிராமங்கள் உள்ளன. இக்கிராமங்களில் வசிக்கும் மீனவர்கள் மிகவும் வறியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இங்கு 8மீனவர் சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. இப்பிரதேச மீனவர் சங்கங்களை வலுவாக்கல், மீனவர்களிடையே சேமிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துதல், நவீன தொழிநுட்ப முறைகளை அறிமுகஞ் செய்தல், சந்தைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் மீன்பிடித் தொழிலை விருத்தி செய்யக்கூடியதாக இருக்கும்.

இப்பிரதேசத்தின் சிறுகைத்தொழில்களை எடுத்து நோக்கும் போது இங்கு கைத்தறி நெசவு, தச்சுத் தொழில் கைவினைத்திறன் தொழில்கள், மட்பாண்டத் தொழில், கருங்கல் உடைத்தல், செங்கல் உற்பத்தி ஆகியவற்றை குறிப்பிடலாம். இவற்றில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலை நோக்கும் போது பழகாமம், மண்டூர், பட்டாபுரம், சங்கர் புரம், காந்திபுரம் ஆகிய 5கிராமங்களிலும் நெசவுப் பயிற்சி நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. இந்நிலையங்களில், பழகாமம் ஆரம்ப காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு நெசவு நிலையமாக இருப்பதுடன் இப்பிரதேச நெசவு உற்பத்தியிலும் 2/3 பங்கை உற்பத்தி செய்து வருகின்றது. இப்பயிற்சி நிலையங்களில் 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை 10 பயிற்சியாளர்களுக்கு பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது. இதன் பின்னர் அவர்களுக்கு அப்பயிற்சி நிலையத்திலேயே வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்பட்டு வேலைக்கு ஏற்ப சம்பளமும் வழங்கப்படுகிறது. இன்று வரை இப்பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி பெற்றவர்களின் விபரம் பின்வருமாறு,

பயிற்சி நிலையத்தின் பெயர்	பயிற்சி பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை
01. பழகாமம்	90
02. மண்டூர்	90
03. பட்டாபுரம்	90
04. சங்கர் புரம்	50
05. காந்திபுரம்	20

மட்பாண்டத் தொழிலானது இப்பிரதேசத்தில் கிடைக்கும் களியைக் கொண்டு பட்டாபுரத்தில் அமைந்துள்ள மட்பாண்ட பயிற்சி நிலையத்தின் மூலம் அப்பகுதியைச் சேர்ந்த யுவதிகளுக்கு 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை 10 யுவதிகள் வீதம் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரையில் 60 யுவதிகள் அப்பயிற்சி நிலையத்தின் மூலம் பயிற்சி பெற்ற பின்னர் தாங்களும் அத்தொழிலில் சுயமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். இவை தவிர முனைத்தீவு, பெரியபோரதீவு ஆகிய கிராமங்களிலுள்ள பெண்களும் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் மட்பாண்டப் பொருட்கள் இப்பிரதேச மக்களின் தேவைக்குப் பயன்பட்டு எஞ்சியவை ஏனைய பிரதேசங்களுக்கு கொண்டு சென்று விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. பழகாமத்தில் ஒரு தச்சுப்பயிற்சி நிலையம் இயங்கி வருகின்றது. இந்நிலையமானது 1990ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வன்செயல் காரணமாக முற்றாகச் சேதமடைந்துள்ளது. 1996ம் ஆண்டு வி.ஐ. ஆர். ஆர். பி திட்டத்தின் கீழ் கட்டிடம் திருத்தியமைக்கப்பட்டு தற்போது இயங்கி வருகின்றது. இந்நிலையத்திற்கு ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு தடவை 10 பயிற்சியாளர்களுக்குப் பயிற்சி வழங்கப்படுகின்றது. இவர்கள் பயிற்சி பெற்ற பின்னர் அந்நிலையத்திலேயே வேலைசெய்யக் கூடியதாக இருப்பதுடன் வேலைக்கு ஏற்ப சம்பளமும் வழங்கப்படுகிறது. எதிர்காலத்தில் இப்பயிற்சி நிலையத்தை இயந்திரமயமாக்குவதன் மூலம் இப்பிரதேசத்தில் உள்ள அரச திணைக்களங்களுக்கு தேவையான அலுவலகத் தளபாடங்களை இந்நிலையத்திலிருந்தே கொள்வனவு செய்யக் கூடியதாக இருக்கும்.

இவற்றைத் தவிர செங்கல் உற்பத்தி இப்பிரதேசத்தில் ஒரு முக்கிய பருவகாலத் தொழிலாகக் காணப்படுகின்றது. இதற்கான களி இப்பிரதேசத்திலுள்ள காக்காச்சி வட்டை, அலியார் வட்டை, வெல்லாவெளி, 14ம் கிராமம் போன்ற இடங்களில் கிடைக்கின்றது. இவற்றைக் கொண்டு இப்பிரதேசத்திற்கு தேவையான அளவு செங்கல் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இத்தொழிலின் மூலம் பலர் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. கருங்கல் உடைத்தல் தொழிலும் இப்பிரதேச மக்களுக்கு வருமானம் ஈட்டித்தரும் தொழிலாகக் காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் வீடமைப்புப் பற்றி நோக்கும் போது அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட வன்செயல் காரணமாக நூற்றுக்கணக்கான வீடுகள் எரிக்கப்பட்டும், அழிக்கப்பட்டும் உள்ளன. 1996ம் ஆண்டு கணிப்பீட்டின்படி 3774 நிரந்தர வீடுகளும், 5057 நிரந்தரமற்ற (களி) வீடுகளுமாக மொத்தம் 8831 வீடுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் 1991 - 1994ம் ஆண்டுவரை அரசாங்கத்தால் கட்டப்பட்ட மானிய வீடுகளும் கடன் அடிப்படையில் கட்டப்பட்ட வீடுகளுமாக மொத்தம் 211 வீடுகள் இவற்றில் அடங்குகின்றன. இவைகள் ஒரு அறையுடன் கூடிய வீடுகளாகக் காணப்படுகின்றன. 1998ம் ஆண்டு டேவா வேலைத்திட்டத்தின் கீழ் வெல்லாவெளி கிராமத்திற்கு 68 வீடுகளுக்கும், சங்கர்புரம் (13ம் கிராமம்) கிராமத்திற்கு 50 வீடுகளுக்குமாக தலா 25,000/- ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் இப்பிரதேசத்தில் செயற்பட்டுவரும் அரசாாற்ற நிறுவனமான வேள்விஷன் நிறுவனமும் தாங்கள் அபிவிருத்தி திட்டங்களை மேற்கொண்டுவரும் கிராமங்களில் வீடமைப்புத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வருவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இப்பிரதேசத்தின் முக்கியமான வளம் நீர்வளமாகும். இவற்றில் வாவி, குளம், ஏரி, குடா என்பன நீர்வளத்திலும் அதில் வளரும் மீன்வளத்திலும் சிறப்புற மேலோங்கி இருக்கின்றன. இங்கு காணப்படும் வயலும் வயல்சார்ந்த நிலமும் உள்ள மருத நிலத்திற்கு மகுடம் சூடினாற் போல் இப்பகுதியில் நீர்வளம் அமைந்திருப்பது மேலும் சிறப்பு மிக்க அம்சமாகும்.

மட்டக்களப்பு வாவியில் பெரும் பகுதியினை போரதீவுப்பற்று பிரதேசம் கொண்டுள்ளது. இவ்வாவி இப்பகுதியில் வளைந்து நெளிந்து செல்வதனால் அவ்வாவியினை அண்டிய கிழக்குப்புற பிரதேசம் சதுப்பு நிலமாக உள்ளது. இதில் பெரும் பகுதி வேளாண்மை செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. இந்த வாவியின் மூலம் அதை அண்டிய உயர்ந்த நிலப்பகுதிகளுக்கு ஏற்று நீர்ப்பாசனத்திட்டத்தின் மூலம் நெற்செய்கை பண்ணப்பட்டு அதன் மூலம் அண்மைக்காலங்களில் கூடிய விளைச்சலை அப்பகுதி மக்கள் பெற்று வருகின்றனர்.

இவற்றைவிட இப்பிரதேசத்தில் நவகிரிக்குளம், தும்பங்கேணிக் குளம், பெரிய குளம்(பழகாமம்), பெரிய குளம் (பெரிய போரதீவு) என்பன முக்கிய குளங்களாகும். நவகிரிக்குளம் 70 சதுர மைல்களைக் கொண்டது. இக்குளம் மூலம் 56,000 ஏக்கர் நெல்வயலுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சப்படுகின்றது. தும்பங்கேணிக் குளம் 1.05 சதுரமைல்கள் பரப்பளவைக் கொண்டது. இதன் மூலம் 750 ஏக்கர் வயலுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சப்படுகின்றது. பெரிய குளம்(பழகாமம்) 0.5 சதுரமைல்களைக் கொண்டது. 300 ஏக்கர் நீர்ப்பாய்ச்சக்கூடியது. பெரிய குளம்(பெரியபோரதீவு) 0.5 சதுரமைல்களைக் கொண்டது. இதன் மூலம் 340 ஏக்கர் நீர்ப்பாய்ச்சக்கூடியது.

இப்பிரதேசத்தின் முக்கிய பிரச்சனையாக குடி நீர்ப்பிரச்சினை காணப்படுகின்றது. இங்குள்ள மக்கள் குடிநீருக்காக கிணற்று நீரையே நம்பியுள்ளனர். இங்குள்ள கிராமங்களான திக்கோடை, தும்பங்கேணி, இ.வி.திட்டம், களுமுந்தன்வெளி, வம்மியடியூற்று, சரவணையடியூற்று, காந்திபுரம், வெல்லாவெளி போன்ற கிராமங்களில் முக்கியமாக வரட்சிக் காலங்களில் குடி நீர்ப்பிரச்சினை காணப்படுகின்றது. இக்கிராம மக்கள் குடி நீருக்காக அயற்கிராமங்களுக்குச் செல்லவேண்டிய அவலநிலையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் உள்ள கிணறுகளில் பொதுக்கிணறுகள் கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேச மக்கள் தமது சொந்தவீடுகளில் தனிப்பட்ட கிணறுகளை அமைப்பதற்கு வசதி அற்றவர்களாகக் காணப்படுவதுடன் கட்டப்பட்ட கிணறுகளில் கூட நீர் இல்லாமல் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்பிரதேச மக்களின் நீர்ப்பற்றாக்குறையை நீர்த்தாங்கி அமைத்து குழாய்கள் மூலம் நீரை விநியோகிப்பதன் மூலம் ஓரளவு தீர்க்கக்கூடியதாக விருக்கும்.

இப்பிரதேசத்தின் சுகாதார நிலை பற்றி நோக்கும் போது இப்பிரதேசத்தில் உள்ள மக்களுடைய சிறந்த சுகாதார சேவையை வழங்குவதில் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இப்பிரதேசம் ஒரு பின்தங்கிய பிரதேசமாக காணப்படுவதுடன் போக்குவரத்து வசதிகள் அற்ற ஒரு பிரதேசமாகவும் காணப்படுவதனால், இப்பிரதேசமக்கள் சிறந்த சுகாதார சேவையைப் பெறமுடியாதுள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் தற்போது மண்டூர், பழகாமம் பகுதிகளில் 02 அரச வைத்தியசாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவ்விரு வைத்தியசாலைகளும் அடிப்படை வசதிகள் அற்றவையாக காணப்படுகின்றன. இதனால் இப்பிரதேச மக்கள் சிறந்த சுகாதார சேவையை பெறுவதற்கு அண்மையிலுள்ள களுவாஞ்சிகுடி, மட்டக்களப்பு, கல்முனை போன்ற இடங்களை நாடவேண்டி உள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் மகப்பேற்று நிலையம் ஒன்று கூட இல்லாமையால் தற்போதைய சூழ்நிலையில் இரவுவேளைகளில் ஏனைய இடங்களிலுள்ள வைத்தியசாலைகளுக்கு செல்லமுடியாமையினால் பலர் இறக்கவேண்டியும் ஏற்படுகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் இப்பிரதேசத்தில் இயங்கி வரும் இரு வைத்தியசாலைகளுக்கும் ஒழுங்கான முறையில் மருந்துகள் கூட கிடைக்காமையினால் இப்பகுதி மக்கள் சுகாதார சேவையில் பல கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கி வருகின்றனர்.

இப்பிரதேசத்தில் கல்வியறிவினை எடுத்து நோக்கும்போது இப்பிரதேசம் கல்வியில் வளர்ச்சியற்ற ஒரு பிரதேசமாகவே காணப்படுகின்றது. இதற்கு காரணம் இப்பிரதேசமக்களில் 65% மாணவர்கள் கிராமமக்களாகவும், வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழ் வாழ்பவர்களாகவும் காணப்படுவதாகும். இப்பிரதேசத்தில் 1993ம் ஆண்டில் 31 தமிழ் பாடசாலைகள் இயங்கி வந்தன. இவற்றில் சிலவகை பாடசாலைகள் 02, உம் வகை II பாடசாலைகள் 03, உம் வகை III பாடசாலைகள் 26 உம் இயங்கி வந்ததுடன் இவற்றில் 8257 மாணவர்கள் கல்வி கற்று வந்தனர். இவர்களில் 4032 ஆண்களும், 4225 பெண்களுமாவர், ஆனால் 1994ம் ஆண்டு கணிப்பின்படி 31 தமிழ் பாடசாலைகள் 1C வகை 03, வகை II-05, வகை III - 23 இயங்கி வந்ததுடன் இவற்றில் 8612 மாணவர்கள் கல்வி கற்று 259 ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டும் வந்துள்ளனர். இவ்வாண்டில் 33 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் வீதம் இருந்தது, ஆனால் 1996ம் ஆண்டு முதல் 32 பாடசாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் 31 தமிழ் பாடசாலைகளும் 01 சிங்கள பாடசாலையுமாகும். இவற்றில் 1C பாடசாலை 03, வகை 11 பாடசாலைகள் 09, வகை III பாடசாலைகள் 20 உம் ஆகும். இப்பாடசாலைகளில் சகல தரங்களையும் சேர்ந்த 9016 மாணவர்கள் கல்வி கற்று வருவதுடன் 232 ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளதையும் இத்தரவுகளின்மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் கல்வியறிவானது அண்மைக்கால அறிக்கைகளின்படி ஓரளவு வளர்ச்சியடைந்துள்ளதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. 1997ம் ஆண்டு கணிப்பீட்டின் படி 64 பேர் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பெற்ற பட்டதாரிகளாகவும், 421 பேர் க. பொ. த. (உ/த) உயர்தரத்திலும் 841 பேர் க. பொ. த. (சா/த) சாதாரண தரத்திலும் சித்தி பெற்றவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். 50 பேர் தொழிநுட்பத் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இந்த அடிப்படையில் நோக்கும் போது 1367 பேர் படித்துச் சித்தி பெற்று தொழில் பெறுவதற்கு தேர்ச்சியுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

எனவே போர்தீவுப்பற்று பிரதேசத்தின் வளங்கள் பல துறைகளிலும் மிகக் கூடுதலாகக் காணப்பட்ட போதிலும் அவை பூரணமாக அபிவிருத்திக்கு பிரயோகிக்கப்படும் தன்மை மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. அவ்வளங்களை முறையாக பயன்படுத்துவதற்கும் அதன் பலனை அப்பகுதி மக்கள் அனுபவிப்பதற்கும் பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகள் அனைவரும் ஒன்று கூடி மக்கள் மத்தியில் புத்துணர்ச்சியை ஊட்ட வேண்டும். இதனால் இப்பிரதேச மக்கள் கூடிய தொழில் வாய்ப்பைப் பெறுவதுடன் அவர்களின் பொருளாதார அபிவிருத்தியைக் கூட்டுவதுடன் இப்பிரதேசமும் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடையும் என்பது திண்ணம்.

Rajeswary Stores

Agents for :

Ceylon Tobacco Co. Ltd.

Maliban Biscuits, Manufacturies Ltd.

Eveready Battery Comapny (Lanka), Ltd.

Jaykay Marketing Services (Pvt.) Ltd.

Millers Ltd.

Prop : **S. Sanmuganeshan**

Telephone : 065 - 24460, 22417

Fax : 065 - 22945

Res. : 065 - 22638

No. 19, 21, Trincomalee Road,
Batticaloa.

முதற் பரிசு பெறும் கவிதை

“போரதீவுப்பற்று பிரதேச வளங்கள்”

- த. சேரலாதன் -
திரபுழுகாமம்

எந்நாடும் போற்றுகின்ற வேந்தர்க் கெல்லாம்
இயற்றமிழால் புகழோச்சம் புலவர்க் கெல்லாம்
பொன்னாடு இயற்கை எழில் இலங்கை நாட்டின்
புகழ் பூத்த மட்டுநகர் தெற்கே காணும்
எம்நாடு போரதீவுப் பற்று மாட்சி
இயற்கை மகள் நடனமிடும் பூமிக்கிங்கே!
எந்நாடும் நிகரில்லை என்று சொல்லி
எழுந்தாடும் எங்கள் மயில் கூட்டமையா!

ஆறோடும் மண்ணெங்கள் புண்யபிர
தேசமது போரதீவுப் பற்றின் செல்வம்
ஏரோடும் வயலெல்லாம் நிறையக் காண்போம்
எருது கடா எருமை பசு கால்நடைகள் எல்லாம்
காரோடும் வஸ் ஓடும் எங்கள் கரத்தை ஓடும்
கனத்த வாகனம் ஓடும் படுவான் இங்கே
சீரோடும் சிறப்போடும் மக்கள் வாழும்
செல்வபதி என்றிங்கே மான்கள் ஆடும்!

நெல் மகளாள் இசைபாடும் எங்கள் பூமி
நிறைவான மரவள்ளி சோளம் இன்னும்
செம்மண்ணும் களிமண்ணும் கைத்தொழிலாம்
கல்வாடித் தேவைக்கு உதவும் மூலம்!
மலைவளமும் வனவளமும் எல்லாம் கூடி
மாளிகைகள் உருவாக உதவுமிங்கே!
கலையோடு காவியங்கள் வாழும் பூமி
கன்னித் தமிழ் மணக்கும் வீர பூமி!

புலவரெலாம் புகழ்மணக்கப் பிறந்த பூமி
பூங்காவும் பொய்கைகளும் நிறையும் பூமி
அறிவுடைய பெரியோர்கள் ஆளும் பூமி
ஆன்மீகம் வாழும் எங்கள் அழகு பூமி
கலைசிறக்கும் கூத்து நாடகம் கவிதை
கட்டுரைகள் கன்னித் தமிழிசையும்
நிலையான அன்பு உளம் நெருங்கி வாழும்
நிகரற்ற போரதீவுப் பற்று வாழ்க!

போரதீவுப் பற்று பிரதேச குடிமரபும், முறைமையும், சமூகமும்

போரதீவுப் பற்று பிரதேச மக்களது குடி மரபு பற்றி சமூக மானிடவியல் ரீதியாக நோக்கும்போது இக்குடி முறைமையின் வரலாற்றுப் பின்னணி யாது? குடிமரபு முறையென்றால் என்ன? இது மக்களது வாழ்வியலுடன் எவ்வாறு இணைந்து செயற்படுகின்றது? (Function) பழமை மாறி நவீனத்துவம் வளர்ச்சியடைகின்ற (Progress) இக்கால கட்டத்தில்; இதில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் (Changes) அல்லது முக்கியம் இல்லாது போனது பற்றியும், இது முக்கியப் பட்டிருந்த காலத்தில் இந்தப் பிரதேச மக்களது சமூகக் கட்டமைப்பு செயல் ஒழுங்கு முறைகள் எப்படி அமைந்திருந்தது? இதனால் அக்கால சமூகங்களிடையே காணப்பட்ட சாதக பாதகமான நடத்தைச் செயல்முறைகளையும், சும்ப வரிசை (சூரைமுடி), குடிக்குறி (குலக்குறி), சீர்வரிசை, வயிற்றுவார் (வகுத்துவார்) என்பன போன்றவற்றை விளக்குகின்ற அறிமுகக் கட்டுரையாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது. இது பற்றிய முழு விபரங்களையும் பெற்றுக் கொள்வதில் பல தடைகள் இருந்தபோதிலும் முடிந்தளவு முழுமையான ஆய்வாகச் செய்ய முயன்றுள்ளேன். இந்தக் குடி முறைமை பற்றிய போதிய எழுத்தாதாரங்களோ சான்றுகளோ கிடைக்காதபோதும்; வாய்மொழி சார்ந்த வரலாற்றையும், ஐதீகக் கதைகளையும், சில கல்வெட்டுப் பிரதிகளையும், நேர்காணல்களையும் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு நோக்கப்படுகின்றது.

குடி முறைமை பற்றிய ஏற்புத் தன்மை (Validity), நம்பகத் தன்மை (Reality) போன்றவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு இந்தக் குடிமரபுச் செயல் நடைபெறும் காலத்தில் (திருவிழா, நிருவாகம்) களப் பணியின் மூலமாக நேரடியாகப் பங்கேற்று உற்று நோக்கலின் ஊடாக அவர்களிடம் பெற்ற தரவுகளையும், ஆதாரங்களையும் வேறு வேறு தகவலாளிகளிடம் மறு சோதனை அடிப்படையில் மீள மீள நோக்கப்பட்டு, தொகுத்து, பின்னர் நேர்காணல் மூலம் ஆய்வு செய்யப்பட்டது. இதுவே சமூகவியல் நோக்கிலான ஆய்வு எனப்படும். (லூர்த்து. தே, நாட்டார் வழக்காற்றியலின் சில அடிப்படைகள், ப. 47). மனிதர்களையும், மனித மரபுகளையும் பற்றிப் புதிதாக ஆய்வொன்றை மேற்கொள்வது அவசியமற்றதெனச் சிலர் கருதுகின்றனர். காரணம் யாதெனில் இதுபற்றி பல ஆண்டு காலமாக அறிஞர்களால் ஆராயப்பட்டு வந்துள்ளது என இவர்கள் எண்ணுகின்றனர். இதுவரைகாலமும் விஞ்ஞானத்தின் பல்வேறு துறைகளாலும் ஆராயப்பட்ட தோற்றப்பாடுகளில் மனிதத் தோற்றப்பாடுதான் மனிதனால் மிகவும் அறிந்துகொள்ளப் பட்டுள்ளது என்பதை உற்றுநோக்கும்போது கடந்த காலத்தில் மனித மரபு என்னும் கருப்பொருளை விளங்கிக் கொள்ள மனிதனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளும், இதுவிடயம் தொடர்பாக அவர்கள் செய்துள்ள பங்களிப்புகளும் ஏராளமானவையாக இருந்தபோதிலும், போரதீவுப்பற்றுப் பிரதேச சமூகங்களில் காணப்படும் குடிமரபு பற்றிக் கூறவேண்டியது இன்னும் எவ்வளவோ உள்ளது. கற்ற விஞ்ஞானம் அனைத்திலும் மிகவும் குறைந்தளவு அறியப்பட்ட விடயமாக இந்த சமூகத்தின் குடிமரபு முறையும் காணப்படுகின்றது. விஞ்ஞானமானது மனித உறவுகள், மரபு முறைகளைத் தவிர அனைத்து விடயங்களையும் வரையறுத்துக் கூறுவதில் பெருமளவு வெற்றியடைந்துள்ளது என்பதையும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது.

பண்டையகால மக்களிடையே பல்வேறுவிதமான மரபுகள் பழக்க வழக்கங்கள் காணப்பட்டுள்ளன. அதுவும் விவசாயத்தை அடிப்படைத் தொழிலாகக் கொண்ட இச்சமூகத்தினரிடையே அவ்வாறான குடிமரபுமுறை காணப்படுவது இன்றியமையாத ஒன்றாக உள்ளது. குடிக் கல்வெட்டில் (குளிக்கல்வெட்டு) உள்ளபடி இந்தியாவிலிருந்து வந்து இப்பகுதிகளை ஆண்ட அரசர்கள், இங்குள்ள திருப்படைக் கோயில்களில் பணிவிடை செய்ய, அவற்றை நிருவாகம் செய்து வழிபட சாதிகளுக்குள்ளேயே குடிப்பிரிப்புக்களை வகுத்து, அவற்றுக்குத் திறை செலுத்தியதாக பங்குகூறும் கல்வெட்டு, பெரிய கல்வெட்டு, சாதி தெய்வக் கல்வெட்டு போன்றவைகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இக்குடிமரபு முறையானது 'கலிங்கராலேயே' கொண்டுவரப்பட்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. கலிங்கத்து மாகோன் (கலி பிறந்து 425ல்) 1215ல் இங்கு வந்து ஆட்சி செய்ததாக அறிய முடிகின்றது.

“மாகோன் அரணூழியம் வகுத்தது
சைவமதம் வளர்ந்து ஓங்க
புகழ்ந்து சிவ ஆலயங்கள் பூத்திலங்க
பூசகர்கள் சொற்படியே ஊழியங்கள்
செகத்துதிக்க கோவசியர் தன்னிலே
சிறையாக்கித் திருநாமம் செப்பக் கண்டான்”

எனக் குறிப்பிடுகின்றது. மட்டக்களப்பிலே பழைமையும், பிரசித்தமுமுடைய சிவ ஆலயங்களையும் முருகன் கோயில்களையும் திருப்படைக் கோயில்கள் என்று கூறுவர். பண்டைய அரசரின் மதிப்பும், மானியமும், சீர்வரிசைகளும் பெற்ற கோயில்களே திருப்படைக் கோயில்களாம். திருக்கோயில் சித்திரவேலாயுதசுவாமி ஆலயம், மண்டுர் முருகன் ஆலயம், போரதீவு சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில், கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம், சிற்றாண்டி கந்தசுவாமி கோயில் என்பன இவையாகும். போரதீவுப் பற்றுப் பிரதேசத்தில் மண்டுர் கந்தசுவாமி ஆலயம், போரதீவு சித்திரவேலாயுத சுவாமி ஆலயம் ஆகிய இரண்டும் திருப்படைக் கோயில்களாக விளங்குவது இப்பிரதேசத்திற்கே சிறப்பைத் தருவதாக இருக்கின்றது.

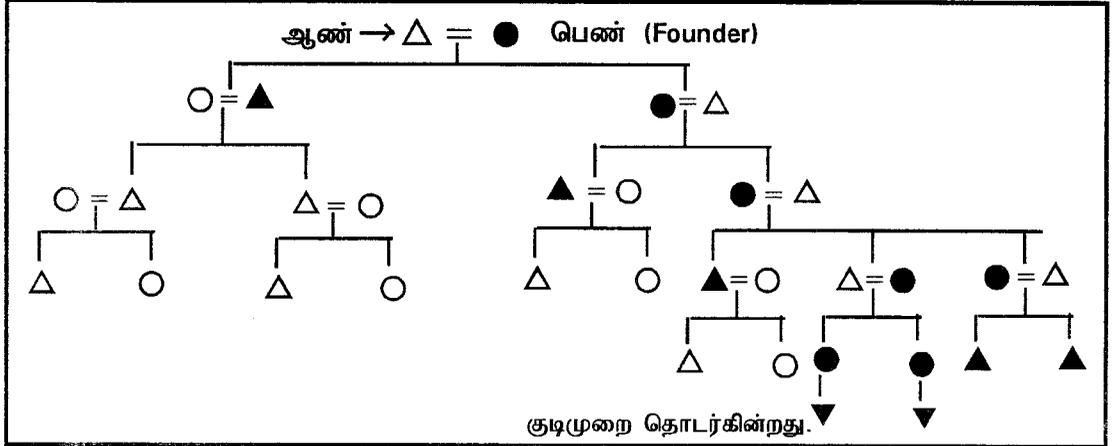
பெரும்பாலான இத்திருப்படை ஆலயங்களின் திருப்பணிக்காக கலிங்க வேளாளர் கொண்டு வரப்பட்டனர். இவர்கள் குடியேற்றப்பட்டிருந்த இடம் கோரைக்களப்பாகும்.

கொக்கட்டிச்சோலையிற் குடுக்கை கூறும் விபரம் குறிப்பிடுகின்ற பட்டயத்திலே “பூபால கோத்திரம் என்பது கலிங்க வெள்ளாளர்” என்ற ஒரு குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. இலங்கைக்கு மாகோன் வந்தபோது இவர்களது பணிமுறையும் மற்றும் ஒழுங்குகளும் சீர்கெட்டு மாறியிருப்பதைக் கண்டனன். கோவசியர் (பூபால கோத்திரத்தார்) என்று அழைக்கப்பட்ட இவர்களை ஏழு குடிகளாக மீண்டும் அம் மன்னன் வகுத்து நிறுத்தி, அவரவர் பணிகளைத் திட்டமிட்டானென்று “குளிகல் வெட்டுமுறைப் பட்டயம்” குறிப்பிடுகின்றது.

“கண்டனோடு சருகு லில்லி கட்டப்பத்தன்
கருதரிய கவத்தனு, மத்தியாயன்
மண்டலத்தில் பொன்னாச்சி வயித்தியென்று
கோவசியர் மக்களிலே வருணமாக்கி
பண்டுமுறை தவறாமல் ஏழு குடியாய்ப்
பகுத்தீசர் பணிபுரியப் பரவணியாய்
அண்டர் தமைச் சாட்சிவைத்துத் தத்தம் வாங்கி
அரனகத்து ஊழியராய் அழைத்துச் செல்வார்”

என்ற அப்பாடற் பகுதியால் கண்டன்குடி, சருகுபில்லிகுடி, கட்டப்பத்தன்குடி, அத்தியாயன்குடி, பொன்னாச்சிகுடி, வயித்திகுடி என்று ஏழு குடிப் பிரிவினை உடையோர் பூபால கோத்திரத்தார் என்று அறிகின்றோம். சீர்பாதகுல வரலாற்று ஆவணமும்; வாலசிங்கனும் சீர்பாததேவியும் (அரசனும் அரசியும்) வீரமுனை வந்து ஆலயம் அமைத்து ஏழு குடிகளைப் பிரித்து வழிபடவும், நிருவாகம் செய்யவும் செப்பினார்கள் என வீரமுனைச் செப்பேட்டில் காணமுடிகின்றது. இதிலிருந்து இக் ‘குடிமுறையானது’ ஆரம்பகாலத்தில் இப்பகுதியை அரசாண்ட அரசர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகக் கொள்ளமுடியும். இது தலைமுறை தலைமுறையாக பரவல் மூலமாகவும் எச்சங்களாகவும் இன்னும் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றது. பண்பாட்டினை வாழ்முறையாகக் கருதினால்; மனிதனின் சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் இதன்கண் அடங்கிவிடுகின்றன. இந்தக் குடிமரபு முறையும் இந்த சமுதாயத்தின் தேவைகளின் அடிப்படையில் தோன்றியவை ஆகலாம்.

மட்டக்களப்பு சமூகக் கட்டமைப்புக்குள் பலவாறான சமூக அமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறான அமைப்புகளில் ஒன்றாகவே குடியமைப்பு முறையும் காணப்படுகின்றது. இந்தக் குடியமைப்பு முறை; சாதிகள் ஒவ்வொன்றிற்குள்ளும் ஏழு குடிமரபு முறைகள் காணப்படுகின்றன. இது முன்பு கூறியதுபோல அரசர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, சமூகரீதியான கூட்டொருமைப்பாட்டை உருவாக்கியிருந்தது. ஆதிகாலம் தொட்டு இந்த சமுதாயத்தினரிடையே தங்கள் வாழ்வியலில் முக்கிய மரபாகப் பேணப்பட்டு வந்த குடிமரபு முறையானது தலைமுறை தலைமுறையாகப் பரிமாறப்பட்டு இன்றும் இப்பிரதேச மக்களிடம் எச்ச சொச்சங்களாகக் காணப்படுகின்றது. தாய்வழி மரபின் அடிப்படையாக பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடர்கின்றது. தாயின் பிள்ளைகள் தாயின் குடிமுறையைக் கொண்டவராகக் கொள்ளப்படுவர். உதாரணம் தாய் படையாண்டகுடி என்றால் பிள்ளைகள் படையாண்டகுடிதான். இக் குடிமரபு முறையானது தாய்வழிச் சமுதாய (Matriakal Society) அமைப்பாகவே பேணப்படுகின்றது.

பெண் உறவினர்கள் வழியே குடிமரபு தொடர்வதைக் காணலாம். (●) ஆனால் முழுவதும் மையிடப்பட்ட (வட்டம், முக்கோணம்) ஆண், பெண் உறுப்பினர்கள் யாவரும் ஒரு வயிற்றுவாரைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால், ஆண் (Δ) உறவினர்கள் தாய்மரபைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் ஆனாலும் இவர்களின் பிள்ளைகள் இவர்களின் குடிமரபைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கொள்ளப்பட முடியாதவர்கள். இந்தக் குடிமரபானது ஒருவழியான மரபுரிமையுடையது. இவ்வகை மரபைச் சேர்ந்தோர் தம் குடிமுறையைத் தாய்மூலம் தொடர்புபடுத்துவதனால் இவர்களது மரபு தாய்வழி மரபு (Matrilineal Descent) எனப்படும். ஆனால் தந்தை வேறு குடிமரபைச் சேர்ந்தவராகக் காணப்படுவர். தந்தை வழியாகக் குடிமரபு தொடரப்படுவதில்லை. எனவே குடிமரபு முறையானது பெண்வழிச் சமுதாய அமைப்பிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற ஒரு மரபாகவே அமைந்துள்ளது. குடி உருவாக்கமே பெண்களிடந்தான் காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேச சமுதாய அங்கத்தவர்கள் (தனி நபர்கள்) ஏதோ ஒரு குடிமரபு முறைக்குள் பிறந்து அந்தக் குடிமரபின் உரிமைகளையும், கடமைகளையும் கொண்டுள்ளவர்களாக இறக்கும்வரை அதே குடிமரபுக்குள் காணப்படுவர். வேறு குடிக்குள் மாற முடியாது. இந்தக் குடி மரபு முறைகளின் முக்கியத்துவம் ஆரம்ப காலத்தில் காணப்பட்ட தன்மையோடு அல்லது இறுக்கத்துடன் காணப்படாவிட்டாலும் இங்குள்ள கோயில்களின் நிருவாகம், திருவிழா, பூசைகள், தொண்டு தொழும்புகள் போன்ற நன்மை தீமைகளுடனும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது; செலுத்துகின்றது. இந்தக் குடி மரபுகளுக்குள் நிருவாகம், அதிகாரம், உரிமை, அந்தஸ்து, முன்னீடு, திருவிழா போன்றவற்றில் வேறுபாடுகள் (ஆரம்பகாலத்திலிருந்து) காணப்படுகின்றன. இதனால் குடும்ப ரீதியாகவும், சமூக ரீதியாகவும் சில முரண்பாடுகள் ஏற்படுவதுண்டு. ஆனால் அவை உடன் திருவிழா முடிந்தபின் தகர்ந்துபோகும். ஆனாலும் குடிமரபுகளின் முன்னீடு, அதிகாரம் போன்றவற்றில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் நீதிமன்றம் வரைக்கும் (1985) சென்றதையும், அது பின்பு தீர்க்கப்பட்டு ஒருங்கிணைந்து குடிமரபினர் செயற்படுவதையும் கருத்திற்கொள்ள முடியும். இந்தக் குடிமரபானது மக்களால் ஆக்கப்பெற்ற கருவி. இந்தக் குடி ஊடகத்தைக் கொண்டு மக்கள் தங்களது வாழ்வியலின் முக்கிய தேவைகளைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர் அல்லது பூர்த்தி செய்துகொள்வதனால் சமூக ஒழுங்குமுறை, கட்டமைப்பு பேணப்படுவதுடன் சமூகச் செயற்பாடு தொடர்வதற்கும் வழிவகுக்கின்றது. இது சமூகத் தேவையையும், உளவியல் ரீதியான தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வதாகவும் கொள்ள முடியும்.

போரதீவுப் பற்றுப் பிரதேசமானது பழைமையான வரலாற்றைக் கொண்டதாகும். (உதாரணமாக பழகாமம், கோயிற் போரதீவு, வெல்லாவெளி, மண்டுர்.....எனச் செல்கிறது). எனவேதான் இவ்வாறான பழைமையைக் கொண்ட கிராமங்களிடையே இந்தக் குடிமரபு முறையானது சில மாற்றங்களுடனும் பிரச்சனைகளுடனும் பேணப்படுகின்றன. ஆனால் இப்பிரதேசத்தில் உள்ள கிராமங்களில் ஆலய நிருவாகம் தொடக்கம் தொண்டு தொழம்புகள்வரை யாவும் குடிமரபினரின் ஒழுங்கு முறையில் காணப்படுகின்றன. பிரதானமான கிராமங்களில் வேளாளர், முக்குகர், பொற்கொல்லர் போன்றவர்களின் குடிமரபுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்க; குடியேற்றக் கிராமங்களில் எல்லாச் சாதிகளின் குடிகளும் கலந்து செயற்படுகின்ற ஒத்த தன்மையும் காணப்படுகின்றது.

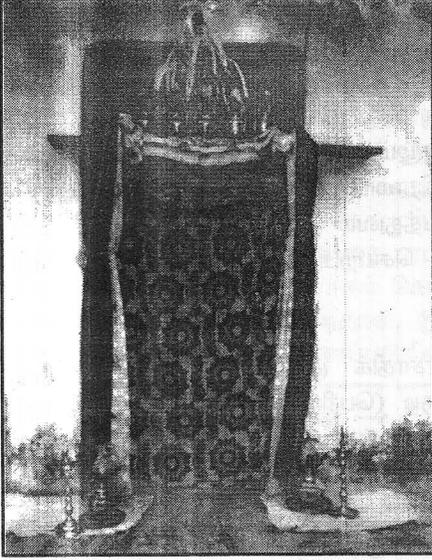
பழகாமம் கிராமத்தில் சில ஆலயங்களை வேளாளர்சாதிக் குடிகளான அத்தியார்குடி, வச்சினார்குடி, (வைத்திகுடி / வைத்தியனார்), கவுத்தன்குடி (பெரிய / சின்ன கவுத்தன்குடி), கண்டன்குடி, (நெடுந்தீவுக்குடி / வேட வேளாளர்குடி) போன்றவற்றுடன் பண்டாரப்பிள்ளை சாதியைச் சேர்ந்த நான்கு வயிற்றுவாரும் சேர்ந்து திருவிழா, நிருவாகம் செய்து தொண்டு தொழம்புகளைச் செய்கின்றனர். அதேபோல முக்குகர் குடிகளாக உலகிப்போடிக்குடி, காலிங்காக்குடி (காலிங்கர்குடி), படையாண்டகுடி (படையாண்டகுடி), கச்சிலாக்குடி, பணிக்கனார்குடி, சட்டிகுடி (செட்டி), பெத்தான்குடி போன்றவைகளும் காணப்படுகின்றன.

முனைத்தீவுக் கிராமத்தின் ஆலய நிருவாகம் - பூசை திருவிழாக்கள் யாவும் குடிமரபின் அடிப்படையில் இடம்பெறுகின்றன. இங்கு சூரிய அடப்பன்குடி, சம்மாடுகட்டுக்குடி, சிங்களக்குடி, வட்டராமன்குடி, கட்டாடிக்குடி, சம்மாண்காரக்குடி, கொல்லன்கந்தன்குடி, பதம்சொல்லிகுடி, ஆச்சாரிகுடி போன்றவைகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் ஆரம்பத்தில் நான்கு குடிகளே இருந்ததாகவும் பின்பு மற்றைய குடிகள் அவைகளிடமிருந்து பிரிந்து தனிக் குடிகளாகச் செயற்படுவதாகவும் அறியமுடிகின்றது.

வெல்லாவெளிக் கிராமத்தில் படையாண்ட குடி, உலகிப்போடிக்குடி, பணிக்கனார் குடி, காலிங்கா குடி, பெத்தான்குடி, வேட வேளாளர்குடி போன்ற ஆறு குடிமரபுகள் காணப்படுகின்றன.

கோயிற் போரதீவு கிராமத்தில் படையாட்சிகுடி (படையாண்டகுடி), பணிக்கனார்குடி (பணிக்கனார்குடி), காலிங்கர்குடி, கச்சிலாக்குடி, சிங்களக்குடி, சட்டிகுடி, மாதவிகுடி, வேடவேளாளர்குடி இதைவிட கோயிலார், வேளாளர்குடிகளும் காணப்பட்டிருந்தது. மண்டுர்க் கிராமத்தில் சீர்பாதர், வெள்ளாளர், கோயிலார், முக்குகர் ஆகிய சாதிகளில் குடிகள் இருந்தன. ஆனால் இடம்பெயர்வு காரணமாக சில சாதிகளின் குடிகள் இங்கு இல்லாதுபோயுள்ளன. சீர்பாத குடிகளாக சிந்தாத்திரகுடி, பழையன்குடி, காங்கேயன்குடி, காலதேவன்குடி, பாட்டுவாளிகுடி, பொட்டப்பளச்சிகுடி, மொடவன்குடி, பரதேசிகுடி, ஞானிகுடி, நரையாளிகுடி, வெள்ளாளிகுடி, போன்றவையும்; வெள்ளாளர்குடிகளாக பெரியகவுத்தன்குடி, சின்னகவுத்தன்குடி, செட்டிகுடி என்பவையும்; முக்குகர்குடிகளாக சங்கரப்பித்தான்குடி, கோப்பிகுடி என்பனவும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் குடியேற்றக் கிராமங்களில் இக்குடி மரபுகளுடன் சீர்பாதசாதி குடிமரபுகளும் காணப்பட்டிருந்தன. ஆனால் இடம்பெயர்வு காரணமாக இவர்கள் இப்பகுதியை விட்டு பல கிராமங்களிலும் குடியேறியுள்ளமையால் தமது குடிமரபுகளை நிலைநிறுத்த முடியாமல் உள்ளனர்.

இந்தக் குடிமரபினர் ஒவ்வொருவரும் தமக்கென கும்பவரிசைகளை (கூரைமுடி) கொண்டுள்ளனர். தமது குடிமரபின் அந்தஸ்தையும், அதிகாரத்தையும் வெளிப்படுத்தும் அடையாளமாக இவற்றை திருமணவீடு, பூப்புநீராட்டுவிழாவீடு, மரணவீடு போன்றவைகளில் இப்போதும் பழைமை குன்றாது வைத்துவருகின்றனர். தான் இன்ன குடிமரபைச் சேர்ந்தவன் என்பதை கும்பம், பாளை, சீலைகளைக் கொண்டு கும்பவரிசை வைத்து அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் முறை காணப்படுகின்றது. கும்பவரிசை பற்றி ஆரம்பகாலப் பாடல்களில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

“சீர் பெற்றிலங்கு வுயர் வாழீழ நகர்
மேவு தென்னவன் சென்னி கொங்கன்
தீரவரன மூவரசாண்டு.....

வரிசை செய்திட்ட மரபெக் காலமும்.....

பார்வெற்ற பரிதிசுலகலிங்க மரபினோர்
பதின்மூன்றுகும்பமும்”

“தேங்கினுயர் பாளை தனிப் பாவாடை மேற்
கட்டி.....

குன்றாத வணிகர் வெள்ளாளர் மறையோர்
மகிழ்வுதரப் பரிதிசுல மன்னவன் நல்தீய
வரிசை தீர்த்திட்ட முறையே மானில.....”

என மட்டக்களப்பு மான்மியப் பாடல் கூறிச் செல்கின்றது. இதில் காலிங்கா குடியினருக்கு பதின்மூன்று கூரைமுடியும் மேற்கட்டி நிலபாவாடை தேங்குமலர் ஏழுசீலை கொய்து போட்ட கும்பவரிசையும் என வகுத்துள்ளனர். ஆனால் கலிங்க குடியினருக்கு சில கிராமங்களில் (பழகாமம் - 19, கோயிற்போரதீவு 21 கும்பவரிசையும் வைக்கப்படுகின்றது) ஆனால் மண்டுர் அதனோடு தொடர்புபட்ட குடியேற்றக் கிராமங்களில் வெள்ளாளருக்கு 7 கும்பவரிசையும், முக்குகருக்கு 5 கும்பவரிசையும், சீர்பாதருக்கு 12 கும்ப வரிசையும், கரையாருக்கு 19 கும்ப வரிசையும் காணப்பட்டது. ஆனால் சில இடங்களில் அந்தஸ்து கருதி கூட்டி / குறைத்து கும்ப வரிசை வைப்பதையும் நோக்க முடியும். உதாரணமாக வெள்ளாளர் சிலர் தற்போது 17 கும்பவரிசை வைப்பதையும் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். ஆனால், பழகாமம், முனைத்தீவு, பெரியபோரதீவு கிராமங்களில் ஒவ்வொரு குடிகளுக்கும் என தனித்தனி கும்பவரிசை (சீர்வரிசை) காணப்படுகின்றது. அத்துடன் பொதுவாக மூன்று கும்பவரிசை (பொருளாதாரப் பிரச்சனை காரணமாக) வைப்பவர்களும் காணப்படுகின்றனர்.

பழகாமத்தில் வேளாளர், பண்டாரப்பிள்ளை போன்றவர்கள் 2 கும்பம் மாத்திரம் வைக்கின்றனர். இங்கு உலகநாச்சிக்குடி 21, படைநாச்சிக்குடி 18, பணிக்கனாரக்குடி 17, கச்சிலாகுடி 15, பெத்தான்குடி 13, சட்டிகுடி (செட்டிகுடி) 9 என கூரைமுடிகளை (கும்பவரிசை) வைக்கின்றனர்.

(முருகப்பர் கந்தசாமி - 07-08-1998)

முனைத்தீவுக் கிராமத்தில் சூரிய அடப்பன் குடிக்கு 21ல் இருந்து 18 ஆகக் குறைந்து தற்போது 13 கூரைமுடியும், சம்மாடு கட்டுக்குடிக்கு 11, சிங்களக்குடிக்கு 9, வட்டராமன்குடிக்கு 7, கட்டாடிக்குடி 5, கொல்லன்கந்தன்குடிக்கு 3, சம்மாண்காரக்குடி, பதம்சொல்லிகுடி, ஆச்சாரிகுடி என்பவை பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட குடிமரபு முறைமை என்பதால் இவர்கள் திட்டவட்டமாக ஒரு குறிப்பிட்ட கூரைமுடியைக் குறிப்பிட்டு இருக்காவிட்டாலும் 3 கூரைமுடி அநேகமானவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

(நேர்காணல் முனைத்தீவு ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்மன் ஆலய பரிபாலன சபையினர் 07-08-1998).

கோவிற்போரதீவில் உள்ள குடிகளில் அநேகமானவைகள் 21 கூரைமுடிகளையும், பண்டாரப் பிள்ளையினர் 3 கூரைமுடிகளையும் வைக்கின்றனர். இங்கு சவம் சுடலைக்குக் கொண்டு போகும்போது (சவக்கட்டிலுக்கு மேலால்) என்பது இப்போ முழுக் குடி மரபினரும் செய்கின்றனர். வெல்லாவெளிக் கிராமத்திலும் பழமை மாறாது கூரைமுடிகள் வைக்கும் பழக்கம் காணப்பட்டாலும் சில தொகைகளில் கூடிக்குறைந்துள்ளதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதைவிட இந்தக் குடிமரபின் செல்வாக்கு இந்தச் சமூகத்தில் குறிசுடுதல் மூலமாகவும் அதனது நிலையை, தன்மையைத் தெரியப்படுத்தும்.

அதாவது குடிச் சின்னங்கள் அல்லது குடிக் குறியை தமது பசுக்கள், எருதுகள், எருமைகளுக்கு குறியாக அடையாளப்படுத்துவர். இந்தக் குறியானது; ஆரம்பகால மக்களிடையே இது வணங்கக்கூடிய ஒரு தெய்வப் பொருளாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது நினைவில் கொள்ளத்தக்கது. இந்த வகையான குறிகளை மானிடவியலாளர்கள் குலக்குறியம் (Totemism) என தமது ஆய்வுப்புலங்களை (அவுஸ்திரேலியா) ஆதாரமாக வைத்துக் கூறுவர். இயற்கைச் சூழலுடன் ஓர் இரத்த உறவுடைய கூட்டத்தினர் உள்ளார்ந்த மனநிலையில் கொள்ளும் உறவே குறி என்பார் சிக்மன்ட் பிராய்ட் (Sigmund Fried). ஒரு கூட்டத்தினரின் சமூக மனநிலையின் (Social Mined) ஒன்றுபட்ட வெளிப்பாடாக (Collective Representation) அமையப் பெற்றதே இவ்வாறான குலங்களுக்கான குலக்குறி என்பார் எமில் டூர்கைம் (Emil Durkheim)

(பக்தவத்சலபாரதி.சு. பண்பாட்டு மானிடவியல் 1990 பக்-523)

குலக்குறி அமைப்புடைய சமுதாயங்களில் குலக்குறியின் செயற்பாடு சமுதாயத்தின் பல நிறுவனங்களோடு (திரும்ணம், சமயம்) தொடர்புடையதாக உள்ளது. குறிப்பாக திருமணமுறை, உணவுமுறை, வழிபாட்டுமுறை போன்றவற்றோடு இது மிகவும் செயலறிவு பெற்றது.

(Meelennan, J, E, The worship of animals and plants fortnightly Review - P. 40)

குடிமரபின் குறிகள்கூட ஆதிகால வழிபாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்ட வடிவங்களையே கொண்டிருந்தன. அது மாற்றமடைந்தும் காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் இப்பிரதேசங்களில் காணப்படுகின்ற குடிகளினுடைய சாதிகளினுடைய விருதுகளை நோக்கும்போது,

உலகநாச்சி குடியினருக்கு	-	எட்டுக்கால் விருது.
காலிங்கர் குடியினருக்கு	-	சீனிப்புள்ளடி.
படைநாச்சி குடியினருக்கு	-	பட்டிச்சங்கு.
(படையாண்டகுடி)		
பணிக்கனார் குடியினருக்கு	-	ஆறுகால் விருது.
கச்சிலா குடியினருக்கு	-	நாலுகால் விருது.
பெத்தான் குடியினருக்கு	-	காக்கா கால் விருது.
செட்டி குடியினருக்கு	-	சுழிச்சங்கு.
அத்தியா குடியினருக்கு	}	இரட்டைத் தாமரைப்பு.
வைச்சினார் குடியினருக்கு		
கவுத்தன் குடியினருக்கு	}	ஒற்றைத் தாமரைப்பு.
கண்டன் குடியினருக்கு		
பண்டாரப்பிள்ளையினருக்கு	-	முடிப்பட்டுச் சங்கு.

(இவர்கள் தற்போது வேட வேளாளர் எனக்கூறி வில்லம்பு குறி வைக்கின்றனர்.)

எனக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் கோயில் போரதீவில் கச்சிலா குடியினருக்கு கன்னித்தாமரைப்பு சுடும் பழக்கம் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு குடிகளுக்கான குறிகளைக் கொண்டிருந்தாலும் முனைத்தீவுக் கிராமத்தில் உள்ள குடிகள் எல்லாவற்றிற்கும் தமது சாதியின் விருதான கொறடு காணப்படுறது.

“காணியுழு மேழிசுளி காரளருக்கு நாணி
வில்லம்பு நாட்டிலுள்ள வேடுவர்க்குகெழுத்தாணி
குடர்க்கு.....கைப்பிரம்பு
பண்டாரப்பிள்ளைக்கு.....தட்டாருக்கு
குறடு.....எனப்பட்டமது
கட்டிவைத்தான் பாண்டிமன்னன்”

(நடராசா. எப்.எக்ஸ்.சி. மட்டக்களப்பு மான்மியம் பக்-87)

என உட்படயப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இங்கு தட்டாருக்கு என்று கொறடு காணப்பட்டாலும் இப்போது கம்மாளுக்கு கொறடு விருதாகக் காணப்படுகின்றது.

(ஸ்ரீ பத்திரகாளி ஆலய பரிபாலன சபையினர் 07.08.98)

அதுவும் தங்களது மரபு, அந்தஸ்து, உரிமை, அதிகாரம் என்ற தன்மைகளிலும் இந்தக் குடிமரபு முறைக்கு சமூக செயல்நடைமுறையில் இன்னும் ஒரு முக்கிய இடமுண்டு. அதை ஆலயங்களில் திருவிழா நாட்களிலும் விசேட பூசைக்காலங்களிலும் காணக்கூடியதாக இருக்கும். இந்தக் குடிகளுக்கான சீர்வரிசையைக் கூறலாம். அவை குடுக்கை கூறுதல் (முட்டி கூறல்), வரிசை கொடுத்தல், மாலை கூறுதல், திருப்படை பங்கு வழங்கல், பூசைத்தட்டு வழங்கல் போன்றவை. இச்சீர்வரிசைகளை முன்னீடு அடிப்படையில் குடியினர் பெற்றுக்கொள்வர். இந்தச் சீர்வரிசை முறை இன்றுவரை பேணப்பட்டு வருவதையும் நோக்கலாம்.

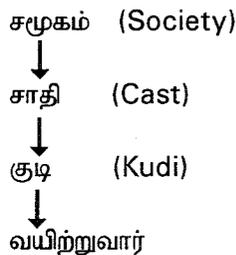
“வரிசை முட்டி வாங்குவோரே
யுன்குலமும் கோத்திரமும்
மங்கை மைத்துனராய் வந்த வாறும்

.....
பரிசீலகக் காலிங்கன் முன்னாள் செய்த
பண்டு முறை தனைக் கூறிப் பங்கு வாங்கேன்

.....
குலமேது நகரேது கோத்திரத்தின்
நாமமேது பன்னுயகமுன் மரபும்”

(நடராசா. எப்.எக்ஸ்.சி. மட்டக்களப்பு மான்மியம் பக்-102)

இந்த ஒவ்வொரு குடிகளுக்குள்ளும் பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை இங்கு வயிற்றுவார் (வகுத்துவார்), கத்தறை, வம்சம், பரம்பரை என்றும் அழைப்பார்கள். ஒரு தாய்வழியைச் சேர்ந்தவர்களை இவ்வாறு அழைப்பதுண்டு. அதாவது ஒருதாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகளின் சந்ததிகள் எனவும் கூறுகின்றனர். இவர்களின் மூதாதையரின் பெயரையே வயிற்றுவாருக்கு வைத்திருப்பார்கள் இவர்கள் அனைவரும் இரத்தவழி உறவுடையவர்களாகக் காணப்படுவர். தமது வீடுகளில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளுக்கு வயிற்றுவாருக்குத்தான் முன்னுரிமை வழங்குகின்றனர். இதனை இந்தியாவில் கால்வழி (Lineage) எனவும் அழைக்கின்றனர். இப்பகுதியில் வயிற்றுவார் அநேகமாகக் காணப்பட்டாலும் உதாரணமாக, வைத்தியனார் குடிக்குள் மயிலி, நொத்தாரிசு, கொட்டவாலி வயிற்றுவார் என நீண்டு செல்கின்றது. அதேபோல சூரிய அடப்பன் குடிக்குள் வெள்ளவள்ளி, பொக்கணியன், ஆட்டுள்ளி, முத்தையா வயிற்றுவார் என நான்கு காணப்படுகின்றது. இதை,

என்றவாறான சமூகப்பிரிப்புக்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றபோதும் குலம், கோத்திரம் என்ற அமைப்புக்களும் இங்கு காணப்படுகின்றன.

சமுதாயத்தில் எதைச் செய்யலாம் எதைச் செய்யக்கூடாது என்ற விதிமுறைகளைக் கொண்ட சமூகநெறி (Social Norms) களுடன் இந்தக் குடிமரபு முறையானது இறுக்கமான செயல் (Function) வடிவங்களைக் கொடுக்கின்றது. அதாவது ஒரே குடிமரபைச் சேர்ந்தவர்கள் திருமணம் செய்வது விலக்காகக் (Taboo) கருதப்படுகின்றது. அதாவது தாம் சார்ந்த குடிக்குள் திருமணம் செய்யும் அகமணம் (Endogamy) முறை விலக்கப்பட்டது. குடிமரபுகள் மச்சான் - மச்சாள் குடிமரபுகள் எனவும் காணப்படுகின்றது. ஒரே குடிக்குள் திருமணம் செய்யாமல் வேறு குடியில் திருமணம் செய்யும் முறை இங்கு காணப்படும். அதாவது ஒருவர் தாம் சார்ந்த குடி மரபுக்குள் திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் வேறு குடிமரபுக்குள் திருமணம் செய்வார். இவ்வாறான திருமணங்களை மானிடவியலாளர்கள் புறமணம் (Exogamy) என்பர். ஒரே குடிக்குள் உள்ளோர் அவர்தம் இரத்தவழி உறவுடையவராகக் காணப்படுவதாலாகும். இரத்த உறவு (Consanguin) வழமையுடைய அனைவரும் ஒரே மூதாதையர் வழி வருவோர் என்பதால் அவர்களுக்குள் மண உறவு கொள்வது தடையாக (Taboo) உள்ளது. ஒரே குடிமரபுக்குள் திருமணம் செய்வதால் பிறக்கும் குழந்தைகள் (சந்ததிகள்) குறைபாடு உடையவர்களாகவும், வீரியமற்றவர்களாகவும், மரபு வழியில் இன நிலை பேறுடைமைக்கு ஏற்புடையனவாக இல்லாமலும் காணப்படுவதால் உட்குடி மண உறவைத் தவிர்த்தல் (Inbreeding Aviodner) இன்றியமையாது கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன.

(Fried H. M. Kinship and Marriage 1962 - P. 65)

இக்குடி மரபானது இத்தகைய விஞ்ஞான முறையான வழக்கங்களையும், நடத்தைக் கோலங்களையும், சடங்காசாரங்களையும் கொண்டுள்ளது. ஒரே குடிக்குள் திருமணம் (உட்குல மண உறவு) செய்வதை அண்மைக்கால சமூக மருத்துவ அறிஞர்களும் ஆதரிக்கவில்லை. இத்தகைய திருமணங்கள் மனிதநிலை பேற்று உரிமைக்கு நல்லதல்ல என்று பெரும்பாலான குடித்தொகை மரபியல் அறிஞர்கள் ஒரே மனதாகக் கூறுகின்றனர்.

சமுதாய வாழ்வில் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் குடிமரபு எந்தத் தொடர் நிகழ்வுகளுக்கும் அச்சமுதாயத்தின் நிலைப் பேற்றுடைமைக்கும் வகைசெய்கின்றன. சமுதாயத்தில் பல்வேறு தனியார்களையும் ஒருவரோடு ஒருவர் ஒருங்கிணைந்து பரஸ்பர உறவு நிலையில் அமைந்த சமுதாய வாழ்வு இயங்கவும் (செயற்படவும்), நிலைத்து நிற்கவும் பங்காற்றுகின்றன. இந்தக் குடிமரபு முறையானது ரோபட் மேட்டன் (Robert Metton) கூறுவதுபோல ஒரு சமுதாயக் கூறானது ஒரு குறிப்பிட்ட செயலை மட்டும் கொண்டிருக்கவில்லை. அது ஒரு வெளிப்படையான செயலையும், உள்ளார்ந்த வேறொரு செயலையும் கொண்டிருக்கும் தன்மையையும் உடையது எனலாம்.

குடிமரபு முறைமைகள் நடைபெறும் திருவிழா, பூசைகள், நிருவாகம், திருமணம், பூப் நீராட்டுவிழா, மரணவீடு (தன் குடியைச் சேர்ந்தவர்களது) போன்ற சமூக, தனிப்பட்ட நிகழ்வுகள் சடங்குகளின்போது மக்கள் அனைவரும் வேறுபாடுகளை மறந்து ஒரு புரிந்துணர்வி அடிப்படையில் ஒன்று சேர்கின்றனர். குழுவாகச் சேர்ந்து செயற்படுவதன் மூலம் தங்க எதிர்பார்ப்புக்களை எட்ட முடிகிறது எனக் கூறுகின்றனர்.

குடிமரபு என்பது மக்கள் கற்றுணர்ந்த நடத்தை முறையின் தொகுப்பு என்றும் கூறலாம். இர கற்றுணர்ந்த நடத்தை முறை என்பது முழுக்க முழுக்க மக்களின் அறிதிறனோடு (Cogni) தொடர்புடையதாகக் கருதலாம். அன்றாட வாழ்வில் அவரவர் செயற்பாடுகளின் மூலம் ஏற்பட உணர்வுகள், எண்ணங்கள், பட்டறிவு முதலானவை மூலம் கருத்தாக்கம் உண்டாகின்ற குடிமரபானது மக்களின் அறிதிறக் கோலத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடியதாக உள்ளது. மக்கள் அறிதிறன் கூறுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆராயும் அறிதல் சார் மானிடவி (Cognitive Anthropology), இனக்குழு அறிவியல் (Ethno Science), குறியீட்டு மானிடவியல் (Cym Anthropology) பிரிவுகளோடு இணைந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

குடிமரபு ஒரு சமூகச் செயலாகவும், குழுவில் ஒரு சமூக இடைவினை (Social Intercation) யை ஏற்படுத்துகின்றது. அதேபோல சமூகமயமாதலையும் (Socialization) பல வழிகளிலும் உருவாக்கம் செய்ய முக்கிய காரணியாகின்றது. இதை வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள் (Life Cycle Ceremony) என்பதனுள் அடக்கமுடியும். சமூகப் பரிமாற்றங்கள் (Social Exchange) நடைபெறுவதற்கும் பங்காற்றுகின்றன.

இருந்தபோதும் தர ரீதியான வேறுபாடுகள், முரண்பாடுகளை உருவாக்குகின்ற ஒரு காரணி எனப் பலராலும் கூறப்படுகின்றன. மரபுரீதியான சமூக நடத்தைகள் நவீனத்துவம் அடைந்த ஒரு அரசியல் சார்ந்த தேசமாக மாறிவருவதனாலும் இது முக்கியத்துவத்தை இழந்து வருவதையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். இதனது முக்கியத்துவம் மரபு வழிப்பட்ட (Traditional) தன்மை, ஒரே சமயத்தில் மாறும் வடிவிலும் (Free Text) நிலைத்த வடிவிலும் (Fixed Text) காணப்படுவதற்கான நிலையும் மனிதனின் வாழ்வின் நோக்கத்தைப் பற்றியோ அல்லது அவனது உண்மையான அடையாளத்தைப் பற்றியோ வெளிப்படுத்துகின்றதாகவோ காணப்படுகின்றதா என்பது கேள்விக் குறியே.

எனவே, இவைகளைப்பற்றி முழுமையாக நோக்கப்படுவதற்கு குடும்ப, சமூக அமைப்புக்களை இடைவினை, சமூகமயமாக்கல், பரிமாற்றம் போன்றவைகளின் அடிப்படையில் முழுமையான ஆய்வாக மேற்கொள்ளும்போது இவற்றுக்கான விடைகளைக் காணமுடியும்.

ஞா. தில்லைநாதன்

விரீவுரையாளர் (சமூகவியல்)

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

ஏக்கம் நிறைந்த விழிகள்

மத்தியில் எமது நிறுவனம் - வேல்ட் விஷன் (World Vision)

எஸ்.சீ. சுதர்சன்

கிழக்குப் பிராந்திய இணைப்பதிகாரி,
வேள்விசன் லங்கா.

“என்னால் எல்லோருக்கும் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியாது. ஆனால் சிலருக்கு சிலவற்றைச் செய்ய முடியும். செய்ய முடிந்தவரை நான் செய்தே ஆகவேண்டும்.” கலாநிதி பொப்பியோர்ஸ் வேல்ட் விஷன் ஸ்தாபகர் கூறிய பொன்மொழிகள் இவை.

இரண்டாம் மகாயுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளைக் கண்ட கலாநிதி பொப்பியோர்ஸ்சின் உள்ளம் உருக்கிற்று. ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற உந்துதலினால் அதன் மூலம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுதான் வேல்ட் விஷன் இன்ரர் நெஷனல் இன்று உலகெங்கும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் இன, மத, குல பேதமின்றி உதவியற்ற மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக அம் பணியாற்றி வருகின்றது. 1950ல் இவ் ஸ்தாபனம் பொறிய தேசத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இலங்கையில் வேல்ட் விஷன் லங்கா ஆரம்பிக்கப்பட்டது. திரு. பி. ஈ. பெனாண்டோ தலைமையில் இந்த வறிய கிராமங்களில் சிறிய கடன் திட்டங்கள் மூலம் அபிவிருத்தி வேலைகள் ஆரம்பித்து வைக்கப்படுகின்றன. 1978ல் கிழக்கு மாகாணத்தில் தாக்கிய சூறாவளியின் பின் நிவாரண புனர்வாழ்வு வேலைகள் முதற் கட்டமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. அல்லலுற்ற பல மக்களுக்கு ஆறுதல் கிடைத்தது.

1983 இனக் கலவரம் வெடிக்கின்றது. வேல்ட் விஷன் உடனடியாக செயலில் இறங்கி பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவுகின்றது. தற்காலிக முகாம் நிவாரணப் பணிகளும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. 1986ம் ஆண்டில்தான் முதன் முதலாக தாபரிப்புத்திட்டம் ஆரம்பமாகின. இத்திட்டம் இலங்கையில் பெரு வெற்றியளித்ததுடன் அதன் மூலம் பல கிராமங்கள் முழு அபிவிருத்தியடைந்து மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேறி புதுவாழ்வு வாழ வளியேற்படுத்தியது.

1996ம் ஆண்டின் வேல்ட் விஷன் லங்காவின் செயற்றிட்டங்கள் மாற்றமுடையது பிரதேச அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற புதிய உபாயம் கொண்டுவரப்படுகின்றது. இதன் மூலம் முழுமையாக தேவையுள்ள பிரதேச செயலகப் பிரிவு தெரிவு செய்யப்பட்டு 12 தொடக்கம் 15 ஆண்டு வரையில் அங்கு வறுமைக்கு காரணமான சிறிய பெரிய பிரச்சினைகளைப் போக்கும் விதத்தில் அபிவிருத்திப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

நீர்ப்பாசன, கல்வி, சுகாதாரம், வருமானமீட்டும் நடவடிக்கைகள் ஆகிய துறைகளில் நடித்த அபிவிருத்திக்கான வசதிகளை வேல்ட் விஷன் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றது. பிள்ளைகள் தாபரிப்புத் திட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய இந்த விரிவான பிரதேச அபிவிருத்தி முயற்சியே வருங்காலத்தில் எமது சேவைகளில் முக்கிய அம்சமாக இருக்கும்.

போரினால் அல்லது இயற்கை அழிவுகளினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான நிவாரண, புனர்வாழ்வு நடவடிக்கைகளும் எமது பணிகளில் அடங்குகின்றன. இதற்கான வேலைத்திட்டங்கள் அவசரகால உதவி முதல் அகதிகள் குடியேற்றம் வரை பல்வேறு வகைப்படும்.

1997ம் ஆண்டின் நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் எட்டு பிரதேச அலுவலகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு செயற்படுகின்றன. மேலும் மன்னார் பிரதேசத்தில் உப அலுவலகம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பிராந்திய அலுவலகம் ஊடாகவும் பிரதேச அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் சிறப்பான முறையில் தேவையுள்ள மக்களின் மத்தியில் செயற்பட்டு வருவது சிறப்பான நிகழ்வாகும்.

கிழக்கு மாகாண பிரதேச அபிவிருத்தித் திட்டம்.

இந்த செயற்றிட்டத்தின் கீழேயே மட்டக்களப்பு பிரதேச செயற்திட்டம் வெல்லாவெளி பிரதேசத்தின் 1996ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் 10 கிராமங்களில் தனது பணிகளை ஆரம்பித்த வேல்ட் விஷன் லங்கா பின்னர் 1997ம் ஆண்டு மேலும் ஏழு கிராமங்களில் தனது பணிகளை விஸ்தரித்தது. மேலும் இவ்வாண்டில் இன்னும் சில கிராமங்களில் தனது பணிகளை விஸ்தரிக்கவுள்ளது.

மக்களின் மேம்பாட்டிற்கான பல துறைகளிலும் இப்பிரதேசத்தில் வேல்ட் விஷன் தனது பணிகளை செவ்வனே நிறைவேற்றுகின்றது. அங்கு வாழும் சமுதாயத்தின் நிலை மிகவும் குறைவான நிலையிலேயே உள்ளது. கல்வியின் தரம் பல குறைபாடுகளுடன் இருப்பதை உணர்ந்த வேல்ட் விஷன் குறைபாடுகளை நீக்கும் வகையில் பல திட்டங்களை முன்னெடுக்கிறது.

முதற் கட்டமாக பாடசாலையின் ஆசிரியர் சேவை முழுமையாக சந்திக்கப்படுகின்றது. இதன் மூலம் பாடங்கள் அனைத்தும் கற்பிக்கக் கூடிய வகையில் பாடசாலையில் நேரகூசிகள் போடப்படுகின்றன. 56 தொண்டர் ஆசிரியர்கள் இதன் பொருட்டு நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மாலை நேர வகுப்புக்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத பிள்ளைகளுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிறப்பாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது.

மேலும் பாடசாலைகளில் புதுக்கட்டிடங்கள், பாடசாலை உபகரணங்கள், சில பாடசாலைகளுக்கான தண்ணீர் வசதிகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. எதிர் காலத்தில் மேலும் பயனுள்ள திட்டங்கள் கல்வியில் நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

சுகாதாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிணறு வசதிகள் குறிப்பிட்ட அளவில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மலசல கூடங்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நிர்மானிக்கப்படுகின்றன. போசாக்குக் குறைந்த பிள்ளைகளை தெரிவு செய்யும் பொருட்டு மருத்துவ சேவைகளும் போசாக்கு உணவும் தேவைக்கேற்ப நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

வேல்லாவெளிப் பிரதேசத்தில் மருத்துவ வசதிகள் குறைவாக இருப்பதனால் அங்குள்ள வைத்தியசாலைக்கு வேண்டிய பல வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. இதன் முதற்படியாக பற்சிகிச்சைப் பிரிவொன்று ஏற்படுத்த திட்டங்கள் தயார் நிலையிலுள்ளன. இப்படியாக சுகாதாரத் துறையில் பல திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதே போன்று ஏற்று நீர்ப்பாசனத் திட்டமும், வங்கி மூலமாகக் கடகுதவித் திட்டங்களும், பாலர் பாடசாலை அபிவிருத்தி திட்டமும், நூலக வசதிகளும், சிறுவர் பூங்காக்களும், அமைக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. முக்கியமாக எழுது பிரதேசத்தில் உள்ள மக்களின் மத்தியில் சேமிக்கும் பழக்கம் ஊக்குவிக்கப்பட்டு இத்திட்டம் சிறப்பாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டம் மூலம் மக்கள் தமது சேமிப்பை உயர்த்திக் கொண்டு நல்ல சீரிய பண்பை வளர்த்துக் கொள்கின்றனர்.

ஒன்று நீர்ப்பாசனத் திட்டம் பொறுகாமம் பகுதியில் அமைக்க நீர்ப்பாசன திணைக்களத்தின் உதவியுடன் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின் மூலம் 300 தொடக்கம் 400 வரையிலான ஏக்கர் நிலம் பயனடையும்.

இக்குழுக்களின் மத்தியில் சுயதொழில் வாய்ப்பு, கடன் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு மிகச் சிறப்பான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது.

ஒழுங்கான வீதி வசதிகள் இன்மையால் மக்கள் போக்குவரத்து செய்வதற்கு மிகவும் சிரமமப்பட்டு கொண்டிருக்கையில் அவர்களின் வசதிகளுக்காக பல வீதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் வீதிப் போக்குவரத்துகள் அதிகரித்து மக்கள் நன்மையடைந்துள்ளனர். இதே வண்ணம் வீட்டுத்திட்டமும் பல கிராமங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வீட்டுப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டுள்ளன.

சிறுவர் தாபரிப்புத் திட்டம் மூலம் ஒவ்வொரு பிள்ளையின் மேலும் விசேட கவனம் எடுக்கப்படுகின்றது. ஆரோக்கியமும் கல்வியும் குறித்த விடயங்களில் மிகக் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. ஏக்கம் நிறைந்த விழிகளுடன் பசியால் வாடும் பிஞ்சுக் குழந்தைகள்தான் எமது எதிர்கால சந்ததி அவர்களின் வாழ்வை ஒளிமயமாக உருவாக்குவது எமது தார்மீக பொறுப்பாகும்.

இந்த அடிக்கடையில் தான் நாம் ஒரு கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனமாக இருந்தும் இன் மத பேதமின்றி சேவையாற்றி வருகின்றோம். அவர்களின் வாழ்வு செழிக்க உலகெங்கும் செறிந்து வாழும் பல இன நாட்டு மக்களிடம் இருந்து அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிக்கின்ற பணத்தில் சிறுபகுதியை பெற்று எமது நாட்டு பிள்ளைகளுக்காக செலவிட்டு வருகின்றோம்.

கிறிஸ்து இயேசுவின் அன்பான மனதுருக்கத்தையும், அன்பையும் நினைத்துக் கொண்டவர்களாக மக்கள் அளிக்கும் நன்கொடைகளை நாம் மிகக் கவனமாக நல்ல திட்டங்களுக்கு முதலீடு செய்து நல்ல பலனைப்பெற முயற்சிப்போம்.

1. வறுமையில் மனநோய் கண்டு வருந்திடும் மாந்தர் தம்மின் சிறுமைகள் போக்கியன்னார் சீரிய வாழ்வைக்காண உறுதணையாக நின்று உற்ற நல்லுதவியீந்து பெறுமபி விருத்திகாணும் வேல்ட் விஷன் லங்கா கண்டீர்
2. திட்டமிட்டு வாசித்துத் திரட்டிய பொருள் கைக் கொண்டு மட்டிலாந்து துன்பம் சூழ்ந்து மன நலம் குன்றிப்போன சிட்டுக்கள் சிறியோரில்லம் சேர்ந்ததாம் முதியோரில்லம் செட்டுடன் பராமரிக்கும் சிறந்த வேல்ட் விஷன் லங்காவே!
3. போரினாற் சிதைந்த பிஞ்சுக் குழந்தைகள் அபலை ஏழை ஆரினியனைப் பாரென்றே அழிந்திடும் இளையோர் தாமும் ஏரியாய்க் கண்ணீர் தேங்கி ஏங்கிட வேண்டாமென்றே வாரியேற்றணைக்கும் வேல்ட் விஷன், லங்காவுக் குதவுவீரே
4. புனர்வாழ்வுத் திட்டமிட்டுப் புதுமையாய் ஊர்களாக்கி அனைவர்க்கும் வீடு வாசல் அரிய நல் வீதி வேலி மனைதோறும் மலம் கூடங்கள், மருந்தகம், கிணறு, பள்ளி இனையவையோடு வாழச் சுயதொழில் வாய்புங்காணீர்.

எம்மண்ணின் மைந்தன்

புகழ் பூத்த புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை

வீத்யா கலாபமணி.

சைவப்புலவர் எல். தில்லைநாதன் B.A. Dip. in Edu.

(பிரதேச பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர், பட்டிப்பளை)

மட்டக்களப்புத் தமிழகம் ஈன்றெடுத்து தமிழுலகுக்கு உவந்தளித்த பெரியார்கள் ஒரு சிலரே. அவருள்ளும் தமிழ்ப் பற்றும், சமயப்பற்றும் நிறைந்து அவற்றால் மாண்புற்றோரில் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் ஒருவராவார்.

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்திலே சின்னக் கதிர்காமம் என்றழைக்கப் பெறும் புண்ணிய பூமியாகிய மண்டுர்ப்பதியில் மண்டுர் கந்தசுவாமி ஆலய வண்ணக்கராய் கடமையாற்றிய ஏகாம்பரம்பிள்ளை அவர்களுக்கும் சின்னத்தங்கம் அம்மாளுக்கும் தலை மகனாக 1899ஆம் ஆண்டு தைத்திங்கள் எட்டாம் திகதி பிறந்தார் புலவர்மணி ஐயா அவர்கள். பிறந்த மண்ணைச் சீர் பெறச் செய்யத் தோன்றினார் எனக் கூறுவதே சாலப் பொருந்தும்.

பண்டைக் காலத்தில் திண்ணைப்பாடசாலை காவியப்பாடசாலை என இருவகை நிலைகளில் முறையே ஆரம்ப அறிவுக் கல்வியும், உயர் அறிவுக்கல்வியும் புகட்டப்பட்டன. புலவர்மணி அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியை மண்டுர் கிராமத்திலே புலோலி வித்துவான் சந்திரசேகரம்பிள்ளை அவர்களிடமும் உயரறிவுக் கல்வியை வண்ணார்பண்ணை “நாவலர் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை”யில் நடைபெற்ற காவியப்பாடசாலையில் சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமி புலவர், நல்லூர் த. கைலாசப்பிள்ளை ஆகியோரிடமும் (1917-1920) பெற்றுக் கொண்டார். காவியப் பாடசாலையில் திருக்குறள், நிகண்டு, நன்னூல், அந்தாதிகள், சமஸ்கிருதம், பேரிலக்கியம், சிற்றிலக்கியம் என்பன புகட்டப் பெற்றன. முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு முத்தமிழ் வித்தகரினால் உயர்வு நிலையைப் பெற்றார்.

சைவசமய கலாசாரத்தில் ஒரு சிலரால் தீண்டாமை என்னும் களை புகுந்துள்ளதை அறிந்து, இக்களையினால் சைவத்திற்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் குந்தகம் ஏற்படக் கூடாது என்ற எண்ணக்கரு புலவர்மணி அவர்களிடம் உதயமாயிற்று. இதன் காரணமாக இவரிடம் எழுந்த முற்போக்குக் கொள்கைக்கு ஆதரவு கிடைத்ததில் இதனால் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவினார். இவரது ஆற்றலும், மதிநுட்பமும் கிறிஸ்தவ பாதிரிமாரின் மனங்களை தன்பால் இழுக்கச் செய்தன. அவர்களதும் அவர்களைச் சார்ந்த சபையினதும் நன்மதிப்பிற்குரியவரானார். இவரைப் போதகராகச் செய்யும் நோக்குடன் அதற்கான பயிற்சிக்காக இந்தியாவிலுள்ள பசுமலைக்கு 1923ல் அனுப்பப்பட்டார். கிறிஸ்தவ சமயத்திலும் தீண்டாமை வேறோர் உருவில் இடம் பெற்றிருப்பதை அறிந்து மனவேதனையுற்றார். இத்தருணத்திலேதான் 1925ல் சுவாமி விபுலானந்தரின் நட்புறவு இவருக்குக் கிடைக்கலாயிற்று. அவரால் ஆட்கொள்ளும் பேற்றையும் பெற்றுக் கொண்டார். மீண்டும் தான் பிறந்த மேன்மை கொள் சைவமே தனக்குரிய சமயமென உணர்ந்து, அவ்வழிநின்று உயர்நிலை பெற்ற பெருந்தகை புலவர்மணி அவர்கள். கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்திருந்த போது புலவர்மணி அவர்களினால் “திருவவதாரக் கீதங்கள்” “குருபரத் தரிசன வேட்கை” என்பன பாடப் பெற்றன. இக்கீதங்கள் கிறிஸ்தவ சமயக் கருத்துக்களைக் கொண்டதாயினும் அவரது தமிழ் அறிவுப்புலம் வெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளன.

சுவாமி விபுலானந்தரின் நட்பின் நிமித்தமாக இராம கிருஷ்ண மிஷன் நிருவாகத்தினால் நடாத்தப் பெற்ற திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியில் 1926ல் புலவர்மணிக்கு ஆசிரியப் பணிகிடைக்கலாயிற்று. 1930 வரை இங்கு ஆசிரியப்பணியைச் செய்தார். செய்யும் தொழிலை தெய்வமாகக் கொண்டார்.

மட்டக்களப்புத் தமிழ்கத்தில் சிவமணங்கமழும் குருக்கள்மடம் என்னும் கிராமத்தில் இல்லறத்திற்கேற்ற நற்பண்பு செறிந்த நல்லம்மாள் என்னும் மங்கை நல்லாளை 1926ல் வாழ்க்கைத் துணைவியாக்கிக் கொண்டார். இல்லறத்தினை நல்லறமாகப் போற்றி கருத்தொருமித்த இன்ப வாழ்வினை நடாத்தினார். இதன்பயனாக தருமலிங்கம், சாந்தலிங்கம், சிவலிங்கம் (விஜயரெத்தினம்), சத்தியலிங்கம் எனப் பெயர்களைக் கொண்ட நான்கு புத்திரிகளும் சந்தானலெட்சுமி, தனலெட்சுமி எனப் பெயர்களைக் கொண்ட இரு புத்திரிகளும் பிள்ளைச் செல்வங்களாக வாய்க்கப் பெற்று மகிழ்வுடன் வாழ்க்கை நடக்கலாயிற்று.

புலவர்மணி அவர்கள் தனது குடும்ப நிலை காரணமாக திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியிலிருந்து மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திற்கு வரவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. மட்/புனித வளனார் மடம் (1931-1934) மட்/அர்ச் அகுஸ்தினார் ஆசிரிய கல்லூரி (1930-1931) மட்/அரசினர் கல்லூரி (1947-1950) ஆகியவற்றில் ஆசிரியப் பணியை மேற்கொண்டார். புலவர்மணி அவர்களிடம் “குலனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை கலையி றெளிவு கட்டுரை வன்மை நிலமலை நிறைகோலனை மலர் நிகர் மாட்சியும் உலகிய லறிவோ டுயர் குண (மினையவும்) அமைபவ நூலுரை யாசிரியன்னை”

என நன்னூலார் கூறும் ஆசிரியருக்குரிய அனைத்துப் பண்புகளும் ஒருங்காகக் குடியிருந்தன. ஆசிரியப்பணி மட்டுமன்றி உபதபாலதிபராக, “கிழக்குத்தபால்” என்னும் வார இதழின் பத்திராசிரியராக, உரையாசிரியராக, நெல் கொள்வனவு கட்டுப்பாட்டு காவலர்களின் கண்காணிப்பாளராக, யுத்தகால கரையோரப் பாதுகாவலர்களின் மேற்பார்வையாளராகச் சேவை புரிந்து பெருமைக்குரிய மண்ணின் மைந்தனாகத் திகழ்ந்தார்.

உயரமான உடல், அவற்றை அலங்கரிக்கும் தூய வெண்ணிற வேஷ்டி, அதற்கேற்ற வெண்ணிற நேஷனல், இரு தொங்கலும் இருமருங்கில் தொங்குமாறு அணியப் பெற்ற சால்வை, ஒரு கையில் குடை, மறுகையில் புத்தகத்தை மார்பில் அணைத்த நிலை, நிமிர்ந்த நடை மூக்குக் கண்ணாடி ஊடாக வசீகரப் பார்வை, தங்கு தடையின்றி தமிழ் அறிவு ஊற்றெடுக்கும் அறிவு உள்ளம், புன்சிரிப்புடன் தொடரும் உரையாடல் இதுவே யான் கண்ட புலவர்மணி ஐயா அவர்களின் தோற்றம்.

கற்றவரும் மற்றவரும் களிப்படையும் வண்ணம் உணர்ச்சியோட்டமும் உயிர்த்துடிப்புமுள்ள கவிதைபாடும் ஆற்றல் நிறைந்தவராகவும் மிளிர்ந்தார். வில்லியம் வேர்ட்ஸ் என்னும் ஆங்கிலக் கவிஞரது நெறிவழி நின்று தனது சமய அடிப்படையில் வைத்து வேதாந்த நெறியைக் கவிதை மூலம் பரப்பிய வித்தகர், புலவர்மணி அவர்கள். புலவர்மணி சிறந்த கவிஞர். கவிஞருக்குரிய இலக்கணத்தை பிங்கலநிகண்டு

“கமகன் வாதி, வாக்கியென்

றிவையொரு நான்கும் புலமைக்கியல்பே”

எனக்கூறுகிறது. ஆசுகவி, மதுரகவி, வித்தராகவி, சித்திரகவி எனும் நால்வகை கவிகளையும் பாடும் திறனுடையோனாகிய கவியாகவும், அரும் பொருளை தெளிவுறும் செம்பொருணடையில் ஐயம் நீக்கி கவிதை பாடும் திறமைமிகு கமகனாகவும், தான் எடுத்துக் கொண்ட விடயத்திற்கு காரணமும் மேற்கோளும் எடுத்துதவி தனது கொள்கையை நிலைநிறுத்தி பிறர் கொள்கையை

மறுப்போனாய் கவிதை பாடும் அறிவுமிகு வாதியாகவும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நால்வகைப் புருடாத்தங்களையும் கேட்கவும் அவற்றில் பற்றுச் செய்யுமாறு இனியன கூறிக் கவிதை பாடும் ஆற்றல்மிகு வாக்கியாகவும் புலவர்மணி விளங்கினார். இவரது கவிதை உள்ளத்தை அறிந்து மட்டக்களப்பு தமிழ்க்கலை மன்றம் இவருக்கு “புலவர்மணி” எனப்பட்டம் சூட்டிக் கௌரவித்தது பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் “கவியரசு” என அன்புக்கலந்த கௌரவப் பெயரினால் அழைக்கப் பெற்றார். மெய்கண்ட ஆதீனம் இவரது தமிழ் புலமையைப் பாராட்டி “மதுரகவி” என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது. புலவர்மணி அவர்கள் இலக்கிய ரசனை மிகுந்தவராகவும் அதில் பாண்டித்தியத்தை உடையவராகவும் திகழ்ந்தார். இலக்கியங்களைத்தான் சுவைத்துத் தனது மாணாக்கர்களும் அவ்வாறு சுவைத்து மகிழ வேண்டும் எனும் மனப் போக்கினை உடையவராகவும் விளங்கினார். புலவர்மணியின் இலக்கியப் புலமையை அறிந்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 1980ம் ஆண்டு அன்னாருக்கு “இலக்கிய வித்தகர்” என்னும் விருதை வழங்கி கௌரவித்தது. கௌரவிப்பின் போது “ஈழநாட்டின் கிழக்குப் பகுதியில் வளமிக்க மட்டக்களப்பு என்னும் பெயருடன் இணைந்து அடிக்கடி பேசப்படும் சிறப்பு வாய்ந்தது பெரியதம்பிப்பிள்ளை எனும் பெயர். இவர் ஈழநாடு பெற்றெடுத்த தமிழர்களுள் ஒருவர்..... மட்டக்களப்பில் மட்டுமன்றி தமிழ் பேசும் ஈழம் முழுவதிலும் இவர் பெயர் பரவி இருப்பது அனைவரும் அறிந்ததே.....” என அப்பல்கலைக் கழக இந்து நாகரிகத்துறைத் தலைவர் அவர்களால் பல்கலைக்கழக வேந்தர் அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கப் பெற்ற பெருமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். புலவர்மணியின் இலக்கிய ஆளுமையைக் காட்டும் சிதறல்களின் ஓர் அம்சமாக அவரால் ஆக்கப் பெற்ற “சீவகசிந்தாமணி பால சரிதை நாடகம்” அமைந்துள்ளது. இலக்கியச் செம்மைகளை இலக்கியச் சுவையுடன் எழுதப் பெற்ற பாங்கினை தெளிவாகக் காட்டி நிற்கிறது.

புலவர்மணி அவர்களின் ஆக்கங்களைப் படிப்போரும், பேச்சினைச் செவிமடுப்போரும் அவரது மொழி நடைத்தன்மையை அறிவர். இலகு தமிழை அங்கே காணமுடியும். அவற்றில் பகவத்கீதை, திருக்குறள், உலகவழக்கு, மண்வாசனை என்பன புரையோடும். அவரது சர்வ சமயப்போக்கினை அவரது “சர்வ சமய சமரச பதிகம்” என்னும் நூலின் மூலம் நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் கந்த சஷ்டி விரதம் என்றால் மனக்கண்ணில் தோன்றுவது மண்டுர் கந்தசுவாமி ஆலயமே. அங்கு கந்தபுராண படலம் நடைபெறுவதில்லை திருச் ஷெந்தூர் புராண படனமே நடைபெற்று வருவது மரபு. திருச்செந்தூர் புராணத்தில் சொற்கள் உள்நோக்கு என்பன கடினமானதாகவும், பொருள் ஆழமானதாகவும், தத்துவக் கருத்துச் செறிவானதாகவும் உள்ளன. இங்கு வித்துவச் செருக்கு இடம் பெற்றுள்ளதை நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம். ஒரு முறை மண்டுர்க் கந்தனைத் தரிசிக்க வந்திருந்த வித்துவ சிரோன்மணி சி. கணேசையர் அவர்கள் புலவர்மணி அவர்களினால் புராணத்திற்கு பொருள் விரித்துக் கூறும் சிறப்பை நோக்கி “புராண புரவலன்” என வியந்து கவியாரத்தில் வாழ்த்தியுள்ளார். மண்டுர்க் கவிஞர் மு. சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும், நானும் புலவர் மணியுடன் திருச்செந்தூர் புராணம் பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் புலவர்மணி இதனைத் தெரிவித்தார்.

அவரது சமஸ்கிருத மொழி அறிவும், தத்துவச் சிந்தனைகளும், அது பற்றிய உயரறிவும் “பகவத்கீதை வெண்பா” நூல்கள் ஆக்குவதற்கு துணை நின்றுள்ளன. கீதையின் சுலோகங்களை ஒவ்வொரு வெண்பாவாகத் தரமுயன்ற அவரது செயற்பாடே “பகவத்கீதை வெண்பாக்கள். இந்நூல் மூன்று பாகங்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவை நூலுருவமாக வரமுன்னர் வீரகேசரியில் தொடர் பிரசுரமாக வெளியிடப் பெற்றன. இப்பகவத்கீதை வெண்பாக்கள் யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்தி சங்கத்தின் இருபத்தெட்டாண்டு நிறைவு விழாவின் போது அரங்கேற்றம் செய்து அவரின் இரு மொழி அறிவையும் நூலின் பொருளுண்மையையும் அறிந்து புலவர்மணிக்கு “பண்டிதமணி” என்னும் கௌரவப் பட்டம் வழங்கப் பெற்றது.

புலவர்மணி அவர்கள் தன்னைப்பற்றிக் கூறுமுகத்தால் தனது வாழ்விற்கு ஒளி ஊட்டியவர்களை நினைவுகூரும் பண்பு மகத்தானது. அவர் கூறும்போது “மட்டக்களப்பிலே பிறந்த நான் சந்திரசேகர உபாத்தியாயரின் மடியிலே கிடந்து, தவழ்ந்து விளையாடி, ஆர். என். சேதுகாவலரின் ஆடையைப் பிடித்து எழும்பி நின்று, குமாரசாமிப் புலவரிடம் நடைபழகி, மயில்வாகனரின் (விபுலாநந்த அடிகளார்) மருங்கிலே ஓடி விளையாடி வளருகின்றேன்.” எனத் தனக்கு ஒளிதந்த ஆசிரியர்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றார். விபுலாநந்த அடிகளாரைத் தமிழ்த்தாயின் வடிவிலே வைத்து போற்றினார். குருபக்தியில் மிகவும் சிறந்து விளங்கினார். புலவர்மணி அவர்களால் பாடப்பெற்ற “விபுலானந்தர் மீட்சிப் பத்து” நூலின் மூலம் சுவாமி விபுலாநந்தர்மீது அவர் வைத்துள்ள பக்திநிலை காட்டப்பெறுகிறது. அவரின் கவித்திறன் வெளிக்காட்டப் பெறுகிறது. மண்வாசனை, மொழிவளம், மரபுவழி என்பன வெளிக்காட்டப் பெறுகிறது. இவ்மீட்சிப்பத்து பன்னிரு சீர்களை உடைய ஆசிரிய விருத்தப் பாவாலான பாத்துப் பாக்களைக் கொண்டதாகும். சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார் வாத சுரத்தினின்றும் மீட்சி பெறுகுவென வாழ்த்துக்கூறி உடல்நலம் பெறுகுவென வேண்டுவதாக குயிலை விளித்துப் பாடப் பெற்றதாக இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

புலவர்மணி அவர்கள் தனது இரு கண்களாக விநாயகக் கடவுளும், முருகக் கடவுளும் விளங்குவதாகக் கூறுவார். இவ்விரு கடவுளரது வழிபாட்டினை கண்ணே போல் மதித்தார். இவரது மண்டூரப் பதிகம், சிற்றாண்டிப் பதிகம் மாமாங்கப் பதிகம் ஆகியன இத்துறையினைச் சார்ந்த நூல்களாகும். தான்தோன்றிஸ்வரரிடத்தும் அசையாத நம்பிக்கையும் பக்தியும் வைத்திருந்தார். ஈஸ்வரப் பெருமான் மீதும் அவர் “கொக்கட்டிச் சோலை தான்தோன்றிஸ்வரர் பதிகம்” பாடி தனது பக்தியினை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

புலவர்மணியின் ஆக்கங்களில் சமுதாயப் பின்னணி, சமூகவியற்பாங்கான தகவல்கள், காலத்திற்கேற்ற ஆலோசனைகள், தத்துவக் கருத்துக்கள், சட்ட வரம்புகள், மண்பற்று என்பன பரவிவிருப்பதைக் காணலாம். அவரது மேடைப் பேச்சிலே அறிவியலும், உணர்வியலும் கலந்து மிளிரும். அங்கே நுண்மான் நுழை புலத்தை வெளிக் கொணர்வார் விடயதானமும் நகைச்சுவையும் கலந்து தோன்றும். புலவர்மணி அவர்களிடம் சிறந்த பேச்சாளருக்குரிய அம்சங்களான, எடுத்த பொருளைவிடாது தொடர்தல், அறிவுப்புலம், சபையோரைக் கவரும் இடைச் செருகல், சொல்லில் துடிப்பு, நகைச்சுவை, பேச்சால் சபையில் ஆளுமை நிறுத்தல், அஞ்சாமை, எடுப்பான தோற்றம் முதலியன ஒருங்கே அமைந்திருந்தன. அவர் வித்தியாலய ஆசிரியராக, பத்திராசிரியராக, கவிஞராக, எழுத்தாளராக, பேச்சாளராக, தமிழ்ப் பண்பாட்டு ஆலோசகராக விளங்கி தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு தொண்டுகள் பல புரிந்தார்.

சமுதாயத்தின் பழைய மரபுகள் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் முதலியவற்றை நன்கு தெரிந்தவராக இருந்தார். அவைகளில் பொதிந்துள்ள பொருளுண்மையை சமுதாயத்தின் தேவைக்கும், நோக்கங்களுக்குமேற்பு ஒப்பு நோக்கி வழங்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார். இதன் காரணமாக நீதி மன்றங்களில் மரபு வழித்தன்மைக்கு விளக்கமளித்து பாராட்டுக்களையும் பெற்றுள்ளார். இவர் சிந்தனையாளர், உளவியலாளர், தர்க்கவியலாளர் சான்றோனைப் போற்றும் சான்றோனாக புலவர்மணியின் உள்ளம் ஒழுகியது. அவரது கருத்துக்கள் அறிஞர்களின் உள்ளங்களைப் பெரிதும் கவருவதாக அமைந்திருந்தது.

1967ல் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில்நடைபெற்ற விழா ஒன்றிலே வியாகரண சிரோமணி தி.கி. சீதாராம் சாஸ்திரி அவர்கள் “வடக்கிலே நாவலர் அடிச்சவட்டில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் கிழக்கிலே விபுலானந்தர் அடிச்சவட்டில் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் வாழுகிறார்கள். நாவலர், விபுலானந்தர் அவர்களின் தமிழ்ப்பணி, சமயப்பணி, சமூகப்பணி ஆகியவற்றை இருமணிகளும் தொடர்வழியாக சேவை செய்கின்றனர்.” எனக் கூறியதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

புலவர்மணியின் அரசியல் சார்பான கொள்கை பிரதேசத்தை, நாட்டை சுபீட்ச நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கேற்றனவாக கொண்டிருந்தது. தமிழ்மொழி அரியணை மொழியாக விளங்க வேண்டும் என்னும் பேரவா இருந்தது. அரசியல்வாதிகளும் இவரது சொல்லாற்றல், பொருளாழம் உணர்ந்து பெருமதிப்பளித்துள்ளனர். அவரது இறுதிக் காலகட்டத்தில் அரசியல் உறவுகளில் இருந்து ஒதுங்கி தமிழ்ப்பணிக்கும், சமயப் பணிக்குமாக வாழ்ந்தார்.

புலவர்மணி அவர்கள் 1978ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 23ம் திகதி கந்த சஷ்டி விரதகால வேளையில் தமிழுலகம் கதறியழ மண்ணுலகை விட்டு விண்ணுலகை நாடினார். நோய்வாய்ப்படாது பூதவுடலைவிட்டுப் புகழுடம்பை எய்தினார். புலவர்மணி அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரோடு கலந்துரையாடி வாழக்கிடைத்தமை நாம் செய்த தவப்பேறாகும். அன்னாரது தமிழ்ப்பணிகள் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தால் மதிக்கப்படுவதற்கு தேகாந்த நிலையிலே அன்னாருக்கு மரபுவழி அறிஞர்கட்கு அளிக்கும் அதி உயர் விருதான இலக்கிய வித்தகர் பட்டத்தை யாழ் பல்கலைக்கழகமும், இந்து கலாசார அமைச்சு இலக்கியச் செம்மல் பட்டமும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் இலக்கிய கலாநிதி பட்டமுமளித்துக் கௌரவித்தமை தக்க சான்றாக விளங்குகின்றன. தமிழ்ப்பணி, சமயப்பணி, சமூகப்பணி மூலம் எம்மண்ணிற்குச் சிறப்பைத் தேடித்தந்த புகழ்பூத்த புலவர்மணிக்கு நன்றி கூறும் முகமாக இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசும் உள்ளங்கள் புலவர்மணி நூற்றாண்டு விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர். புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணி மன்றம்” பெருஞ் சேவையைச் செய்து வருகின்றது. திணைக்களங்கள் பல வழிகளிலும் அவரை நினைவு கூருகின்றன. அன்பர்களும், அறிஞர்களும் ஏற்றிப் போற்றி அவர் பெருமையை நினைத்து மகிழ்வடைகின்றனர். நாமும் அவர் வழி தொடர்வோமாக.

போர்தீவுப் பற்று பிரதேசத்தில் புதிய நகராக்கத்தின் அவசியம்

க. ஆறுமுகம்

(ஓய்வுபெற்ற அதிபர், சீருப்பழகாமம்)

சனத்தொகை அடிப்படையிலோ, கட்டடங்கள், கட்டட நிருமாணம், ஏனைய கட்டட அமைப்புக்கள், சேவைகள், மற்றும் சமூக அபிவிருத்தி, இதர வசதிகளுடன் குத்தாகவோ, கிடையாகவோ பிரதேசத்தின் மையப் பகுதி வளர்ச்சியடைந்து செல்லுதல் 'நகராக்கம்' எனப்படும்.

விருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளில் நகராக்கம் பெரும்பாலும் திட்டமிடப்பட்ட நகர வளர்ச்சியாகவே காணப்படுகின்றது. மாறாக வளர்ச்சியடைந்துவரும் நாடுகளில் சரியாகத் திட்டமிடப்படாது நகராக்கம் ஏற்படுவதால், இது பல பிரச்சினைகளை இந்நாடுகளில் ஏற்படுத்துகின்றது. நகரங்களின் வகைகளைப் பற்றி அவதானிப்போம்.

சனத்தொகை அடிப்படையில் நகரங்கள்; சிறு நகரங்கள், மத்திய நகரங்கள், பெரு நகரங்கள், மில்லியன் நகரங்கள், பல மில்லியன் நகரங்கள் எனப் பிரதானமாக ஐந்து வகைப்படும்.

சிறு நகரங்கள் 20,000 பேருக்குக் குறைந்த மக்கள் தொகையைக் கொண்டவையாகும். மத்திய நகரங்கள் 20,000 - 100,000 வரையான மக்கள் தொகையைக் கொண்டவையாகும். பெரு நகரங்கள் 100,000 - 1000,000 வரையான மக்கள் தொகையைக் கொண்டவையாகும். மில்லியன் நகரங்கள் அல்லது பத்து லட்சம் நகரங்கள் எனப்படுவன பத்துலட்சம் (ஒரு மில்லியன்) முதல் பத்து மில்லியன் வரையான சனத் தொகையைக் கொண்டவையாக இருக்கும். பல மில்லியன் நகரங்கள் ஒரு கோடிக்கும் மேற்பட்ட சனத்தொகையைக் கொண்டு காணப்படுவனவாகும்.

செயற்பாடுகள் அல்லது கருமங்கள் அடிப்படையில் நகரங்கள் பின்வருமாறு அமையும்.

- நிருவாக நடவடிக்கைகளைப் பிரதான நடவடிக்கைகளாகக் கொண்டவை நிருவாக நகரங்களாகும்.
- வர்த்தக நடவடிக்கைகளைப் பிரதானமான செயற்பாடாகக் கொண்டமைந்தவை வர்த்தக நகரங்களாகும்.
- உற்பத்தி, கைத்தொழில், போக்குவரத்து நடவடிக்கைகளைப் பிரதானமாகக் கொண்டவை உற்பத்திப் போக்குவரத்து நகரங்களாகும்.
- வதிவிடங்களையும், அதற்குத் துணையான நடவடிக்கைகளையும் கொண்டமைந்தவை வதிவிட நகரங்களாகும்.
- கலாசார நினைவுச் சின்னங்கள், கலாசார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள் கலாசார நகரங்களாகும்.
- பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளைப் பிரதானமாகக் கொண்டமைந்தவை பாதுகாப்பு நகரங்களாகும்.

இனி போர்தீவுப்பற்றுப் பிரதேசத்தின் புதிய நகராக்கத்தின் அவசியத்தைப் பற்றி நோக்குவோம்.

மட்டக்களப்புக்குத் தெற்கே பட்டிருப்பு வாவிக்கு மேற்குப்புறமாக அமைந்த பிரதேசம், போர்தீவுப்பற்று பிரதேசமாக அழைக்கப்படுகிறது. இப்பிரதேசத்தின் செயலகப் பிரிவு பண்டு தொட்டு விவசாயத்தை மையமாகக் கொண்ட 170.9 சதுர கிலோமீற்றர் உள்ளிடப்பட்ட பெரு நிலப்பரப்புடையது. கல்ஓயா குடியேற்றத்திட்டத்தின் கீழ் உருவான குடியேற்றக்கிராமங்கள் பலவற்றில் பழம் பெரும் கிராமங்களான மண்டூர், பழகாமம், போர்தீவு, வெல்லாவெளி ஆகிய கிராம விவசாயக் குடும்பங்கள் குடியேற்றக் குடும்பங்களாக குடிநகர்வு இடம்பெற்றன. இச் செயலகப் பிரிவில் 43 கிராம சேவகர் பிரிவுகள் உள்ளன. அண்ணளவாக 10600 குடும்பங்கள் வாழும் பிரதேசமாகும். இப்பரந்துபட்டதும், விவசாய உற்பத்தித் தொழிலுக்கு முதன்மையானதுமான பகுதிக்கு அவசியமானதாக அமைய வேண்டியது சகல வசதிகளும் அமைவான நகரமாகும்.

21ம் நூற்றாண்டை அண்மிக்கும் இவ்வேளையில் நாட்டில் எத்தனையோ நவீன திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன. குடிமனை, கல்வி, சுகாதாரம் முதலாய முக்கிய திட்டங்கள் முதன்மைப்படுத்தப்படினும், வீதி அபிவிருத்தி, போக்குவரத்து புதிய நகர் நிர்மாணம் என்பன அவசிய அபிவிருத்தியாகின்றன. போரத்வீழ் பற்று பகுதியில் பரந்துபட்ட மக்கட் செறிவு காணப்பட்டும்; தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவும், உற்பத்தி வளங்களின் தேவை நிறைவடையவும் கூடிய மைய நகரம் இல்லாமை பெரும் குறையாக உள்ளது. வடக்குத் தெற்காக 20.கி.மீ தூரமும், கிழக்கு மேற்காக 15.கி.மீ. தூரமும் கொண்டதான இப்பிரதேசத்தில் சகல கிராம மக்களின் தேவைக்குமான சகல வசதிகளும் அமையத்தக்க நகராக்கம் இன்றியமையாதது.

நகராக்கம் அமைய வேண்டிய பொதுவான இடம் சகல மக்களுக்கும் பொருத்தப்படான போக்குவரத்தும், நிலப்பரப்பும், காரியாலயம் முதலாய வசதிகளும் அமையத்தக்க இடமாக இருத்தல் அவசியம். இப்பிரதேசத்தைப் பரந்துபட்ட கண்ணோட்டத்துடன் நோக்கும் போது பாலையடிவட்டை பொருத்தப்பாடாக உள்ளது. நீர்வசதி, புதிய குடியிருப்பு, ஆலைகள் போக்குவரத்துச் சேவை நிலையம் பொதுமருத்துவமனை, உற்பத்திப் பொருட்கள் சந்தைப்படுத்தல், உற்பத்திக்கான உபகரணங்கள் பெறுதல், நுகர்வுப் பண்டங்கள் கொள்வனவு, கல்விக்கூடம் ஆகிய சகல சேவைக்கும் இந்நகரம் பயனளிக்கத்தக்கதாக நிறைவாக உருவாக்கப்படல் குறிக்கோளாக வேண்டும்.

நீர்ப்பாசன வளம் கொண்ட; அண்ணளவாக 3000 ஹெக்டேயர் நிலமும், மானாவாரியாக 7600 ஹெக்டேயர் காணியும், மேட்டு நிலச் செய்கைக்குரிய 156 ஹெக்டேயர் காணியும் கொண்ட இப்பகுதியில் 4970 விவசாயக் குடும்பங்கள் முழுநேர விவசாயிகளாகக் காணப்படுகின்றனர். அத்துடன் பழச் செய்கை, சிறுதானிய உற்பத்தி, காய்கறி உற்பத்தி என்பவற்றில் ஈடுபாடுகொண்ட உற்பத்திக் குடும்பங்களும் பலவுள. இவர்களின் உற்பத்திகளைச் சந்தைப்படுத்தும் போது சுரண்டல்கள், போக்குவரத்துச் சிரமங்கள், நியாயவிலை என்பனவற்றில் பல்வேறான இடர்கள் உருவாகின்றன. இவ்வாறான பிரச்சனைகட்கெல்லாம் தீர்வாக அமையத்தக்க புதிய நகரத்தில் மக்களின் தேவைகள் பூர்த்தியாக்கப்படும்போது பல்வேறான நன்மைகள் கிடைக்க வாய்ப்புக்கள் உருவாகின்றன. போக்குவரத்துச் சேவையால் விவசாயப் பண்டங்கள் ஒருமுகப்படுத்தப்படும் போது நெற்குத்தும் ஆலை உருவாகும். அதனால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் குறைவடையும் நல்ல சந்தை விலை ஏற்படும். வளங்கள் பெருக்கமடையும். சேமிப்பு ஏற்படும். வங்கிச் சேவையால் மக்களுக்குப் பெரு நன்மையாகும். இன்று பெரும் சிரமப்பட்டு நுகர்வுப் பண்டம் முதல் வங்கிச் சேவை வரை களுவாஞ்சிகுடி, கல்முனை, மட்டக்களப்பு போன்ற இடங்களுக்கு மக்கள் சென்று சிரமப்படும் தன்மைக்கு முற்றுப்புள்ளியாகும்.

பாலையடிவட்டை, பட்டிருப்புக்கு அப்பால் 12. கி.மீற்றர் தொலைவில் உள்ள குடியேற்றக்கிராமத்தை அண்டிய பிரதேசமாகும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் சிறப்பான ஞாயிறு சந்தைக்குப் புகழான இடம் மகாஓயா ஊடான அம்பாரை-கண்டி வீதி வழியாகவும் இச்சந்தைக்கு மலைநாட்டு உற்பத்திப் பொருட்கள் வந்து சேர்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. நீர் நிலை வாய்ப்பு, முடிக்குரிய காணி என்பன அமையப் பெற்றுள்ளது. பழம் பெரும் கிராமங்களை விட புதிய நகரம் உருவாகுவதால் அவ்விட வளர்ச்சியும் பிரதேச விருத்திக்கு சிறப்பியல்பும் கொண்டதாக உருவாகும். களுவாஞ்சிகுடி, பட்டிருப்புக்கு அண்டிய பழங்கிராமங்களில் ஒன்று நகரமயமாக்கப்பட்டால் எமது பிரதேச நிலப்பரப்பு புறக்கணிப்படுவதுடன் புதிய நகரச் சிறப்பியல்பும் குறைவடையும். போக்குவரத்துச் சேவையை பாலையடிவட்டையில் மையப்படுத்துவதால் மண்டூர் முதல் 39ம் கிராமம் வரையிலான சேவையும், களுவாஞ்சிகுடி பாலையடிவட்டை வரையிலான சேவையும் இடம் பெறவும், வீதி அபிவிருத்தி ஏற்படவும், விவசாய உற்பத்திகளை சந்தைப்படுத்தக் கொண்டுவரவும் வசதிகள் ஏற்பட வாய்ப்பாகும். உயர்வகுப்பு அடங்கலான கல்விக் கூடம் அமைவதால்; அமைந்தால் குடியேற்றக் கிராம மாணவர்கள் பலர். தமக்கேற்ற வசதியான பாடசாலை அமையாததால் சிறுவகுப்பிலேயே கல்வியை இடைநிறுத்துவதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்படும். மின்சாரவசதியும் அமையப் பெற்ற பாலையடிவட்டை, நவீன குடிமனைகள் அமையத்தக்க முடிக்குரிய காணி உள்ள இடமாகும். அதனால் எத்தகைய காரியாலயங்களும், கடைத் தெருக்களும், சந்தையும், விளையாட்டு மைதானமும் அமைக்க வசதியாக அமைகின்றது.

எனவே பல்வேறு வசதிகளும் கொண்ட நகர நிர்மாணம் இச்செயலகப்பிரிவின் சிறப்பியல்புகளை வெளிப்படுத்துவதுடன் மக்களின் பூரணத்துவமான தேவைகளை நிறைவடையச் செய்யும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

த. விவேகானந்தம் செயலாளர்,
சிவகௌரி சனசபை நிர்வாகம்.
வெல்லாவேளி.

ஒரு மொட்டு கருகுகின்றது

சுதன்.... கொஞ்சம் வா.. கண்டும் காணாதவன் போல் பாடசாலைக்கு முன் பிரதான வீதியால் பைசிக்கிளில் சென்று கொண்டிருந்த சுதனுக்கு எனது அழைக்கும் சத்தம் கேட்டதும் சட்டென பிறேக் பிடித்தவன் பைசிக்கிளைத் திருப்பியபடியே என்னருகே வருகின்றான். ஏன் சுதன் இப்ப சைக்கிளிலே திரிகின்றாய்? ஸ்கூலுக்குப் போகல்லையா? என்ன பேசாமல் நிற்கின்றாய்?.....என்ற எனது கேள்விகள் தொடர சுதனின் கண்கள் கலங்குகின்றன. சுதன் கண்ணீரைத் துடைத்தவாறே.... சேர் நான் ஸ்கூலுக்கு போகாம விட்டு இப்ப ஆறு மாசமாகுது. இப்பெல்லாம் நான் விறகுதான் கட்டிக்கொண்டு போய் வித்து வாறன். உங்கள் ஸ்கூலில் காணும்போதெல்லாம் உங்கட கண்ணில் காணாமல்போவதற்கு நான் சரியான கஸ்டப்படுவேன் சேர். நான் அப்ப உங்கட..... வார்த்தைகளைக் கேட்கல்ல சேர்..... என்னைச் சுந்தரலிங்கம் சேர் ஏமாத்திப்போட்டாரு சேர், எனக்கூறி நிறுத்துகின்றான் சுதன். அந்த மாணவன் மேல் அன்று ஏற்பட்டிருந்த கோபம் இன்றைய அவனது நிலையைப்பார்க்க அனுதாபமாக மாறுகின்றது.

இப்பிரதேச பாடசாலைகளில் மாணவர் வரவு அடிக்கடி மாறுகின்றது. சில மாணவர்கள் அடியோடு பாடசாலையை விட்டு விடுகின்றனர். பாடசாலையை விட்ட அநேக மாணவர்கள் அதிகாலையிலே விறகு கட்டுகளுடன் பைசிக்கிளில் செல்வதை நான் அவதானித்திருக்கின்றேன். இன்றைய யுத்த சூழ்நிலையில் பெற்றாரின் கூலிவருமானம் போதாமை, அநேக மாணவர்கள் தந்தையைப் பறிகொடுத்து அநாதரவாக நிற்கின்றனர். இந்நிலையில் மாணவர்கள் குடும்பத்தின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த.... வறுமையில் இருந்து மீள..... உழைக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். யுத்த சூழல் இன்று மாணவர்களின் கல்வியை பாழாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. சுதனும் தனது தந்தையை 1990ல் வன்செயலில் இழந்து தாயின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தவன். ஆனால் அவனது கல்வி சீராகப் போய்க் கொண்டிருந்ததை அவதானித்தவன் நான். ஆனால்,சுந்தரலிங்கம் மாஸ்டர் சுதனின் கல்வியை வீணாக்கி விட்டாரே என்று நினைக்க..... அந்த ஆசிரியர் மேல் கோபம் ஏற்படுகின்றது. இருந்தும் என்ன செய்வது? வீண் பிரச்சனைகள் தோன்றுமே என எண்ணியவாறு..... எனது நினைவுகள் ஒரு வருடத்துக்கு முன்னால் நடந்தவைகளை மீட்டுப்பார்க்கின்றது..... சுதன் அப்போது எனது பாடசாலையில் ஆண்டு 8ல் கல்விகற்றுக் கொண்டிருக்கின்றான். வயது பதினைந்து. நல்ல திடகாத்திரமானவன். வயதுக்கேற்ற வளர்ச்சி. 10ம் ஆண்டில் கல்வி கற்க வேண்டியவன் வன்செயலில் தந்தையை இழந்தமையினாலும், 1990 வன்செயல் இவர்களை அகதிகளாக்கியமையாலும் இடையில் கல்வி தடைப்பட்டுப் போனது. வன்செயலின் கோரக்கரங்கள் இம்மாணவன் வாழ்விலும் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தது. இதனால்தான் இரண்டு வகுப்புக்களை சுதன் தவறவிட்டிருந்தான். வகுப்பில் சராசரி மாணவன். இந்நிலையில்தான் அன்றொருநாள் எனது வித்தியாலயத்தில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் சுந்தரலிங்கம் காரியாலயத்தினுள் வந்து எதனையோ கேட்பதற்கு எத்தனிக்கும் முயற்சியில் இறங்குகின்றார். ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருந்த நான் நிமிர்ந்து பார்த்தேன்.

'சேர்.... ஆண்டு 8ல் படிக்கிற சுதனின் சேட்டிபிக்கட் வேணும் சேர்..... தாயில்லாதவன் சேர்.... பாவம் கஸ்டப்படுகிறான் நான் ஊரில் கொண்டு போய் படிப்பிக்கப்போறன் சேர்' என சுந்தரலிங்கம் மாஸ்டர் கூறிக் கொண்டு போக அவரின் உள் நோக்கம் எனக்குப் புரிகின்றது. அவரது நோக்கத்தில் சந்தேகத்தை எழுப்புகின்றது. சுந்தரலிங்கம் மாஸ்டரின் சொந்த இடம் ஆலங்குளம் இவர் பாடசாலைக்கு வருவதே தாமதமாகத்தான். ஏனெனில் மரக்கறித் தோட்டம் வைத்துள்ளார். அந்த வேலைதான் இவருக்கு முக்கியமானது. ஆசிரியர் வேலையை இரண்டாம் பட்சமாகவே கருதுபவர். இந்தநிலையில் மாணவர்கள் எவ்வாறு முன்னேறுவார்கள்? என நான் உள்ளம்குமுறுவதுண்டு. ஒரு ஆசிரியன் மாணவர்களுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்து செயற்படும் பாதுதான் உன்மையான ஆசிரியப் பணி நடக்கும் என்று கருதுபவன் நான்.

சுந்தரலிங்கம் மாஸ்டரை நேராகப் பார்த்த நான்; சேட்டிபிக்கட் கொடுக்க எனக்கு விருப்பம் இல்லை. ஒன்று பாடசாலையின் எதிர்காலம் எனக்கு முக்கியம். அடுத்தது மாணவனின் பெற்றார்தான் செட்டிபிக்கட் கேட்க வேண்டும். நான் அவனுடைய தாயிடம் கதைக்கிறேன் என்ற என்னை இடைமறித்த மாஸ்டர், சேர்... சுதன் என்னோட வாறத்துக்கு நல்லாக விரும்புகின்றான் சேர்... அவண்ட தாயிட்ட கதைத்துப் போட்டன் சேர். அவதான் என்னிட்ட சேட்டிபிக்கட் எடுக்கச் சொன்னவ. தகப்பனில்லாதவன் பாவம் தானே சேர். நீங்களும் கொஞ்சம் உதவி செய்புக்க சேர்... என்றவரை நோக்கிய நான் எதற்கும் சுதனின் தாயை வரச் சொல்லுங்கள் நாள் கதைக்கிறேன் என்று அழுத்தத்துடன் கூறவே மாஸ்டர் அலுவலகத்தை விட்டு வேளியேறிவிட்டார்.

உண்மையில் சுந்தரலிங்கம் மாஸ்டர் தனது தோட்ட வேலைகளுக்கே உதவியாகத்தான் சுதனைக் கொண்டு போகத் திட்டமிட்டுள்ளார் என்பது எனக்கு புலப்படுகின்றது. இதனை எவ்வாறு தடுப்பது என யோசித்தவாறு இருந்தபோது நாட்களும் நகர்ந்தன. இந்தவிவகாரத்தை மறந்து விட்டேன். ஆனால் மாஸ்டர் இந்தவிஷயத்தில் தீவிரமாகக் காரியமாற்றத் தொடங்கியிருந்தார். தாய்க்கும் மகனுக்கும் ஆசைவார்த்தைகளைத் தாளாரமாக வழங்கியிருந்தார். சிறிய பணஉதவியும் செய்திருப்பார்..... போல் தெரிகின்றது. மாஸ்டரின் ஆசை வார்த்தையில் நன்றாக சுதனின் தாய் சிக்கிவிட்டார் என்பது பின்னர் தான் தெரிய வந்தது.

ஒருவாரம் சென்றிருக்கும் சுதனின் தாய் அலுவலகத்திற்கு முன் வந்துநிற்கின்றார். கண்டும் காணாதது போல் எனது வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். சுந்தரலிங்கம் மாஸ்டர் அடிக்கடி அலுவலகத்திற்கு முன்னால் வந்து செல்வது தெரிகின்றது. சுதனின் தாய் பொறுமையைக் கடந்து விட்ட நிலையில் சேர்... என்றவாறு அலுவலகத்தினுள் நுழைய.... அங்குள்ள கதிரை ஒன்றில் அமரும்படி கூற அமராமல் நிற்கின்றார். என்ன விஷயம் சொல்லுங்க.... என்றதுமே சுதனின் சேற்பிக்கட் வேணும் சேர். நான் அவனை நல்லாப் படிப்பிக்கப் போறன் சேர்... என்றவரை இடைமறித்த நான், இப்ப இங்க நல்லாப் படிப்பிக்கவில்லையா? உன்மகனை ஏன் அப்படி நினைக்கிறாய்? அங்கு போய் உன்மகன் படிப்பானா?... சரி அந்த மாஸ்டர் ஏன் உன் மகனை கூட்டிக் கொண்டு போறார் தெரியுமா? என்றதுமே அவரும் மாஸ்டர்தானே சேர் என்பது மகனை நல்லாப்படிப்பிப்பாரு என்றதுமே எனது எந்த வார்த்தையும் இந்தத் தாய்க்கு பயன்படாது என்று எண்ணியபடியே உமக்கு நல்ல விருப்பம் தானே என்றேன். ஓம் சேர்.... அவரது மனைவியும் ரீச்சர் படிப்பிப்பாங்க சேர்..... சரி உன்மகன் கஸ்டப்படப் போகிறான் யோசித்து முடிவெடுங்க என்றதுமே.... நல்லா யோசித்துத்தான் சேட்டிபிக்கட் எடுக்க வந்திருக்கிறேன் சேர்.... என்று சுதனின் தாய் கூறிய போது.... என் வார்த்தை காதில் விழாது..... சரி..... அனுபவிக்கட்டும் என்று நினைத்தவாறு உபஅதிபரிடம் விடயத்தைக் கூறி சேட்டிபிக்கட்டை வழங்குமாறு கூறினேன். அன்றே நான் நினைத்தேன்..... இந்த மாணவனின் வாழ்க்கை பாழாகவே அமையும் என்று அதுபோலவே.....

சேர்... என்று சுதன் அழைத்த போதுதான் கடந்த கால நினைவுகள் தடைப்படுகின்றது. என்ன நடந்தது.... ஏன் படிப்பை விட்டாய் என்ற கேள்விகள் சுதனுக்கு மேலும் அழுகையை வரவழைக்கின்றது. நான் இஞ்ச இருந்து சேட்டிபிக்கட் எடுத்துக் கொண்டு போகும் போது எனக்குச் சரியான சந்தோசமாக இருந்தது. அம்மாவும் என்னைப் போகுமாறு அடிக்கடி கூறினார். சேரும் ஒவ்வொரு நாளும் வீட்ட வந்து அம்மாவிடமும் என்னிடமும் கதைப்பார். நீ நல்லாய்ப் படிப்பாய்.... வந்து பாரு.... என்றெல்லாம் கூறுவார், அம்மாவிடம் என்பது மகனைப் போல பாப்பன் நீங்க வந்து பாருங்க.... நானே உடுப்பெல்லாம், கொப்பியெல்லாம் வாங்கிக் கொடுப்பன் என்றெல்லாம் கூறியிருந்தார். அதுதான் சேர் நான் போக விரும்பினேன் சுந்தரலிங்கம் சேர் வீட்டுக்குப் போனபோதும், அருகிலுள்ள ஸ்கூலுக்குப் போனபோதும் எனது பிஞ்சு மனதில் நினைவு சந்தோசங்கள் சேர். ஆனால் நாட் செல்லச் செல்ல எனது பிஞ்சு மனம் சொல்ல முடியாத வேதனையை அனுபவித்தது. நான் எப்படி சேர் உங்களிட்ட சொல்லுவன் என விம்மினான். எனது ஆறுதல் வார்த்தைகள் சுதனுக்குத் தெம்பைக் கொடுத்தன. அவன் தனது அவல நிலையை விபரிக்கத் தொடங்கினான்.

சேர்... காலையில் எழுந்தவுடன் மரக்கறித் தோட்டத்திற்கு தண்ணீர் ஊற்ற வேண்டும். அதிகாலை 5 மணிக்கு சேர் எழுப்பி விடுவார். தண்ணீர் ஊற்றி விட்டு வந்ததும், ரீச்சர் வீட்டு வேலைகளை வைச்சிருப்பார். அதையும் செய்து முடித்து விட்டுத்தான் தண்ணீர் சோறு கொஞ்சம் தின்று விட்டு பாடசாலை மணி அடிக்க ஓட்டமாய் பாடசாலைக்குப் போவேன். இவ்வளவு வேலைகளுக்கும்

மத்தியில் நான் படும் ஏச்சும், பேச்சும் சொல்லவே முடியாது சேர். பின்னேரம் பாடசாலை விட்டுப்போனதும் சாப்பிட்ட கையுடன் தோட்டத்திற்குப்போய் எருப்போட வேணும், தண்ணீர் ஊற்ற வேணும்,பின் வீட்டு வேலைகள் செய்ய வேண்டும். இவை எனது நாளாந்த வாடிக்கையாகி விட்டது. யாரிடம் சொல்வேன். இந்த நரக வாழ்வு நீடித்தபோதுதான் இதற்கு முடிவு கட்ட நினைத்தேன். ஒருநாள் எனது உடுப்புகளுடன் வெளியேறினேன். நான் வெளியேறுவதைக் கண்டுவிட்ட ரீச்சர், என்னைப்பிடித்து விட்டார். சேரும் உடனே வந்து விட்டார். பின் மாறி மாறி அடி விழ ஆரம்பமானது. நான் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் வெளியேறியமைக்கு விழுகின்ற அடியாக எண்ணி வாய்விட்டு அழலானேன். அப்போதுதான் சேர்..... எங்கடா எனது சேட்டினுள் இருந்த 1000 ரூபா களவெடுத்துக்கொண்டா ஓடப்பார்க்கிறாய் உன்ன என்ன செய்கிறேன் பார் என்று....., பச்சைப்பனைமட்டையால் மேலும் மேலும் அடிக்கத்தொடங்கினார். நடப்பது நடக்கட்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தவனாக நான் இந்த வீட்டை விட்டு வெளியேற எத்தனித்தபோதுதான் எனது அம்மாவும் தற்செயலாக வந்தார். எனது பரிதாப நிலையைக் கண்டார். அம்மாவும் அழ் எனது வேதனை இருமடங்காகியது. நானும் அழலானேன். உடனே சேர் அம்மாவிடம் சொன்னார் அதன் 1000 ரூபா காசை களவெடுத்துக்கொண்டு ஓடப்பார்த்தான். நாங்கள் பிடித்துவிட்டோம் காசைத்தாறானில்லை....

சேர் நீங்க என்ன வேணுமானாலும் சொல்லுங்க. எண்ட பிள்ளையைக் கள்ளனென்று மட்டும் சொல்லாதீங்க. அவனுக்கு அப்பன் இல்லத்தான். ஆனால் நான் அவனை நல்லபடியாத்தான் பளர்த்தேன். சேர்... நான் என் மகனுக்கு ஒரு அடிதானும் அடிக்கவில்லை. ஆனால்... அவன் அடித்து சித்திரவதை செய்து போட்டிங்க. அவனைப்படிப்பிக்கத்தானே கொண்டுவந்தீங்க.... அந்த அதிபர் சொன்னத நான் கேட்டிருந்தா.... எனக்கு இந்தக்கதி வந்திருக்காது. அதிபர் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்காம எண்ட மகன நான் கெடுத்து விட்டன்..... நான் ஒரு மாவி.... கடவுளே.... அம்மா ஓலம் வைத்து அழத்தொடங்கி விட்டார்..... எவரது வார்த்தையையும் அம்மா கேட்கவில்லை. என்னை உடனே புறப்படுமாறு கூறிய அம்மா.... சுந்தரலிங்கம் சேரிடம்.... சர். என்மகன் எடுத்தது எண்டு நீங்க சொன்ன காசை பிச்சை எடுத்து எண்டாலும் நான் உங்களிடம் கொண்டு தருகின்றேன். ஆனால் எண்ட மகன் இனி இஞ்ச இருந்து படிக்க காட்டான் எண்ட மகனின் சேட்டிபிக்கட்டை எடுத்துத்தாங்க.... மகனின் சேட்டிபிக்கட்டை எடுத்துத்தாங்க.... உங்களைக் கெஞ்சிக் கேக்கிறன்.....

மதெல்லாம் முடியாது எண்ட காசு 1000 ரூபா வந்த பின்தான் நான் சேட்டிபிக்கட் எடுத்துத் தருவன்.... ஒரே வாக்கியத்தில் முடித்துவிட்டார். அம்மா கதைத்த ஒரு கதையையும் அந்த சர் கேட்கவில்லை. நாங்கள் வந்து விட்டம். இதுதான் சேர் நடந்தது. என்றவனை இடைமறித்த நான் நீ உனது அம்மாவுடன் அந்த ஸ்கூலுக்கு போய் சேட்டிபிக்கட் கேட்டா அந்த அதிபர் தருவாரே என்றேன். நாங்க போனம் சேர் ஆனா அந்த அதிபர் உன்ன கொண்டு வந்து இங்க சேர்த்த சுந்தரலிங்கம் மாஸ்டர் சேட்டிபிக்கட் கொடுக்க வேணாம் என்று சொல்லி இருக்கார் என்றதும் திரும்பி வந்து விட்டம்.

அப்ப நீ படிப்பதில்லையா..... உனக்குப் படிக்க விருப்பமில்லையா..... படிக்க விருப்பம்தான் சேர்.... ஆனா சுந்தரலிங்கம் சேருக்கு நான் எடுத்த எண்டு சொன்ன காசைக் கொடுக்க வேணும்..... அதனால் அம்மாவால் காசு எடுக்க முடியாது. நான் பக்கத்து வீட்டு சைக்கிளை வாடகைக்கு வாங்கி விறகு கட்டுறன் சேர்... நான் கொஞ்சம் காசு சேர்த்துப் போட்டன் சேர்... இன்னும் கொஞ்சம் காசு வேணும்.... அதுக்குப் பிறகு முடிஞ்சா சேட்டிபிக்கட் எடுத்து படிக்க வாறன்..... ஆனால் இப்ப ஸ்கூலை விட்டு ஆறுமாசமாகிவிட்டது....

ஆறு மாசந்தானே.... பரவாயில்லை.... நீ இஞ்ச வா.... நான் சேர்க்கிறன்.... இப்ப புரிஞ்சு கொண்டாயா? என்றதும்... சேர் நீங்க சொன்னது அத்தையையும் உண்மை. ஆனா நானும் அம்மாவும் கேட்கல்ல. அனுபவிக்கின்றேன். ஆனா நான் எப்ப காசக் கொடுப்பன் எப்ப சேட்டிபிக்கட் எடுப்பன் எண்டு தெரியல்ல.... சேட்டிபிக்கட்டோட வந்தா என்னைச் சேர்ப்பியனா சேர்.... கட்டாயம் சேர்க்கின்றேன், வா... என்றதும் நான் பொயித்து வாறன் சேர் என்று சைக்கிளை உருட்டுகின்றான். மலர வேண்டிய மொட்டு இடையில் கருகிப்போக, படித்த சமுதாயமே காலானாக அமைவதை எண்ணி உள்ளக் குமுறுவடன் அலுவகத்தினுள் நுழைகின்றேன்.

" வெற்றிலையும் நாமும் "

வே. முருகமுர்த்தி,
சனசமூக அபிவிருத்தி அலுவலர்,
போர்தீவுப்பற்று.

“ஓ....வெற்றிலை, வெற்றிலை வெற்றிலையோ....கொழுந்து வெற்றிலையோ
நல்ல கொழுந்து வெற்றிலையோ.....” என்றொரு பாடல்.

நமது பிரதேசங்களின் மக்களின் நாளாந்த வாழ்விலும், கலாசாரப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளிலும் வெற்றிலை ஒரு நிலைபேறான இடத்தைப் பெற்று விளங்குகின்றது.

வெற்றிலை முதலில் மலேசியாவில் தான்றியது ஆகும். இது வடமொழியில் தாம்பூலம் எனப்படும். கி.மு.600ம் ஆண்டிலே காசியில் எழுந்த “சுகிருத சங்கிதை” என்னும் ஆயுள்வேத நூலிலே வெற்றிலை இடம்பெறுகின்றது. எனவே, கி. முற்பட்ட பல நூற்றாண்டு காலத்திலேயே வெற்றிலை செய்கை பண்ணப்பட்டும், மக்களின் பழக்கத்திலும் இருந்துள்ளது கண்கூடு.

கிராமிய மக்கள் தங்கள் வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினர்களை பாயைவிரித்து அமரும்படி கூறி வெற்றிலை வட்டா கொடுத்து அன்போடு வரவேற்கும் பாங்கானது எம் பாரம்பரியத்தில் தனித்துவமும் சிறப்பும் மிக்க ஓர் அம்சமாகும்.

எம்மவர்கள் வெற்றிலையுடன் சீவியபாக்கும் சுண்ணாம்பும் ஏலம் கறுவா எனும் வாசனைப் பொருட்களையும் சேர்த்து வாயில் குதப்பி உமிழ்நீர் சிவப்பெனத் தோன்றும்வண்ணம் வாயை அசைத்து அசைத்து மெல்லுவதே ஓர் அழகுதான்.

வெற்றிலை பாக்கு.....என்பன வைத்துப் பரிமாறுவதற்கு உதவும் பொருள் “வட்டா” எனப்படும். இது வெண்கலத்தால் ஆனது. இதன் மேற்பக்கம் அகன்றும் தாங்கும் தண்டு சிறுத்தும், பெருத்தும், உருண்மையாகவும், கீழ்ப்பாகும் வைக்கும் வண்ணம் சிறிது அகன்றும் அழகாகக் காட்சிதரும். இதனை வெற்றிலை வட்டா என்றே இப்பகுதி மக்கள் கூறுவார்கள்.

வட்டாவிலே வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு, புகையிலை ஆகியவற்றுடன் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட பாக்குவெட்டியும் காணப்படும். சுண்ணாம்பை வைக்க உபயோகப்படுவதை “சுண்ணாம்புக் கிளவேடு” அல்லது “சுண்ணாம்புக் குடுகு” எனச் சொல்லுவார்கள்.

தற்போது தட்டத்திலே வெற்றிலை பரிமாறும் பழக்கமும் உண்டு. வசதி குறைந்தவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் பனையோலையால் இழைத்த ஓலைத் தட்டையும் (சிறிய பெட்டி) பயன்படுத்துவர். பிரயாணங்களிலும் தாங்கள் தொழில்செய்யும் இடத்திலும் வெற்றிலை போடுவதற்காக சற்றுக் கடினமான கடதாசியை அழகாக மடித்துப் பல மடிப்புக்கள் உட்பக்கம் வரும் வண்ணமாகச் செய்து அக்கடதாசியில் வெற்றிலை கொண்டு செல்வார்கள். இதைக் கடதாசி என்றே கூறுவார்கள். வயோதிபர்கள் பனையோலையால் அல்லது பன்னால் இழைத்த தாயும் முடியுமான குட்டான் என அழைக்கப்படுவதையும், சிலர் சீலையால் தைக்கப்பட்ட “வல்லுகம்” என அழைக்கப்படுவதையும் வெற்றிலை போடுவதற்குரிய பொருட்களைக் கொண்டுசெல்லப் பயன்படுத்துவர். இன்னும் வெண்கலத்தால் பெட்டியும் முடியுமாகச் செய்யப்பட்ட “செப்பு” என அழைக்கப்படுவதையும் பயன்படுத்துவர். இதை வெற்றிலைச் செப்பு என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

“பழையன கழியாமலே புதியன புகுதல்”

இதற்கொப்ப வெற்றிலை கடதாசியில் சுருள்வடிவில் சுற்றப்பட்டு வெற்றிலையின் காம்பு மேலே தெரியும்படி வண்ணமாக நகரக் கடைகளிலே விற்பதையும் நாம் காண்கின்றோம்.

வெற்றிலையிலே மலை வெற்றிலை, நீர்வெற்றிலை என இருவகை உண்டு. மலைவெற்றிலை, பச்சை நிறமானதும், உறைப்பு மிக்கதும் ஆகும். நீர்வெற்றிலை இளம் பச்சை நிறமும், மென்மையும், சுவையும் மிக்கது. இந்நீர்வெற்றிலை மண்முனை தென் எருவில்பற்றுப் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் உள்ள களுதாவளை, களுவாஞ்சிக்குடி, தேற்றாத்தீவு, மாங்காடு, செட்டிபாளையம், குருக்கள்மடம் ஆகிய கிராமங்களில் செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. சீதேவி உறைகின்ற ஓர் ஆலயம் பேணப்படுவதுபோலவே வெற்றிலைத் தோட்டச் செய்கையும் பேணப்பட்டுச் செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. அவ்வாறே இப்பிரதேசங்களில் வாழுகின்ற மக்களின் வீடுகளில் வெற்றிலையின்மேல் பாதங்களோ, தும்புத்தடியோ பட்டுவிடாதபடி பாசுபத்திரமாகப் பேணுவர். இரவில் வெற்றிலையைக் கொடுத்தால் சீதேவி போய்விடும் என்ற நம்பிக்கையும் மக்களிடையே உள்ளது.

வெற்றிலை போடுபவர்கள் நடுவில் வட்டாவை வைத்து அமர்ந்திருந்தும் வயோதிபத்தாய்மார்கள் அமர்ந்திருந்து இருகால்களையும் நீட்டியவாறும், ஊர்ப் புதினங்களை அளவளாவி வெற்றிலை மெல்லுவதை இப்பிரதேசங்களில் பரக்கக் காணலாம். இத்தருணங்களிலே அருகில் வரும் சின்னஞ்சிறுசுகளுக்கு வெற்றிலைக் காம்பையோ அல்லது சிறுவெற்றிலைத் துண்டையோ கொடுக்கும்போது அவற்றை அவர்கள் வாயில் இட்டு அடையும் ஆனந்தமும் அளவன்றோ! மேலும் ஒருவர் வெற்றிலை போடும்போது இப்பழக்கம் உள்ளவர்கள் அவருடன் இணைந்துகொள்வதும் வழக்காற்றன்றோ.

வெற்றிலை தொடர்ந்து போடும் பழக்கம் உள்ள பெண்களின் உதடுகளும் சிவந்து எழிலாகக் காட்சியளிக்கும் தற்போதைய நவநாகரிகப் பெண்கள் பூவும் உதட்டுச்சாயம் இதற்கு எம்மாத்திரம்.

வாய்மணம் உள்ள அன்பர்கள் பலர் வெற்றிலை போடும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். மது அருந்திவிட்டுத் தங்கள் மனவியரிடத்தே தப்பித்துக்கொள்ளவும் வெற்றிலையுடன் கறுவா ஏலம் முதலான வாசனைப் பொருட்களைச் சேர்த்து வெற்றிலை மெல்லும் அன்பர்களும் எம்மத்தியிலே இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

வெற்றிலை மெல்லும்போது சிவப்பென உமிழ்நீர் சுரக்கும் இதைத் துப்புவதற்குப் பயன்படும் பொருள் “படிக்கம்” எனப்படும். சிலர் சிரட்டையையும் உபயோகிப்பர். இது துப்பற்சிரட்டை என அழைக்கப்படும்.

“ஆடிப்பாடி வேலைசெய்தால் அலுப்பிருக்காது”

என்பதுபோன்று வெற்றிலை மென்றுமென்று அலுப்பின்றிச் சலிப்பின்றிக் களைப்பின்றி வேலை செய்வார் இங்கு பலருளர். வெற்றிலை போடுவதால் புத்துணர்ச்சி ஏற்படுவதாக கலைக்கஞ்சியத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சிலர் வேலை தொடங்கும்போதும் சிலர் வேலை முடிந்தும் சிலர் சாப்பிட்ட பின்பும் வெற்றிலை போட்டுக்கொள்வர். சாப்பிட முன்பு வெற்றிலை போடுவதால் சமிபாட்டுக்கு இடையூறு ஏற்படுத்தலாம். எனவே சாப்பிட்ட பின்னர் வெற்றிலை போடுவது நல்லது.

வரலாற்றை நாம் நோக்கும்போது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே பொற்காலமெனப் போற்றப்படும் சோழராட்சிக் காலத்திலே இராசராசனால் கட்டப்பட்ட தஞ்சைப் பெருங்கோயிலில் உயிரோட்டமான சிற்பங்களைச் செய்த சிற்ப ஆச்சாரியர்கள் வெற்றிலை மென்றுகொண்டு சிற்பங்களை செய்ததாகவும் துப்பல் படிக்கம் ஏந்திநின்ற சிறுவன் தன் கடமையில் தவறிய வேளையிலே மன்னவனே துப்பல் படிக்கம் ஏந்தி நின்றதாகவும் வரலாறு எமக்குக் கூறுகின்றது.

தமிழ் இலக்கணத்திலும் வெற்றிலை இடம்பிடித்துக்கொண்டது.

“வெற்றி நட்பான்”

என்பது வெற்றிலையை நடவில்லை வெற்றியின் கொடியை நட்பான் என வெற்றிலைக் கொடிக்கு ஆகிவருவது சினை ஆகுபெயர் எனத் தமிழ் இலக்கணத்திலும் வெற்றிலை புகுந்துகொண்டது.

இவ்வாறாகவே பல அறிஞர் பெருமக்கள் வாழ்விலும் வெற்றிலை இணைந்துகொண்டது.

புதுமைப்பித்தன் அவர்கள் டாக்டர். மு. சுந்தரம்பிள்ளை பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, வெற்றிலை வட்டாவிலே பாக்குவெட்டி, பாக்கு, வெற்றிலை முதலியவற்றை இருக்கவேண்டிய இடத்திலே வைத்துக்கொள்வாராம். யமனுடைய திசையிலே சுண்ணாம்பை வைத்துக் கொள்வாராம். வெற்றிலையை மென்று மென்று அழகு தமிழிலே அவர் அன்போடு அளவளாவும் பாங்கினை எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

பேரறிஞர் அண்ணா வெற்றிலை போடுவதில் கைதேர்ந்தவர் என்பதை நாம் அறிவோம். முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்த அடிகள் தன்னுடன் வெற்றிலைப் பெட்டி ஒன்றை வைத்திருந்ததாகவும் வெற்றிலை போடும் பழக்கத்தை உடையவர் எனவும் அன்னாரது வரலாற்றில் இருந்து நாம் அறிகின்றோம்.

‘வெற்றிலையைக் கைப்பிடித்து
வெறும்பிளகை வாயிலிட்டு
சுண்ணாம்பு தேடிமுச்சான்
சுற்றிவர் வொண்ணைக்கோ?’

‘களுதாவளை வெற்றிலைக்கீழ்
காலி விளை பாக்கிற்கும்
கல்லாற்றுச் சுண்ணாம்புக்குப்
ஏற்றதுதான் உன் எழில்வாய்’

‘மானே மலர்க் கொழுந்தே
மாமி பெற்ற ஓவியமே
ஏலம் கரம்பே உன்னைநான்
என்ன சொல்லிக் கூப்பிட்டும்’

என நாட்டார் பாடலிலும் வெற்றிலையும் வெற்றிலையடன் இணைபவையும் இடம்பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

மேற்கொண்டு சோதிடத்திலும், சமய வழிபாடுகளிலும், மங்கள நிகழ்வுகளிலும், சுப கருமங்களிலும் வெற்றிலை பெறும் முக்கியத்துவத்தை நோக்குவோம்.

ஒருவருக்கு நோய் ஏற்பட்டு விட்டால் வெற்றிலையும், பாக்கும் எடுத்துச் சென்று சோதிடம் பார்க்கும் வழக்கம் இப்பிரதேசங்களிலே உண்டு. எதிர்காலங்களை அறியவும் வெற்றிலை வைத்துக் கேட்கப்படுவதுண்டு.

சைவ ஆலயங்களுக்கு செல்பவர்கள் பூசைப் பெட்டியிலே வெற்றிலையையும் கொண்டு செல்வது வழக்கம். இறைவனுக்கு மடை வைக்கும்போதும் வெற்றிலையும், பாக்கும், பழமும் வைக்கப்படும். வெறுமை + இலை = வெற்றிலை வெறுமையான, பரிசுத்தமான மனதிலே (பாக்கு போன்று) உறுதியான வைரமான பக்தியை ஏற்படுத்தினால் கனிவான (வாழைப்பழம்) இறையருள் கிடைக்கப்பெறும் என்பது இதன் உட்பொருளாகும்.

சித்திரைப் பூவருடப் பிறப்புக் கருமங்களிலே “இப்புண்ணிய காலத்தில் யாவரும் சங்கற்பித்து மருந்துநீர் தேய்த்து சிரசில்..... இலையும்.....காலில்....இலையும்.....எனத் தொடர்ந்து..... அணிந்து தாம்பூலம் தரித்து...” எனக் கூறப்படுகின்றது. கைவிசேடம் கொடுக்கும்போதும் வெற்றிலையில் வைத்துக் கொடுப்பார்கள். சிலர் வெற்றிலையில் சிறிது நெல், மஞ்சள் துண்டு என்பனவற்றை வைத்தும் கைவிசேடம் வழங்குவார்கள்.

திருமணச் சடங்கின்போது மணவாளனுக்கு மணமகள் வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்கும் பழக்கமும் இப்பிரதேசங்களிலே உண்டு.

மங்களகரமான காரியங்களுக்கும் அந்தியேட்டி நிகழ்வுகளுக்கும் வட்டாவிலே வெற்றிலையும், பாக்கும் வைத்து வெள்ளைத் துணியால் மூடி வீடுகளுக்குச் சென்று ஊருக்கு அறிவிப்பதும் இங்கு வழக்காறாகும். இந்நிகழ்வினை “வெற்றிலை வைத்தல்” எனக் கூறுவார்கள்.

மேலும் மருந்தாகவும் வெற்றிலை பயன்படுகின்றது. சிறு குழந்தைகளுக்கு நெஞ்சிலே சளி (கோளை) கட்டிவிட்டால் கற்பூரத்தை தேங்காய் எண்ணெயில் கலந்து வெற்றிலையில் தடவி இலேசாகச் சூடாக்கி நெஞ்சில் ஓட்டிவிட்டால் சுவாசிப்பது இலகுவாக சளி நீங்கும். பித்தம் உடையவர்கள் வெற்றிலைச் சாற்றைப் பிழிந்து தலையில் வைத்தால் பித்தம் நீங்கப்பெறும் அடிபட்ட ரணங்கள் (உடலில் உட்பாதிப்பு) உள்ளவர்கள் வெற்றிலையைக் கசக்கி மஞ்சள் தூளுடன் நல்லெண்ணெயில் கலந்து ஒத்தண்ட ரணங்கள் ஆறி வலி நீங்கும். நாயால் கடியுண்டவர்களுக்கு வெற்றிலைச் சாற்றைப் பிழிந்து கொடுத்தால் கிருமிகளைக் கொன்று விசத்தின் வேகத்தைக் குறைவாக்கிச் செய்யும் நரிழிவு எனப்படும் சலரோக வியாதியைக் குணப்படுத்தவல்ல “இன்சலீன்” என்னும் மருந்தினைப் பொருளானது வெற்றிலையிற் காணப்படுவதாக மருத்துவ ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். நமது மூதாதையரில் மிக அதிகமானோர் வெற்றிலை போடும் பழக்கத்தைக் கைக்கொண்டிருந்ததன் காரணத்தாலோ என்னவோ நீரிழிவு வியாதியிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டனர் போலும்.

“பல்லுப்போனால் சொல்லுப் போச்சு” என்பார்கள் ஆனால் எம் வயோதிபர்கள் பல்லுப் போனாலும் வெற்றிலை போடும் பழக்கத்தை விடுகிறார்கள் இல்லை. வெற்றிலை, பாக்கு போன்றவற்றை உள்ளங்கையில் வைத்துக் கசக்கியோ அல்லது மரத்தால் செய்த சிறிய உரலில் கம்பியால் ஆன சிறிய உலக்கையால் இடித்தோ போடுகிறார்கள். வெண்கலத்தினால் செய்த சிறிய தாயும் சிறிய கம்பியுடன் சேர்ந்த மூடியினாலான வடிவமைப்பும் பாவனைக்குண்டு. இவ்வாறு வெற்றிலையுடன் பாக்கு, சுண்ணாம்பு என்பனவற்றைச் சேர்த்து நன்றாக இடித்து பொக்கை வாயை அசைத்து கதைத்துக்கொண்டு வெற்றிலை மெல்லும் அழகே ஓர் தனியழகுதானே.

வெற்றிலை போடுவதால் புற்றுநோய் ஏற்படுவதாகவும் மருத்துவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆயினும் வெற்றிலை போடும் பழக்கம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுந்தான் புற்றுநோய் ஏற்படுகின்றதா? வெற்றிலை எவ்வாறு போடுபவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது? அவர்களின் பழக்க வழக்கங்கள் என்ன? என்பது மருத்துவ உலகின் ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும்.

“சுத்தம் சுகம் தரும்” இவ்வகையில் வெற்றிலை போட்டாலும் சுத்தத்தைப் பேணினால் சுகமாக வாழலாம் என்பது வெளிப்படை.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டைக் கட்டியும் கூறி எதிர்கொண்டிருக்கும் இக்காலகட்டத்திலேயும் கடந்த பல நூற்றாண்டுகள் காலமாக வெற்றிலையானது இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வியலிலும் சமய, கலாசார, சுபமங்கள நிகழ்வுகளிலும் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்தும் பாரம்பரிய கோலத்தில் மாற்றமின்றித் தொடர்வதை நாம் கண்டு மகிழ்வுறுவோமாக.

போரதீவுப் பற்று பிரதேச செயலகப் பிரிவில்

நாட்டுக் கூத்துக் கலை

த. விவேகானந்தம் B.A.(Hons) Dip.in Edu.
அதிபர், மட்டுவல்லாவெளி கலைமகள்
மகாவித்தியாலயம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பன்னிரெண்டு பிரதேசச் செயலகப் பிரிவுகளில் ஒன்றான போரதீவுப் பற்று செயலகப் பிரிவானது, பழகாமம், மண்டூர், நவகிரி என மூன்று உப அலுவலகப் பிரிவுகளை (முன்னைய கிராமாட்சி மன்றங்கள்) உள்ளடக்கியதாகும். இப்பிரதேச செயலகப் பிரிவானது கிழக்கே மண்முனை தென் எருவில் பற்றின் எல்லையாக விளங்கும் பட்டிருப்பு வாவினையும், மேற்கே அம்பாறை மாவட்டத்தின் விந்தனைப்பற்றையும், தெற்கே அம்பாறை மாவட்டத்தின் கரைவாகுப்பற்றையும், வடக்கே பட்டிப்பளைப் பற்றையும் எல்லைகளாகக் கொண்டு சுமார் 18034 ஹெக்டேயர் பரப்புள்ள பரந்து பட்ட பிரதேசமாக உள்ளது. போரதீவுப்பற்று செயலகப் பிரிவானது தம்பலவத்தை, பாலமுனை, மண்டூர், வெல்லாவெளி, கோவில் போரதீவு, பெரிய போரதீவு, முனைத்தீவு, பழகாமம் ஆகிய பழம் பெரும் கிராமங்களையும், 1950களில் தோன்றிய குடியேற்றக்கிராமங்களையும் உள்ளடக்கியதாகவும், 43 கிராமசேவகர் பிரிவுகளைக் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது.

போரதீவுப்பற்று செயலகப்பிரிவின் பழம் பெரும் பகுதிகளில் பண்டைக்காலம் தொட்டு பாரம்பரியக் கலைகளான நாட்டுக்கூத்து, கரகாட்டம், கோலாட்டம், கும்மி, பறைமேளக்கூத்து, உடுக்கடிக்கதை, காவடியாட்டம், கொம்புமுறி போன்ற கலைகள் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றுத் திகழ்ந்திருக்கிறது. காலையில் களனியில் கமழும் தெம்மாங்கும், மாலையில் மிதந்துவரும் மத்தளத்தின் ஓசையும் பரவசம் தந்து நிற்கும் போரதீவுப் பற்று செயலகப் பிரதேசத்தில் 1980களைத் தொடர்ந்து இக்கலைகளின் உயர்நிலை படிப்படியாகக் குறைந்து செல்லும் நிலையும், இன்று இப்பாரம்பரிய கலைகள் அழிந்து செல்லும் நிலையுமே காணப்படுகின்றது.

போரதீவுப் பற்று செயலகப் பிரிவில் சிறந்து விளங்கும் எல்லாக் கலைகளையும் எடுத்து நோக்குவது என் நோக்கமன்று. நாட்டுக்கூத்துக் கலை, இப்பிரதேசத்தில் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவமும், சிறப்பும் பற்றியே எடுத்து நோக்குகின்றேன். இது ஒரு முழுமை பெற்ற ஆய்வாக இல்லாதிருப்பினும் கூட, இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து நாட்டுக் கூத்துக் கலையினை விளங்கச் செய்த கலைஞர்களையும், எங்களோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற கலைஞர்களையும், அவர் தம் படைப்புக்களையும் வெளிக் கொணர்வதே முக்கிய நோக்கமாகும். இருப்பினும் விடயங்களைப் பெறுவதில் உள்ள இடையூறுகள் காரணமாகத் தவறுகள் நேரிடினும் அவற்றையும் வெளிக் கொணர்வது இத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களின் கடமையாகும்.

நாட்டுக் கூத்துக் கலை இன்று அருகிப் போய்க் கொண்டிருப்பதும், கூத்துக்களைப் பழக்கவல்ல அண்ணாவிமார்கள் மிகச் சொற்பமாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாலும், நாட்டுக் கூத்துக் கலை பற்றி நாம் நினைவு கூரவேண்டிய இந்நிலையில்; இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அண்ணாவிமார்கள், கலைஞர்கள் ஆகியோர்களிடம் பெறப்பட்ட தகவல்களுடன், கலாநிதி சி. மௌனகுரு அவர்களின் இத்துறை சார்ந்த ஆய்வுகளும் இக்கட்டுரைக்கு பெரிதும் துணை சேர்த்துள்ளன.

நாட்டுக் கூத்துக்கலை போரதீவுப் பற்று பிரதேசத்தில் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவம் பற்றிக் கூறுவதற்கு முன்னர்; நாட்டுக் கூத்தின் தன்மைகள் பற்றி சிறு விளக்கம் அளித்துத் தொடர்வது பொருத்தமென நினைக்கின்றேன். ஈழத்தின் நாட்டுக் கூத்துக் கலையின் சிறப்புக்கள் பற்றி பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, கலாநிதி. சி. மௌனகுரு, பண்டிதர். வீ.சி. கந்தையா போன்ற கல்விமான்கள் ஆழமான ஆய்வுகளைச் செய்துள்ளனரென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்திலே மட்டக்களப்பு, மலையகம், யாழ்ப்பாணம், மன்னார், சிலாபம், முல்லைத்தீவு போன்ற பகுதிகளிலே நாட்டுக் கூத்துக் கலை முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கியிருப்பதனை அறியக் கிடக்கின்றது.

மட்டக்களப்பிலே நாட்டுக் கூத்துக்களின் ஆடல், பாடல், உடை, ஒப்பனை போன்றவற்றை அடிப்படையாக வைத்து வடமோடி, தென்மோடி என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. தென்மோடியில் ஆட்டமானது நுணுக்கமாகவும், மென்மையானதாகவும் அமைய வடமோடியில் நுணுக்கம் குறைந்தும், விரைவான அசைவுகள் கொண்டதாகவும் ஆட்டம் இடம் பெறும். தென்மோடியில் “தெய்யத்தா சந்தத்துமி” என்ற தாளமும், வடமோடியில் “தித்தித்தா” என்ற தாளமும் முக்கியமானவையாகும். தென்மோடியில் விருத்தங்கள் இழுத்துப் பாடப்படும் முறையில்லை. வடமோடி நாட்டுக் கூத்தில் இடம் பெறும் விருத்தம் ஒன்றினை நாம் நோக்கலாம்.

பூரண சந்திரன் போல் முகமில்ங்க
புவனமெல்லாம் விலை பெற்ற பணிகள் பூண்டு
காரணியே என்று சுவ மாதர் போற்ற
ககனமுடி சூரியன் போல் தகதன்ன
தாரணி வாழ் அரசெல்லாம் போற்றி நிற்க
தண்டையோடு வெண்டயமும் காலில் கொஞ்ச
பாரவில் வாள் கட்டாரி கரத்திலேந்தி
பவளக் கொடி நாயகியும் வருகின்றாளே. .

இவ்விருத்தம் இழுத்துப்பாடப்படும் போது தென்மோடியாய் அமையும். தவிர தென்மோடியில் ‘தரு’ தொடங்கும் முன் “என்னென்” சொற்கட்டுப் பாடப்படும். ஆனால் வடமோடியில் இவ்வாறு இடம் பெறுவதில்லை. மேலும் தென்மோடியில் பாத்திரம் பாடிய பின்னர் பாடலில் இறுதிப் பகுதி மாத்திரமே பிற்பாட்டுக்காரரால் இரட்டித்துப் பாடப்படும். இவை தவிர தென்மோடியில் சபையோர் எனப்படும் பிற்பாட்டுக் காரரோ, அண்ணாவியாரோ நாடகத்தை நடத்திச் செல்ல; வடமோடியில் அண்ணாவியார் சபை விருத்தம்பாடி நாடகத்தை நடத்தும் அதே வேளை பாத்திரங்களின் உரையாடல்கள் மூலமே நாடகம் நடாத்திச் செல்லப்படும். தென்மோடியில் பாரங்குறைந்த உடைகளை அணிய, வடமோடியில் பாரம் மிகுந்த வில்லுடுப்பு, கரப்புடுப்பு என்னும் உடைகளையே அணிவர். இவ்வாறு வடமோடி, தென்மோடி நாடகங்களின் பண்புகள் வேறுபட்டு நிற்பதனைக் காண முடியும்.

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் நாட்டுக் கூத்துக்கள் வட்டக்களரியிலே (வட்டமாக மண்ணால் செப்பனிடப்பட்ட திறந்த வெளிமேடை) பழக்கப்படுவதுடன்; அடுக்குப்பார்த்தல், சதங்கையணி நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து அரங்கேற்றம் செய்யப்படுகின்றது. அரங்கேற்றத்தைத் தொடர்ந்து விசேடமாகக் கோயில் திருவிழாக்காலங்களில் ஆடப்படுகின்றது. இக்கூத்துக்கள் விடிய விடிய ஆடப்பட்டது. தூரக்கிராமங்களிலிருந்து கூத்துப்பார்க்க அக்காலத்திலே மாட்டுவண்டி கட்டி வருபவர்கள், கூத்து நடக்கும் கிராமங்களிலேயே தங்கி மறுநாள் செல்வதே வழமையாக இருந்தது.

போரதீவுப்பற்று செயலகப் பிரதேசக் கிராமங்கள் யாவும் வயலும் வயல் சார்ந்ததுமான மருத நிலப்பண்பையே கொண்டுள்ளது. இம்மருத நிலப்பண்பும், நாட்டுக்கூத்துக்கலையினை வளர்ப்பதிலும், வளம்படுத்துவதிலும் முக்கிய பங்கினை வகித்துள்ளது எனலாம். இப்பிரதேசத்தில் நெற்செய்கை பிரதான தொழிலாக இருந்தமையினால் நீண்ட ஓய்வு காலம் இப்பிரதேச விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்தது.

இந்த நீண்ட ஓய்வை ஆடல், பாடல் கலைகளில் பயன்படுத்தி; தமிழர் தம் பாரம்பரியக் கலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர் எனவேதான் நாட்டுக்கூத்துக்கலையும், போரதீவுப்பற்று செயலகப்பிரிவில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றது. இவ்வகையில் இப்பிரதேசத்தின் நாட்டுக் கூத்துக் கலை பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தினைக் காணலாம்.

பழகாமம் இப்பிரதேசத்தின் பழம்பெரும் கிராமமாகும். திரு.காசிநாதன், திரு.ஞானமுத்து, திரு வதனக்குட்டி, திரு.மு.வல்லிபுரம், திரு.குமாரவேலு போன்ற அண்ணாவிமார்கள் வட,தென்

மோடி நாட்டுக்கூத்துக்களை அரங்கேற்றம் செய்து பிரபல்யம் பெற்று விளங்கினார்கள். 1960 களுக்கு முன்னர் சிங்கவீரன் போர் வடமோடி நாட்டுக்கூத்து திரு.நல்லத்தம்பி அண்ணாவியாராலும், அல்லி நாடகம் தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து, திரு.ஞானமுத்து அண்ணாவியாராலும் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. 1960களின் பின்னர் வாலி-பீமன் சண்டை, கண்ணகி- கோவலன் நாடகம் ஆகிய தென்மோடி நாட்டுக்கூத்துக்கள் முறையே திரு காசிநாதன், திரு. குமாரவேலு ஆகிய அண்ணாவிமார்களால் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டவையாகும். தவிர சராசந்தன் சண்டை, 17ம் 18ம் போர்கள் 13ம் 14ம் போர்கள், வள்ளி திணைப்புணம், இராம நாடகம் ஆகிய வடமோடி நாட்டுக்கூத்துக்களும், இக்காலப்பகுதியிலே அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டவையாகும். இவ்வாறாக பழகாமம் நாட்டுக்கூத்துக்கலையில் தனித்துவம் மிக்கதாக விளங்குகிறது.

நாட்டுக்கூத்துக்கலையில் வெல்லாவெளிக்கிராமமும் தனித்துவத்தைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது. திரு. கறுவல் தம்பி, திரு பொன்னம்பலம், திரு. சண்முகம், திரு. தம்பிமுத்து, திரு. சோமசுந்தரம், திரு. முத்துவேல், திரு. செல்லத்தம்பி ஆகிய அண்ணாவிமார்கள் இக்கிராமத்தில் கூத்துக்களை அரங்கேற்றம் செய்து பிரபல்யம் அடைந்தவர்கள். புகழ் பெற்ற இராம நாடகத்தை 1958ல் வடமோடியில் அரங்கேற்றம் செய்த திரு. கறுவல் தம்பி அண்ணாவியார் 1960 களைத் தொடர்ந்து சூரசம்மாரம், இராம அஸ்வமேதயாகம், பூர்பூவ சக்கரவர்த்தி, மாடுபிடி சண்டை (விராடபருவம்), அல்லி நாடகம்திணைப்புனச்சிறப்பு ஆகிய வடமோடி நாட்டுக் கூத்துக்களை அரங்கேற்றி புகழ் பெற்றவர்.

இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் இவருக்கு பொற்கிழி வழங்கி கௌரவித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. திரு. சோமசுந்தரம் திரு. செல்லத்தம்பி ஆகிய இரு அண்ணாவிமார்களும் “பவளக்கொடி” வடமோடி நாட்டுக்கூத்தை 1947 இலும், பூர்பூவ சக்கரவர்த்தி வடமோடி நாட்டுக் கூத்தை 1980 இலும் அரங்கேற்றம் செய்தனர். திரு. தம்பிமுத்து அண்ணாவியார் 1960ல் மணிமாலன் சண்டை வடமோடி நாட்டுக் கூத்தை அரங்கேற்றம் செய்து பிரபல்யமானார். திரு. சண்முகம், திரு. முத்துவேல் அண்ணாவிமார் இருவரும் 1970 களில் அல்லி நாடகம் வடமோடி நாட்டுக் கூத்தை அரங்கேற்றம் செய்தனர். திரு. பொட்டுக்கார சீனித்தம்பி அண்ணாவியார் 1975 ல் கண்ணகி - கோவலன் நாடகம் வடமோடி நாட்டுக் கூத்தை அரங்கேற்றம் செய்துள்ளார். திரு செல்லத்தம்பி அண்ணாவியார் 1979-80 களில் கிருஷ்ணன் தூது வடமோடி நாட்டுக் கூத்தையும், 1990 - 92 களில் வன்செயல் அகதிவாழ்க்கையின் போது இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த வேளை நாட்டுக்கூத்தின் ஈடுபாட்டின் விளைவாக திரு. செல்லத்தம்பி, திரு. முத்துவேல் அண்ணாவிமார்கள் இருவரும் இணைந்து “வள்ளியம்மை” நாடகத்தை வடமோடியில் அரங்கேற்றம் செய்தனர். இந்நாடகத்தில் இடம் பெற்ற கலைஞர் குழுவினர் படம் I இல் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.

நாட்டுக்கூத்துக் கலையின் வளர்ச்சியில் கோவில் போரதீவுக் கிராமமும் முதன்மை பெறுகிறது. திரு. சண்முகம் அண்ணாவி, திரு. வேலன் அண்ணாவி, திரு. குஞ்சுவாய் அண்ணாவி போன்றோர் பிரபல்யமானவர்கள். 1939 - 64 களில் அரிச்சந்திரா, பத்மாகூரன் போன்ற வடமோடி நாட்டுக்கூத்துக்கள் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டு புகழ் பெற்றன. 1963 - 64 களில் திரு. வேலன் அண்ணாவி அவர்கள் வள்ளி திணைப்புணம், வடமோடி நாட்டுக்கூத்தையும், 1965இல் திரு. சண்முகம் அண்ணாவி அவர்கள் தர்மபுத்திரன் வடமோடி நாட்டுக்கூத்தையும் அரங்கேற்றம் செய்தனர். மேலும் 1966 - 68களில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்ட விராட பருவம், வடமோடி நாட்டுக்கூத்தும் முக்கியம் பெற்றன. திரு. குஞ்சுவாய் அண்ணாவி அவர்களினால் 1970ல் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்ட மனோன்மணி வடமோடி நாட்டுக்கூத்து புகழ்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவை தவிர 1979ல் பாலையடிவட்டை எனும் குடியேற்றக்கிராமத்தில் திரு. அல்லி கந்தையா அண்ணாவியார் அரங்கேற்றம் செய்த அனுவுத்திர நாடகம் வடமோடி நாட்டுக் கூத்து, தும்பங்கேணிக் கிராமத்தில் திரு. குமாரசாமி அண்ணாவியார் 1970 களில் அரங்கேற்றம் செய்த சராசந்தன் சண்டை, 17ம், 18ம் போர், விராடபருவம் ஆகிய வடமோடி நாட்டுக் கூத்துக்கள், 40ம் கொலனி குடியேற்றக்கிராமத்தில் திரு. மானாகர் அண்ணாவியார் அவர்கள் 1970 களில் அரங்கேற்றம் செய்த அல்லி, பவளவல்லி, வீரகுமாரன் ஆகிய வடமோடி நாட்டுக் கூத்துக்களும் முக்கியத்துவம் பெற்றுத் திகழ்ந்தவையாகும். ஆணைகட்டிய வெளி கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு. கிருஷ்ணபிள்ளை அண்ணாவியாரும் நாட்டுக் கூத்துக்கலைக்குப் பங்களிப்பு செய்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவராவார்.

நாட்டுக் கூத்துக்கலையைப் பயிற்றுவிப்பதில் மிக முக்கிய பங்கு வகித்தவர்கள் அண்ணாவிமார்களாகும். அண்ணாவிப்பட்டம் மிக மதிப்புக்குரியது. எல்லோரும் அண்ணாவியாகி விடமுடியாது. மரபு வழிக்கூத்தை அழிவுறாது பாதுகாக்க வேண்டுமானால் இன்று இருக்கின்ற திறமையான அண்ணாவிமார்களிடத்திலிருந்து இளம் சந்ததியினர் கற்றுத் தேற வேண்டும். தமிழினத்தின் தனித்துவம் மிக்க இக்கலை சர்வதேச கலையரங்குகளுக்குச் செல்ல வேண்டும்.

போரதீவுப்பற்று செயலகப்பிரிவில் நாட்டுக் கூத்துக்களை எழுதிய புலவர்களின் விபரங்களைச் சரியாக அறியமுடியவில்லை. கலாநிதி சி. மௌனகுரு அவர்களால் எழுதப்பட்ட ஈழத்து நாடக அரங்கு என்னும் நூலில் “யாழ்ப்பாணத்தில் ஆடப்பட்ட நாடகங்களை எழுதிய புலவர்களின் பெயரும், காலமும் கிடைப்பது போல மட்டக்களப்பில் ஆடப்பட்ட நாடகங்களை எழுதிய புலவர்களின் பெயர்களும், காலமும் கிடைக்கவில்லை. மட்டக்களப்புப் பகுதியில் கூத்து நூல்களை எழுதிய புலவர்கள் தமது பெயர்களை அதில் சேர்க்காமல் விடுவதை ஒரு மரபாகக் கொண்டனர் போலும்” எனக்குறிப்பிடுவது நோக்குதற்குரியது. மண்டுரைச் சேர்ந்த திரு. வீ. சீ. கந்தையா அவர்கள் அனுவுத்திரன் நாடகத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளமையை அறிய முடிகின்றது. இருந்தும் மண்டுர் பண்டிதர் முருகேசு, திரு. த. பரராசசேகரம் ஆகியோர் துட்டகைமுனு எல்லாளன் போர் என்னும் நாட்டுக் கூத்தை ஆக்கியுள்ளனர். கோவில் போரதீவு திரு. வீ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் மனோன்மணி நாடகத்தை எழுதியுள்ளமையும் மண்டுர் கவிஞர் சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் நாடகத்தை எழுதியமையும், மண்டுர் திரு. வீரசிங்கம் அவர்கள் ஏர்முனை வேலன் எனும் நாட்டுக் கூத்தை, நாட்டுக் கூத்தின் நெறி பிறழாமல் ஒரு நானள் முழுவதும் ஆடத்தக்க கூத்தாக எழுதியமையும் குறிப்பிடத்தக்கன.

1970 களின் பின்னர் இரண்டொரு மணித்தியாலங்களில் ஆடும் மரபு ரீதியான கூத்து முக்கியத்துவம் பெற்றமையையும் அறிய முடிகின்றது. இக்குறுங் கூத்துக்கள் வட்டக்களரிலிருந்து ஆடும் மரபிலிருந்து வேறுபட்டு மேடைகளில் ஆடப்படுகின்றது. கீசகன் வதை, கும்பகர்ணன் வதம், கர்ணன் களம், பாஞ்சாலி சபதம், சிறுத்தொண்டர் மயான காண்டம், சத்தியவான் சாவித்திரி “இன்று போய் போருக்கு நாளை வா”, நரகாசுரன் வதம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றைக் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குரியதாக ஆக்கி அளித்தவர் களுவாஞ்சிக்குடி மரபுக்கலை வேந்தன் திரு. அரசகேசரி அவர்கள். இவருடன் பழகாமம் பொன். தங்கராசா அவர்களும் இக்கூத்துக்களை ஆக்குவதில் முக்கிய பங்கினைப் பெறுகின்றார். இக்குறுங்கூத்துக்கள் கோவில் போரதீவு கலைச்சுடர் திரு. க. தணிகாசலம் அவர்கள் தலைமையில் ஆடப்பெற்று புகழ் பெற்றவையாகும்.

நவீன நாட்டுக் கூத்துக்கள் என்ற வகைக்குள் சமூகப்பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்ட கூத்துக்கள் முக்கியத்துவம் பெற்று மக்கள் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன. 1980களின் பின் கலைச்சுடர் தணிகாசலம் அவர்களால் ஆக்கப் பெற்று ஆடப்பட்ட 'வந்ததே குறாவளி', 'சீ... வேண்டாம் சீதனம்', 'புனிதா திருமணம்', 'கிராமத்துவீடு', 'அலரிவிதையே அடைக்கலம்' என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். மண்டுர் திரு. க. சந்திரோதயம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட "ஊரைத்திண்ட போடி" வெல்லாவெளி திரு. செல்லத்தம்பி அவர்களால் எழுதப்பட்ட "லோங்ஸ் போட்ட மாப்பிள்ளை" போன்ற நவீன நாட்டுக் கூத்துக்கள் மக்களால் பெரிதும் பேசப்பட்டவையாகும். லோங்ஸ் போட்ட மாப்பிள்ளை என்ற நவீன நாட்டுக்கூத்தில் வரும் கதாபாத்திரத்தின் விருத்தம் ஒன்றினை விருந்தாகத் தருகின்றேன்.

மங்கை தன் நினைவாலே வாடியே இருக்கும் வேளை
 மாமனார் கடிதம் கண்டு மகிழ்வுடன் எழுந்து காந்தன்
 சிங்கார உடைகள் மாட்டி சிகரட்டுப் புகை கிளம்ப
 திருமண மாப்பிள்ளையாய் சிறிகாந்தன் வருகின்றாரே.

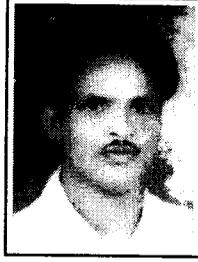
இப்பாடலின் மூலம் பாத்திரம் நகைச்சுவை ததும்ப சித்தரிக்கப்படுவதைக் காணலாம். இவ்வகையில் சமூகப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு நாட்டுக் கூத்துக்கேயுரிய அம்சங்களுடன் வட்டகளரியில் ஒரு நாள் முழுவதும் ஆடப்பட்ட கூத்தாக திரு. வீரசிங்கம் அவர்களால் எழுதி ஆடப்பட்ட 'ஏர்முனைவேலன்' நாட்டுக் கூத்து முக்கியத்துவமுடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

நாட்டுக் கூத்து என்றதும்; நாட்டுக் கூத்துக்கு உயிரூட்டிய கலைஞர்கள் எமது நினைவில் என்றும் நீங்காத இடத்தினைக் கொண்டுள்ளனர். நாட்டுக் கூத்தின்மேல் ஈடுபாடு, கூத்துக்களையாடிய கலைஞர்களிடம் நிரம்பியே காணப்பட்டது. அவர்களது குரல் வளம், ஆட்டம் இன்றும் பேசப்படுகின்றது. கூத்துக்களையாடிய கலைஞர்கள் போரதீவுப் பற்றுக் கிராமங்களில் அதிகம் பேர் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். கூத்துக்களில் அவர்கள் ஏற்று நடத்த பாத்திரங்களாலேயே இன்றும் அவர்கள் அழைக்கப்படுவது தனிச்சிறப்பாகும். உதாரணத்துக்கு சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன். சூரன்மாணிக்கம், வீமன் கந்தையா துரோபதை சீனியர், தருமர் கனகசந்தரம், கடற்கசன் தம்பிப்பிள்ளை, சகுனி இளையதம்பி என இவ்வாறு அவர்கள் ஆடிய பாத்திரங்களின் பெயர்கள் அவர்களது பெயர்களுடன் நிரந்தரமாக இணைக்கப்பட்டுப் பேசப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே நாட்டுக்கூத்துக்கு உயிரூட்டிய கலைஞர்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு அவர்களது விபரங்களும் ஒவ்வொரு கிராம ரீதியாக வெளிக் கொண்டு வரப்பட வேண்டியது மிக முக்கியமானதாகும்.

இவ்வாறு நவீன நாட்டுக் கூத்து வகைக்குள் எமது சமூகத்தின் விழுமியங்களைக் காட்டுவதற்கு முனைந்தாலும், அது எமது பாரம்பரிய கலைப் பொக்கிசமான நாட்டுக் கூத்துக் கலையை அழித்து விடுவதாக இருக்கக் கூடாது. எமது மண்ணுக்கே உரிய கலைப்படைப்பான நாட்டுக் கூத்துக்கள் அழிந்துவிடாது பாதுகாக்கப்பாடுபடுவது நம் ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகும்.

நிங்சாநு நினைவீவ்....

இலக்கிய இழப்பு

சிமரர். பண்டிதர் முருகேசு அவர்கள்

(இளைப்பாறிய அதிபர்)

(கலாசாரப் பேரவை முன்னாள் உறுப்பினர்)

‘எண்டிசையும் பேர்விளங்க இப்புவிவிலே வாழ்ந்த
பண்டிதரே எங்கள்முரு கேசையா - அண்டமெலாம்
நிறைந்தபரம் பொருள்தன்னை நாடினையோ ஓர்நொடியில்
மறந்தனையோ எங்களையெல் லாம்’

பண்டிதர் முருகேசு அவர்கள் பழம்பெருமைவாய்ந்ததும் தில்லைக்குமரனாகிய முருகப் பெருமான் உறையும் தலச் சிறப்புடையதும் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை பண்டிதர் வி.சி. கந்தையா, கவிஞர் சோமசுந்தரம் பிள்ளை முதலிய அறிஞர்களை ஈன்று புறத்தந்து வளம் பெற்றுத் திகழுவதுமான மண்டூர் கிராமத்திலே 1925-04-27ந் திகதியன்று பிறந்தவர். பெரியபோர்தீவை வாழ்விடமாகக் கொண்டவர். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் என்ற வட்டத்திற்குள்ளே தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளாது அதற்கப்பாலும் தன்னை அபிவிருத்தி செய்து பண்டிதர், பட்டதாரி, பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா என்றவாறு தமது தகுதியையும் கல்வித்தரத்தையும் உயர்த்திக்கொண்ட ஓர் உத்தமர்.

“குடம்பை தனித்தொழியப் புள்பறந்தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு”

எனும் வள்ளுவன் வாய்மொழிக்கொப்ப தன் உடம்பாகிய ஓட்டிலே உயிராகிய கரு இருக்கும்போதே தமக்காகவன்றிப் பிறர்க்காக சமூகத்துக்காக கல்விப்பணிக்காக தம்மை அர்ப்பணித்துக்கொண்ட பெருந்தகை அமரர். முருகேசு அவர்கள் ஆவார்.

அவரின் ஆசிரிய சேவையில் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் அவரிடம் கல்விகற்று பட்டதாரி ஆனார்கள் அணைந்திடாத அறிவுச் சுடராய் அனேகவரை உருவாக்கிய மாமேதை.

அமைதியான சுபாவம், அன்பு உள்ளம், புத்திக் கூர்மை, மனனமுறையில் அமைந்த கற்பித்தற் பாங்கு, விவேகம் என்பன அவரின் தனித்துவ முத்திரைகள்.

எமது கலாசாரப் பேரவையின் உறுப்பினராக, ஆலோசகராக, வழிகாட்டியாக அரும்பணியாற்றினார். கடந்த வருடம் கலாசாரப் பேரவையால் வெளியிடப்பட்ட சிறப்பு மலரிலே “ஊரும் நாமும்” என்ற தலைப்பில் போரதீவுப்பற்றுப் பிரதேசத்தில் மறைந்து கிடந்த கலைத் தகவல்களையும் விபரங்களையும், கலைத்துறைக்குச் சேவையாற்றிய பேராளர்களையும் திரட்டி, ஆவணப்படுத்தி இலக்கிய உலகுக்கு அளித்தவர். இக்கட்டுரை பலராலும் பாராட்டுப் பெற்றது.

பண்டிதர் முருகேசு அவர்களின் ஆழ்ந்தகன்ற புலமையினாலும், கற்பித்தற் திறமையினாலும் கலைத்தாய்க்கு ஆற்றிய அருஞ்சேவைகளாலும் ஈட்டிக்கொண்ட புகழானது அவரிடமறைவிற்குப் பின்னரும் அழிவில்லாது நின்று நிலவுமென உறுதியாக நம்பலாம்.

அன்னாரின் இழப்பு கல்வி உலகிற்கு மட்டுமல்ல எமது கலாசாரப் பேரவைக்கும் ஈடில்லாத பேரிழப்பாகும்.

இத்தருணத்திலே எமது கலாசாரப் பேரவைக்கு அன்னார் ஆற்றிய பெறுமதிமிக்க ஆலோசனைகளையும், சேவைகளையும் நன்றிப்பெருக்கோடும், பசுமைநிறைந்த நினைவுகளோடும் நினைவுகூர்ந்து அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இலக்கிய நிகழ்வு

இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை நூற்றாண்டு விழா

மண்டூர் இலக்கிய அவையினர் ஏற்பாடாகக் கடந்த 22-08-1998ல் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை நூற்றாண்டு விழா மண்டூர் இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயத்தில் கொண்டாடப்பட்டது.

கலை இலக்கிய அவைத்தலைவரும் மண்டூர் மகாவித்தியாலய அதிபருமான மு. விமலநாதன் அவர்கள் விழாநிகழ்ச்சிகளுக்குத் தலைமைதாங்கினார்.

மண்டூர் மக்களின் அனுசரணையுடன் கலை இலக்கிய அவையினரால் இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயத்தின் முன்றலில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட புலவர்மணியின் உருவச் சிலையை மதிப்பார்ந்த சுவாமி ஜீவனானந்தஜீ மகராஜ் அவர்கள் திரைநக்கம் செய்துவைத்ததைத் தொடர்ந்து தொடர்ந்து விழா நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாயிற்று.

மண்டூர் முருகனின் உற்சவம் இடம்பெறும் இப்புனித நன்னாளிலே கிராமமெங்கும் சைவமணம் கமள, வீதிகளும், விழா மண்டபமும் அலங்காரங்களுடன் விளங்கியது.

இராமகிருஷ்ண வித்தியாலய அதிபர் வ. குணசுந்தரம் அவர்கள் மங்கள விளக்கேற்றி விழாவை ஆரம்பித்துவைக்க கலை இலக்கிய அவையைச் சேர்ந்த தேவானந்தம் அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். சுவாமி ஜீவனானந்தஜீ மகராஜ் அவர்கள் ஆசியுரை வழங்கினார்கள்.

புலவர்மணியின் புதல்வர் பி. விஜயரெத்தினம் அவர்களின் அயராத முயற்சியால் தொகுக்கப்பட்டதும் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க வெளியீடுமான "தமிழ்தந்த புலவர்மணி" நூல் அறிமுகவுரையை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் சி. சந்திரசேகரம் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். பக்கங்கள் 371 கொண்ட இந்நூல் புலவர்மணி பற்றியும் அன்னாரின் தமிழ்ப்பணி பற்றியும் அறிந்துகொள்வதற்கு உதவும் ஓர் பொக்கிஷம் எனில் மிகையாகாது.

(நூல் பிரதிகளை மண்டூர் இலக்கிய அவையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா 150/= ஆகும்.)

தொடர்ந்து சிறப்புரையாற்றிய பிரதேச செயலாளர் சி. பாஸ்கரன் அவர்கள், புலவர்மணி மண்டுக்குப் பாலம் கட்டினாரா? பள்ளிக்கூடம் கட்டினாரா? என்று கேள்விகள் எழலாம். பாலம் கட்டுவதும், பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதும் அரசியல்வாதிகளினதும், அரச அதிகாரிகளினதும் வேலை. புலவர்மணி அவர்கள் தனது ஆழ்ந்தகன்ற இலக்கியப்பணிகளால் எம்மண்ணுக்கு இலக்கிய உலகிலே நீங்காத நிலையான இடத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்த ஓர் பெருந்தகையாவார் என அன்னாரின் புலமையினையும், சேவைகளையும் இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறி உரையை நிறைவுசெய்தார்.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபரும் புலவர்மணி நினைவுப்பணி மன்றத்தின் தலைவருமாகிய சி. சண்முகம் அவர்கள் தமதுரையில் புலவர்மணி இன்பபூசல் மனிதப் பிரச்சினை, சாதிக் கொடுமை பற்றியும் ஆக்ரோசத்துடன் பாடினார். சிங்களமும், செந்தமிழும் ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டு அது ஆட்சி செலுத்தினால் சமத்துவம் நிலவுமென்று அன்றே கூறினார் புலவர்மணி எனக் குறிப்பிட்டார்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர். சி. மௌனகுரு அவர்கள் தமது பேருரையில், தமிழ் மக்களும், தமிழ் பேசும் மக்களும் இன்று பல்வேறு இன்னல்களுக்கு முகங்கொடுத்து வருகின்றார்கள். இன்னல்களைத் தீர்க்கக்கூடிய சமூகம், இலக்கியம், சமயம், தத்துவங்களிலிருந்து விடை கிடைக்கின்றதா? என்று ஆய்வுகளை மேற்கொள்கின்றது. அப்போது மேற்கிளம்பும் அறிஞர்களையே இன்றைய சமூகம் ஏற்கும். இது காலத்தின் தேவையும், நியதியுங்கூட. இவ்வகையிலே சூழலுக்கேற்ற தீர்க்கதரிசனக் கருத்துக்களை முன்வைத்த புலவர்மணி முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றார். மேலும் எந்த இனமாவது ஆதிக்கம் செலுத்த முனையக்கூடாது எனவும் குறிப்பிட்டார்.

காத்தான்குடி மீராபாலிகா வித்தியாலய அதிபர் எம்.எம்.எம். மஹ்ரூப் கரீம் அவர்கள், தமிழ், முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஒற்றுமையின் சின்னம் புலவர்மணி அவர்கள் ஆவார். தனது வாழ்நாளிலே பல எம் இனத்து அன்பர்களுடன், அறிஞர்களுடன் ஒன்றாகப் பழகிய அன்புள்ளம் கொண்டவர் எனவும், தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மக்கள் ஒற்றுமையுடன் வாழவேண்டும் என்ற ஆசை நிரம்பப்பட்ட அவர் ஓர் நாட்டுப்பற்றுமிக்க தேசியவாதி என்றார்.

“புலவர்மணி என்றோர் புயல்” என்ற தலைப்பில் திமிலைத்துமிலன் தலைமையில் இடம்பெற்ற கவிதை அரங்கில் கவிஞர்கள் அன்புமுகைதீன், கவிச்செல்வர் பொன் சிவானந்தன் மண்டுர் அசோகா, மண்டுர் தேசிகன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டு இடியென முழங்கிக் கவிதைமழை பொழிந்து சபையோரின் நெஞ்சங்களைக் கவர்ந்தனர்.

இப்பிரதேச மக்களின் நெஞ்சங்களிலே நீங்காத இடத்தைப் பெற்று நெஞ்சிருக்கும்வரை நினைவில் இருக்கும் இவ்விழா பா. சந்திரசேனா அவர்களின் நன்றியுரையுடன் நிறைவுபெற்றது.

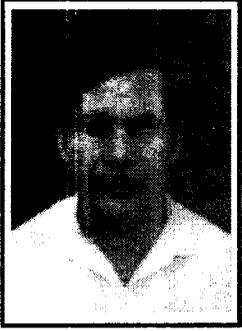
மண்டுர் கலை இலக்கிய அவையினரின் கலை முயற்சியை நாம் பெரிதும் பாராட்டுகின்றோம்.

கிலக்கிய வாழ்த்து

அகில இலங்கை மட்டத்தில் நடைபெற்ற தமிழ்மொழித்தின விழாவில் கவிதைப்போட்டியில் முதலாவது இடத்தைப் பெற்று தங்கப்பதக்கத்தை தனதாக்கிக் கொண்ட மட்டிருப்பழுகாமம் கண்டுமணி மகாவித்தியாலய மாணவனும் இம்மண்ணின் இளமைந்தனுமாகிய செல்வன் தணிகாசலம் சேரலாதன் அவர்கள் பல்கலையிலும் திறமையும் தேர்ச்சியும் பெற்று எதிர்காலங்களில் புகழ் இலங்க வாழ நெஞ்சம் நிறைந்த நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து மனம் பூரிப்படைகின்றோம்.

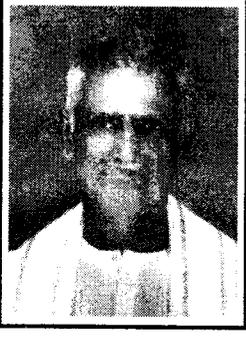
செயலாளர்,
போர்தீவுப்பற்று,
கலாசாரப் பேரவை.

பாராட்டுப் பெறும் கலைஞர்கள் - 1998

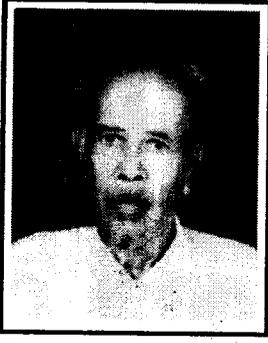
முழுப் பெயர்	:- கணபதிப்பிள்ளை தணிகாசலம்
புனை பெயர்	:- 'கலைச்சுடர் தணிகா'
முகவரி	:- திருப்பமுகாமம்-02, பெரியபோரதீவு.
பிறந்த திகதி	:- 1949 - 04 - 13
கௌரவிக்கப்படும் துறை	:- கவிதை
அனுபவம்	:- 32 வருடங்கள்

- இளவயது தொடக்கம் கவிதை புனைவதில் ஆர்வமுடையவர். இவரின் கவிதைகள் எளிய நடையில் அமைந்து இலக்கிய ரசனையும் மண்வாசனையும் கமளப் பெற்று அனைவராலும் பாராட்டப்பெற்று விளங்குகின்றது.
- கவிஞர் என்னும் வட்டத்திலே மட்டும் நின்றுவிடாது நாடக, நாட்டுக்கூத்து நடிகராக, நாடகம், நாட்டுக்கூத்து, கிராமிய நடனம், வசந்தன்சூத்து ஆகியவற்றைப் பழக்கி நடத்துனராகத் தனது கலைச்சேவையை விரிவுபடுத்திப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் இவர் இப்பிரதேசத்தின் ஓர் கலைச்சுடர் ஆவார்.
- இலங்கை வானொலியின் கிராம சஞ்சிகை, உதயமஞ்சரி நிகழ்ச்சிகளில் இவரது கூத்துப்பாடல்கள் ஒலிபரப்பப்பட்டு பல நேயர்களின் பாராட்டைப் பெற்றது.
- வந்ததே குறாவளி, சீ வேண்டாம் சீதனம், நரகாகுரன்வதம், கிராமத்து வீடு, புனிதாதிருமணம், எனும் மேடை நாட்டுக் கூத்துக்களும் வசந்த காலம், கம்சன்வதம், பொய்பகர்ந்துபூ, அகந்தை அழிந்தது எனும் நாடகங்களும் இவரின் ஆக்கங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும்.
- மட்டக்களப்பு கலாசார பேரவை, போரதீவுப்பற்று கலாசார பேரவை என்பன நடாத்திய போட்டி நிகழ்வுகளிலும் பரிசுகளையும் பாராட்டையும் பெற்றதுடன் ஏறாவூர் வீரபத்திரர் ஆலயப் பரிபாலன சபையால் நடாத்தப்பட்ட பதினொரு நாடகப் போட்டியில் இவரது "கம்சன் வதம்" முதலாவது இடத்தையுப் பெற்றுக் கொண்டது.
- இவரது கலைச் சேவைக்கு கோவில் போரதீவு இந்து இளைஞர் மன்றம் "கலைச்சுடர்" என்றும், எருவில் கண்ணகி அம்மன் ஆலயப் பரிபாலன சபை "மட்டக்களப்பு மரபுக் கலைக் காவலர்" என்றும், கோவில் போரதீவு விவேகானந்தா வித்தியாலயம் "இலக்கிய கர்த்தா" எனவும் பட்டமளித்துக் கௌரவித்துள்ளமை தக்க குறியீடுகளாகும்.
- தனது கலைச்சேவையுடன், திருப்பமுகாமம் விபுலானந்தா சிறுவர் இல்லத் தலைவராகவும் இருந்து தன்னை சமூகசேவையிலும் அர்ப்பணித்துள்ளார்.

முழுப் பெயர் :- வேலுப்பிள்ளை ஆறுமுகம்
முகவரி :- திருப்பழகாமம், பெரியபோரதீவு.
பிறந்த திகதி :- 1923-10-30
கௌரவிக்கப்படும் துறை :- கட்டு வைத்தியம்
அநுபவம் :- 47 வருடங்கள்

- 1948 ஆம் ஆண்டு மட்/ சிவானந்தா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கல்வித் துறையிலே காலடி எடுத்துவைத்த இவர் அயராத உழைப்பினாலும், தளராத சேவையினாலும் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக, உதவி அதிபராக, அதிபராக அருஞ்சேவையாற்றியவர்.
- 1951 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை தமிழர்தம் பாரம்பரிய வைத்தியத்துறையிலே சிறப்பாக கட்டுவைத்தியத்தில் அரும்பணியாற்றி வருகின்றார்.
- பிறப்பிலிருந்தே இவரிடம் குடிகொண்டிருக்கும் இறைபக்தியும், அன்பு சொட்டும் பண்பான வார்த்தைகளும், உபசரிக்கும் பண்பும், எல்லோருக்கும் மதிப்பளிக்கும் உயர்ந்த மனித நேயமிக்க பண்பாடும் போற்றுதற்குரியது.
- எத்தகைய காயங்களோ, புண்களோ உடையோரையும் தன் கைகளாலேயே துப்பரவு செய்து மருத்துவம் செய்து எளிதில் குணப்படுத்தி விடுவதால் இவர் ஓர் கைராசி மிக்கவராக மக்களால் நம்பிக்கையுடன் மதிக்கப்படுகின்றார்.
- கை, கால்கள் துண்டித்து குணப்படுத்த வேண்டிய நிலையில் உள்ளோரையும், நாட்பட்ட காயமுடையோரையும், துறைபோன வைத்தியநிபுணர்களால் கைவிடப்பட்ட நீரிழிவு நோயாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆறாத காயங்களையும் சுகப்படுத்திய சந்தர்ப்பங்கள் இவரது சேவையில் நிறையவே உள்ளன.
- இப்பிரதேசத்திலே கட்டுவைத்தியத் துறையில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாது சேவையாற்றி முத்திரை பதித்துவிட்ட அன்னாரின் சேவைக்கு அவரின் துணைவியார் திருமதி வள்ளியம்மை அவர்களும் ஊன்றுகோலாகவும் உறுதுணையாகவும் உதவி நல்கிவருகின்றார்.

முழுப் பெயர்

:- மாரியர் கணபதிப்பிள்ளை

முகவரி

:- 167, பாலமுனை, மருங்கையடிப் புவல்,
மண்டூர்.

பிறந்த திகதி

:- 1922-07-12

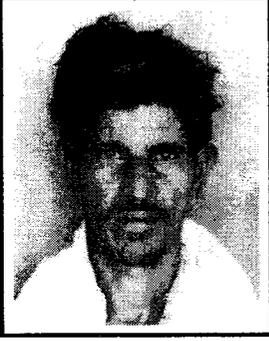
கௌரவிக்கப்படும் துறை

:- விஷ வைத்தியம்

அருபவம்

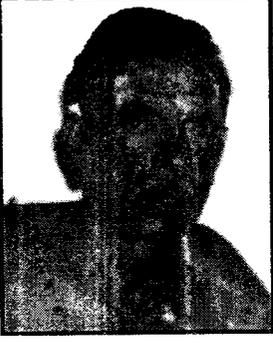
:- 46 வருடங்கள்

- தனது அடிப்பதாவது வயதிலே விஷ வைத்தியத்தைக் கற்றுக்கொண்ட இவர் ஓர் பரம்பரை விஷ வைத்தியராவார்.
- அமைதியான சுபாவமும், எளியநடையும், இறைபக்தியும், மந்திரசக்தியும் ஒருங்கே அமையப்பெற்றவராக இவர் விளங்குகின்றார்.
- விஷ வைத்தியத்திலே கைதேர்ந்தவரான இவர்; தான் வைத்தியம் செய்வதற்கு ஏற்றுக்கொண்டால் உயிராபத்து ஏற்பட்டுவிடாது என்ற நம்பிக்கை இப்பகுதிவாழ் மக்களிடையே உண்டு.
- இவ்வாறாகவே மக்களின் நம்பிக்கை வீண்போகாத முறையிலே தனது வைத்திய சேவையைச் செய்துவருகின்றார்.
- விஷத்தினால் பாதிப்புற்று மரணத்தின் விளிம்பில் இருந்த பலரைக் காப்பாற்றிய சந்தர்ப்பங்கள் இவரின் வைத்தியசேவையில் நிறைய உண்டு.
- காளி கோயில் பூசகராகத் திருப்பணி செய்யும் இவர், இப்பிரதேசம் வாழ் மக்களின் வாழ்வியலில் இணைந்துகொண்ட சிறுதெய்வங்களினால் ஏற்படும் குறைகளுக்கும், கண்ணூறு, சூனியம், பயம் முதலியவற்றால் பாதிப்புற்றோருக்கும், மந்திரசக்தியாலும், அன்னை பராசக்தியின் அருட்கடாட்சத்தை வேண்டியும் நிவர்த்திசெய்து சாந்திபெறச் செய்கின்ற வல்லமைமிக்க பாத்திரமாகவும் பணிபுரிகின்றார்.

முழுப் பெயர் :- சின்னத்தம்பி கந்தையா
புனை பெயர் :- 'அல்லிக் கந்தையா'
முகவரி :- ஆனைகட்டிய வெளி, மண்டூர்.
பிறந்த திகதி :- 1934-04-04
கௌரவிக்கப்படும் துறை :- நாட்டுக்கூத்து (அண்ணாவியார்)
அநுபவம் :- 48 வருடங்கள்

- இளவயதிலேயே நாட்டுக்கூத்துத் துறையில் காலடி எடுக்கப்பட்ட இவர், தொடர்ந்து இத்துறையில் அரும்பணியாற்றி இதுவரை 35 கூத்துக்களை மேடையேற்றிய பெருமைக்குரியவராகத் திகழ்கின்றார்.
- தென்மோடி, வடமோடி, விலாசமெட்டு ஆகிய தாளங்களில் நிறைந்த புலமையும் தேர்ச்சியும் மிக்கவர்.
- இவரால் பழக்கப்பட்டு 37 ஆம் கிராமத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட "அல்லி அருச்சுனா" நாட்டுக்கூத்தானது மக்கள் மத்தியில் நிறைந்தும் நீங்காத இடத்தையும் பெற்றுப் பேரெடுத்தது. இத்தருணத்திலே இவரோடு அல்லிக்கந்தையா எனும் புனைபெயரும் இணைந்துகொண்டது.
- 1970 களில் போரதீவுப்பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் அலுவலகத்தால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட சிறந்த அண்ணாவியார் தெரிவுப்போட்டியில் முதலாவது இடமும் பாராட்டுப் பரிசும் (ரூபா 200/-) பெற்றமை.
- பிரதேச அபிவிருத்தி இந்து கலாசார அமைச்சினால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட கலாசார விழாவிலே மேடையேற்றப்பட்ட "கண்டிராசன் பூசணி" நாட்டுக்கூத்தின் மூலம் சிறந்த அண்ணாவியாராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு முன்னாள் அமைச்சர் மாண்புமிகு செ. இராசதுரை அவர்களால் பாராட்டுப் பெற்றது இவரது திறமைக்குத் தக்க சான்றாகும்.
- நாட்டுக்கூத்துக்களை பண்ணோடு பழக்குவதில் மட்டுமன்றி கூத்துப்பாடல்களைப் பாடும் குரல்வளமும் மிக்கவரான இவர் தனது முதுமை நிலையிலும் தற்போது "அருச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரை" எனும் கூத்தினைப் பழக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

முழுப் பெயர் :- கதிராமத்தம்பி கந்தசாமி
புனை பெயர் :- 'அசுரகேது'
முகவரி :- திருப்பழகாமம், பெரியபோர்த்வு.
பிறந்த திகதி :- 1927-07-12
கௌரவிக்கப்படும் துறை :- நாட்டுக்கூத்து (அண்ணாவியார்)
அருபவம் :- 52 வருடங்கள்

- தனது இளமைக் காலத்திலேயே நாட்டுக் கூத்துக் கலையுடன் இணைந்துகொண்ட இவர், அண்ணாவியாராக மட்டுமன்றி முழுநீள நாட்டுக்கூத்து நடிகராகத் திகழ்ந்து கூத்துக்கலையில் தேர்ச்சியும், புலமையும் மிக்கவராக விளங்குகின்றார்.
- "சிங்கவீரன் போர்" நாடகத்தில் அசுரகேது மன்னன் பாத்திரமேற்று நடித்து பல கலையுள்ளங்களில் நீங்காத நிலைபேறினைப் பெற்று "அசுரகேது" என்ற பட்டத்தையே சூடிக்கொண்ட பெருமைக்குரியவர்.
- இவர் பழக்கிய நாட்டுக் கூத்துக்களான
இராமநாடகம் - வாலிவதம்
முதல் முழக்கம் - குருக்கேத்திரன் போர்
சராசந்தன் போர் - கண்டிராஜன்
ஆகியவை அனைவராலும் பாராட்டுப் பெற்றவை.
- தனது கலைப்பணியுடன் ஓம் முருகா பஜனைக்குழுவின் இயக்குனராக விளங்கி இந்து ஆலய உற்சவங்களில் பக்திப் பரவசமுட்டும் பஜனை நிகழ்ச்சியினைத் தவறாது நடத்தி வருகின்றார்.
- மருதையடிமுன்மாரி வட்டவிதானையாகவும் பணிபுரியும் இவர், தனது வாழ்வின் பெரும்பகுதியை கலை, சமய, சமூகப் பணிகளில் செலவிடும் ஓர் பெருந்தகையாக இப்பிரதேசத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

தொகுப்பு :-
வே. முருகமுர்த்தி
சனசமூக அபிவிருத்தி அலுவலர்.

போரதீவுப்பற்று பிரதேச செயலக
கலாசார விழா - 1998

போட்டி முடிவுகள்

பாடசாலை மட்டப் போட்டிகள்

01. பேச்சுப்போட்டி - கீழ்ப்பிரிவு

- 1ம் இடம் - செல்வி. க. கமலேஸ்வரி, மட்/ வெல்லாவெளி கலைமகள் மகாவித்தியாலயம்
2ம் இடம் - செல்வி. சி. சசீகலாதேவி, மட்/ திருப்பழகாமம் கண்டுமணி மகாவித்தியாலயம்
3ம் இடம் - செல்வி. ந. விஜயப்பிரியா, மட்/ பெரியபோரதீவு பாசுக்கி வித்தியாலயம்

02. பேச்சுப்போட்டி - மேற்பிரிவு

- 1ம் இடம் - செல்வி. ச. சகீலா, மட்/ முனைத்தீவு சக்தி மகாவித்தியாலயம்.
2ம் இடம் - செல்வி. யோ. கோகிதா, மட்/ முனைத்தீவு சக்தி மகாவித்தியாலயம்.
3ம் இடம் - செல்வி. வி. கோமளா, மட்/ பெரியபோரதீவு பாரதி மகாவித்தியாலயம்.

03. கோலப் போட்டி

- 1ம் இடம் - செல்வன். சி. சீவாகரன், மட்/ வெல்லாவெளி கலைமகள் மகாவித்தியாலயம்
2ம் இடம் - செல்வி. நி. ஜீவம், மட்/ வெல்லாவெளி கலைமகள் மகாவித்தியாலயம்
3ம் இடம் - செல்வி. ந. கல்யாணி, மட்/ பெரியபோரதீவு பாரதி வித்தியாலயம்

04. கிராமிய நடனம்

- 1ம் இடம் - மட்/ முனைத்தீவு சக்தி மகாவித்தியாலயம்.
2ம் இடம் - மட்/ கோவில்போரதீவு விவேகானந்த வித்தியாலயம்.
3ம் இடம் - மட்/ வெல்லாவெளி கலைமகள் மகாவித்தியாலயம்.

திறந்த மட்டப் போட்டிகள்

05. சிறுகதை

1ம் இடம் - திரு. த. விவேகானந்தம், செயலாளர், சிவகௌரி சனசமுத நலையம், வெல்லாவெளி.

2ம் இடம் - திரு. ஆ. புட்கரன், திருப்பழகாமம்.

3ம் இடம் - திரு. க. பிரபாகரன், திருப்பழகாமம்.

06. கவிதை

1ம் இடம் - திரு. த. சேரலாதன், திருப்பழகாமம்.

2ம் இடம் - திரு. த. விவேகானந்தம், செயலாளர், சிவகௌரி சனசமுத நலையம், வெல்லாவெளி.

3ம் இடம் - திரு. ச. கணேசமுர்த்தி, கோயில்போரதீவு.

நாடகம்

1ம் இடம் - 'இராவணன் போர்' இந்துசமய அபிவிருத்திச் சங்கம், வெல்லாவெளி.

2ம் இடம் - 'பக்தியின் வலிமை' கவின் கலைக்கழகம், சங்கரபுரம், மண்டூர்.

08. நாட்டுக்கூத்து

1ம் இடம் - 'பாஞ்சாலி சபதம்' பாஞ்சாலி கலைக்கழகம், திருப்பழகாமம்.

நவநாடகங்கள்

09.15 மங்கள வாத்தியங்களுடன் அதிதிகளை வரவேற்றல்

09.30 மங்கள விளக்கேற்றல்

கலாசார கீதம் - மட்/முனைத்தீவு சக்தி மகாவித்தியாலய மாணவிகள்

09.45 வரவேற்புரை - திரு. எஸ். நவரெட்ணராசா (நிருவாக உத்தியோகத்தர்)

09.55 தலைமையுரை

10.05 மருதம் சிறப்பு மலர் வெளியீடு

10.20 வெளியீட்டுரை - திரு. இரா. நாகலிங்கம் (அன்புமணி)

10.35 கலைஞர் கௌரவம்

10.55 பரிசளிப்பு வைபவம்

11.10 சிறப்பு அதிதிகள் உரை

11.20 பிரதம அதிதி உரை

11.30 பேச்சு - "போரதீவுப் பற்று கலை வளங்கள்"

செல்வி க. கமலேஸ்வரி - மட்/வெல்லாவெளி கலைமகள் மகாவித்தியாலயம்

11.35 நாட்டுக் கூத்து - "பாஞ்சாலி சபதம்"

பாஞ்சாலி கலைக்கழகம் - திருப்புகாமம்.

12.20 பேச்சு - "புலவர்மணியின் தமிழ்ப்பணி"

செல்வி. ச. சகிலா - மட்/முனைத்தீவு சக்தி மகாவித்தியாலயம்

12.25 நாடகம் - "இராவணன் போர்"

வெல்லாவெளி இந்து சமய அபிவிருத்திச் சங்கம்

01.10 தமிழ் மொழி வாழ்த்து

மட்/ திருப்புகாமம் கண்டுமணி மகாவித்தியாலய மாணவிகள்

01.15 நன்றியுரை - திரு. வே. முருகமுர்த்தி (செயலாளர்)

01.20 நிறைவு.

நன்றிகள் இவர்களுக்கு...

- வழிகாட்டியாகத் தலைமை தாங்கும் பிரதேச செயலாளரும், கலாசாரப் பேரவைத் தலைவருமான திரு. சி. பாஸ்கரன் அவர்கள்.
- துணைநிற்கும் திரு. கே. நவரெட்ணராசா நிருவாக உத்தியோகத்தர், திரு. R. கார்த்திகேஸ், கணக்காளர்.
- மலர் வெளியீட்டுக்குப் பேராதரவு நல்கிய.....
வேள்விசன் லங்கா கிழக்குப்பிராந்திய இணைப்பதிகாரி திரு. எஸ். சி. சுதர்சன் அவர்கள்.
சரீரம் ஸ்ரீலங்கா தேசிய மன்றத் தலைவர் திரு. A. லோகேஸ்வரன் அவர்கள்.
- உறுதுணையாய் விளங்கி உதவிகள் பல புரிந்திடும் திரு. எஸ். பிரணவசோதி ஆசிரியர் (J.P.), பெரியகல்லாறு.
நன்கொடைகள் வழங்கிய.....
பழகாமம், மண்டூர், நவகிரி பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம்.
பாற்பண்ணையாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.
போரதீவுப்பற்றுப் பிரதேச சபை.
வை. எம். சி. ஏ. கல்லாறு.
லயன்ஸ் கழகம் களுவாஞ்சிகுடி.
- விளையாட்டுப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளும், கலாசார விழா நிகழ்ச்சிகளுக்குமாக இணைந்த நிதியுதவியாகப் பேராதரவு நல்கிய... முனைத்தீவு, பெரியபோரதீவு, பட்டாபுரம் வாழ் நகைக்கடை உரிமையாளர்கள், வர்த்தகர்கள்
ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் ஆலய பரிபாலன சபை, பெரியபோரதீவு மண்டூர் கந்தசுவாமி ஆலய பரிபாலன சபை.
- விளம்பரம் மூலம் நிதியுதவி.....
மக்கள் வங்கி களுவாஞ்சிகுடி,
மக்கள் வங்கிப் பிராந்திய முகாமையாளர், மட்டக்களப்பு.
கூட்டுறவுச் சங்கத்தினர்,
வர்த்தக நிறுவனத்தினர்.
- போட்டிகளை நடாத்துவதற்கு ஆதரவு தந்த....
கோட்டக் கல்வி அதிகாரி போரதீவுப்பற்று,
அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள்.
- இடம் வழங்கிய....
மட் / கோவில்போரதீவு விவேகானந்தா வித்தியாலய அதிபர்,
மட்/ திருப்பழகாமம் கண்டுமணி மகாவித்தியாலய அதிபர்.

○ நடுவர்களாகக் கடமையாற்றிய.....

திரு. க. சுந்தரலிங்கம் ஆசிரியர்
திருமதி. பி. குகராசா ஆசிரியை
திரு. மு. பற்பராசா
திரு. வி. வரதராசன்

திரு. N. கருணைநாதன்

திரு. வீ. இராசமாணிக்கம்
திரு. பெ. ஆறுமுகம்
கலைஞர். க. தெய்வநாயகம்
திரு. சு. தவராசா

(மட்/ களுதாவளை ம.வி.)
(மட்/ எருவில் கண்ணகி வித்தியாலயம்)
(சனசமூக அபிவிருத்தி அலுவலர், ம.தே.எ.ப.)
(சமுர்த்தி முகாமையாளர்.
பிரதேச செயலகம், போரதீவுப்பற்று)
(அபிவிருத்தி அலுவலர், பிரதேச செயலகம்,
போரதீவுப்பற்று)
(அண்ணாவிடார், எருவில்)
(ஓய்வுபெற்ற அதிபர், தேற்றாத்தீவு
(களுதாவளை)
(கிராம உத்தியோகத்தர், தேத்தாத்தீவு)

ஒத்துழைப்பு ஆதரவு நல்கிய.....

திரு. ந. அற்புதராசா
திரு. J. P. யேசுகுமார்

(கிராம உத்தியோகத்தர், கோவில்போரதீவு)
(கிராம உத்தியோகத்தர், கோவில்போரதீவு)

○ மருதம் சிறப்புற.....

ஆசியுரை வழங்கிய மதிப்பார்ந்த சுவாமிகள்,
வாழ்த்திய உயர் அலுவலர்கள்,
ஆக்கங்கள் அளித்த பெரியோர்கள்.

○ ஆலோசனைகள் வழங்கிய.....

திரு. காசுபதி நடராசா

(சிரேஸ்ட சனசமூக அபிவிருத்தி அலுவலர்.
உள்ளூராட்சித் திணைக்களம், மட்டக்களப்பு.)

மலர்க்குழு உறுப்பினர்கள்.

○ மிகக் குறுகிய காலத்தில் அக்கறையுடன் கணனிப் பதிவும், வடிவமைப்பும் செய்த.....
மருதமுனை ஜின்னா கொம்பியூட்டர் ரைப் செற்றிங் நிறுவனத்தினர்.

○ அழகுறப் பதிப்பித்த மருதமுனை இளம்பிறை ஓப்செற் அச்சகத்தினர்.

○ மேலும் பல வழிகளிலும் உதவிய பேரவை உறுப்பினர்கள், அலுவலக வெளிக்கள உத்தியோகஸ்தர்கள், கிராம உத்தியோகத்தர்கள், சமுர்த்தி முகாமையாளர்கள், ஊக்குவிப்பாளர்கள், நண்பர்கள் என நீளும் வரிசையில் நன்றி தெரிவிக்கும்....

பிரதேச செயலகம்,
போரதீவுப்பற்று.

வே. முருகமுர்த்தி,
செயலாளர்,
கலாசாரப் பேரவை.

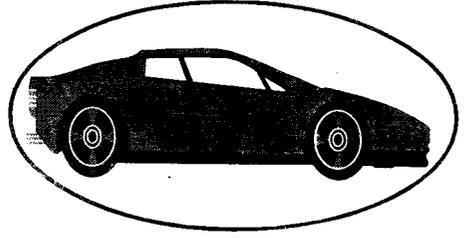
போரதீவுப்பற்று
கலாசார விழா சிறப்புற

- எமது வாழ்த்துக்கள் -

ம.தெ.எ.ப.நோ. கூ. சங்கம்
களுவாஞ்சிகுடி

போரதீவுப்பற்று கலாசார விழா சிறப்புற
எமது வாழ்த்துக்கள்

கதிர்
எரிபொருள் நிரப்பு நிலையம்.
குருக்கள்மடம்

M. KATHIRAMALAI,
LANKA KEROSENE SPECIAL DEPORT,
KURUKKALMADAM.

போரதீவுப்பற்று கலாசார விழா சிறக்க

மகிழ்வுடன்
வாழ்த்துகின்றோம்.

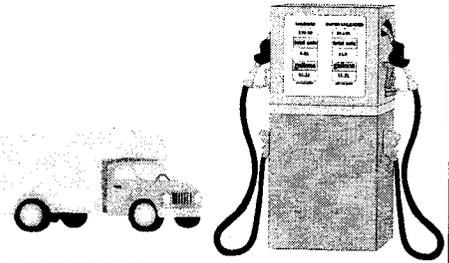
ந. ஆனந்தராஜா
பொ. தவச்செல்வம்

யட்டிருப்பு

களுவாஞ்சிகுடி

போரதீவுப்பற்று கலாசார விழா சிறப்புற

எமது
நல்வாழ்த்துக்கள்

வற்றோல் நிரப்பு நிலையம்
களுவாஞ்சிகுடி

உரிமையாளர் :-
திருமதி. எல். எஸ். கிராசமாணிக்கம்

முகாமையாளர் :-
திரு. த. வடிவேல்

போரதீவுப்பற்று பிரதேச கலாசார விழா
மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற
எங்கள் இதயம் கனிந்த வாழ்த்துக்கள்!

- ✎ கட்டப் பொருட்கள்,
- ✎ மின்சார உபகரணங்கள்,
- ✎ மருந்து வகைகள்,
- ✎ உரவகைகள்,

இவை அனைத்தையும் மொத்தமாகவும்,
சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய இடம்.....

NEW MOHAN STORES

நியூ மோகன் ஸ்டோர்ஸ்

பிரதான வீதி,
களுவாஞ்சிகுடி

வேலவன் ஸ்டோர்ஸ்

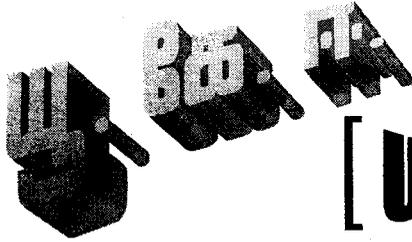
உங்களுக்குத் தேவையான....

- ✎ பாடசாலை உபகரணங்கள்,
- ✎ சிறந்த அரிசி,
- ✎ சகலவிதப் பலசரக்கும்
பொருட்கள்

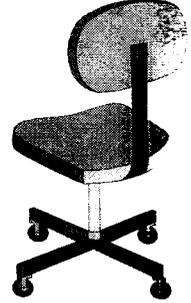
என்பனவற்றை மொத்தமாகவும்,
சில்லறையாகவும் குறைந்த விலையில்
பெற்றுக்கொள்ள நாடவேண்டிய
ஒரேயொரு இடம்...

வேலவன் ஸ்டோர்ஸ்

பிரதான வீதி,
களுவாஞ்சிகுடி

[UKAAYE]

இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட,
நவீன வடிவமைப்புகள் கொண்ட திருமண அழைப்பிதழ்கள்,
எல்லா மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பொருத்தமான வாழ்த்து மடல்கள்,
எல்லோரையும் கவரும் வீட்டுத் தளபாடங்கள்,
சகலவிதமான உணவுப் பொருட்களுக்கும்....
இன்று மட்டுமாநகரில் மக்கள் தேவைகளை மனமறிந்து நிறைவுசெய்யும்
தலைசிறந்த ஸ்தாபனம்

யூ. கே. எ.

42/1, திருமலைவீதி,
மட்டக்களப்பு.

தரமான தங்கநகைகளை
குறித்த தவணையில்
கைதேர்ந்த வேலைப்பாட்டுடன்
நடநாகரிக டிசைன்களில்
டெறியுக்கொள்ள

* நம்பிக்கை

* நரணயம்

* நேர்மை

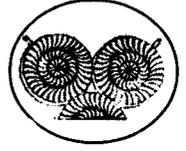
இவற்றிற்கு
இன்றே நாடுங்கள்

அம்பிகா

நகைமாளிகை

பிரதான வீதி, களுவாஞ்சீகுடி.

அழகிய சிறந்த பவுண் தங்க நகைகளுக்கு
நம்பிக்கையான இடம்

நகைமாளிகை

ஓடர் நகைகள் குறித்த தவணையில்
உத்தரவாதத்துடன் செய்துதரப்படும்.

நவீன டிசைன் நகைகளுக்கு
இன்றே
விலையம் செய்யுங்கள்

சரவணாஸ்

நகைமாளிகை

ஆம்பற்றிவீதி, களுவாஞ்சீகுடி.

கொளர் ஜுவலர்ஸ்

சுத்தமான
22 கரட் தங்க நகைகளுக்கு

நம்பிக்கையுடன்
நாடவேண்டிய இடம்

கொளர் ஜுவலர்ஸ்

Gowri Jewellers

பட்டிபட்டி, களுவாஞ்சீகுடி.

அழகிய சிறந்த
பவுண் தங்க நகைகளுக்கு

நம்பிக்கையான இடம்...
கே. எம். எஸ்.

நகை மாளிகை

ஓடர் நகைகள் குறித்த தினதால்
உத்தரவாதத்துடன் செய்து தரப்படும்.

பழைய தங்கம், பொன், வெள்ளி
நியாய விலைக்கு வாங்குவதுடன்
அடவலைவத நகைகள் மீட்டு
நியாய விலைக்கு வாங்கப்படும்.

நவீன டிசைன்களுக்கு
விலையம் செய்யுங்கள்

பிரதான வீதி, களுவாஞ்சீகுடி.

தொலைபேசி: 065 - 29554

இதோ!

மக்கள் வங்கி

பெருமையுடன் வழங்கும்

“இதூறும் வாசனா” சேமிப்பு அதிஷ்டம்

மாபெரும் பரிசுத்திட்டம்

ஒவ்வொரு பூன்று பாதகங்குகொடுமுறை.

1ம் பரிசு : ஒவ்வொன்றும் ரூ. 1,000,000 = பரிசுகள் முன்று அல்லது
டொயரட்டர ரேசல் கார் பரிசுகள் முன்று அல்லது
மசி பர்குசன் (4 வீல்) ட்ரக்டர்கள் முன்றும் மிகுதிப்பணமும்

2ம் பரிசு : ஒவ்வொன்றும் ரூ. 500,000/= பரிசுகள் இரண்டு அல்லது
சுகுகி மாருதி கார் பரிசுகள் இரண்டு அல்லது
குபோட்டா (2 வீல்) ட்ரக்டர் பரிசுகள் இரண்டும் மிகுதிப்பணமும்

3ம் பரிசு : ஒவ்வொன்றும் ரூ. 300,000/= பரிசுகள் 160 அல்லது
20" வர்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் 160 அல்லது
நீர் இறைக்கும் இயந்திரப் பரிசுகள் 160 உம் மிகுதிப்பணமும்

ஆறுதல் பரிசுகள் : 900 தங்கப்பவுண்கள்

இவை அனைத்தும் காலாண்டுக்கொரு முறை சாதாரண சேமிப்புக் கணக்குகளுக்கு வங்கி வழங்கிவரும் வட்டியை விட மேலதிகப் பரிசுகள்.

இன்றே மக்கள் வங்கியில் ஒரு சாதாரண சேமிப்புக் கணக்கைத் திறந்து, தொடர்ந்து வைப்பிலிருவதன்மூலம் இப்பரிசுத் திட்டத்தில் உங்களையும் ஒருவராக இணைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

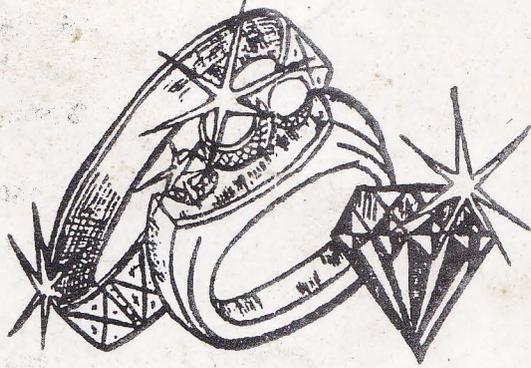
மக்களின் மனமறிந்து வங்கி மக்கள் வங்கி

மக்கள் வங்கி,
பிரதேச தலைமைக் காரியாலயம்,
மட்டக்களப்பு.

சொர்ணம்

கல்முனை நகரிலே!

- பலரும் பாராட்டும் பாரம்பரிய அணிகலன்களின் எழில் அரங்கம்
- பொன்னொளிச் சுடர் பரப்பும் புதுவித நகைகளின் புகழரங்கம்
- கண்களைக் கவரும் கனக நகைகளின் காட்சியரங்கம்
- நம்பிக்கையுட்டும் நாணயமுடைய நகையரங்கம்
- தரமிக்க தங்க நகைகளைத் தாராளமாகத் தரும் தன்நகரில்லா அரங்கம்

சொக்க வைக்கும் தங்கநகை உலகின் சொர்க்காபுரி

சொர்ணம்
நகைமளிகை

212, 214, பிரதான வீதி, கல்முனை.

☎ 067-29121, 29166